

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 135 / fascicle 5

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 22 de desembre del 1998 a les 16'30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTEs INSTITUCIONALS I GENERALS** de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 4143/98, d'atribució de competències als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de transport per carretera. Fascicle 1
- II.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** del Projecte de llei RGE núm. 4581/98, de mesures tributàries i administratives. Fascicle 1
- III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** del Projecte de llei RGE núm. 4580/98, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999. Fascicle 2
-

(Presideix la sessió el Sr. Vicepresident Primer)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats comença la sessió. Prec que seguim als seus escons. Començam amb el debat número 14, de globalitat. Agrupació resta d'esmenes del debat número 13, seccions 17 i 86 i secció 87, Serveis Ferroviaris de Mallorca. Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears s'hi mantenen les esmenes 5529, 5531, 5532, 5545, 5533, 5534, 5535, 5536, 5539, 5537, 5538, 5528, secció 17; i 5530, secció 86. Per defensar-les té la paraula la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Pensava fer-ho des de l'escó, però com que m'han ocupat pràcticament l'escó amb un paquetot, m'estim fer-ho des de la tribuna.

Les nostres esmenes parcials a aquesta conselleria van en el sentit d'allò que hem plantejat a l'esmena a la totalitat; per tant, a través de les esmenes parcials es veu clarament quina seria la nostra política respecte a la Conselleria de Foment. La primera esmena parcial va en el sentit d'eliminació de les barreres arquitectòniques, a través de cooperació amb els ajuntaments però sempre a través dels consells insulars. I en aquest sentit li dedicariem 200 milions de pessetes, perquè, malgrat el Grup Parlamentari Popular ha explicat que ja ho fan, des del nostre punt de vista 200 milions de pessetes serien allò adequat per fer-ho realment.

A continuació, tenim una esmena de 50 milions de pessetes, dedicada a l'expropiació de camins per a accés a les platges de Menorca, que consideram també que seria una passa endavant en aquest sentit, que no hem vist als pressuposts del Govern balear.

I la 5539 és una esmena de molt de pes, 3.919 milions de pessetes, que seria traspasar als consells el programa de planificació i construcció de carreteres. Evidentment, ja ens va dir el Grup Parlamentari Popular que no es faria a través dels pressuposts aquest traspàs, però que per a nosaltres, si es donàs la partida en conjunt, els 3.900 milions de pessetes als consells, evidentment no faríem les autopistes, i faríem unes carreteres bastant més segures que aquelles que tenim en aquests moments.

Després ve la 5545, de recuperació i rehabilitació del Camí de Cavalls a Menorca, amb 150 milions de pessetes. 600 milions dedicats a recursos per a manteniment de carreteres, perquè també ens preocupa la seguretat vial a les nostres carreteres, però pensam que es fa a través d'un bon servei de manteniment i no a través de la construcció d'autopistes. I en aquest sentit, traspasaríem als consells 2.720 milions de pessetes de l'esmena 5534 perquè els consells fessin un bon programa de manteniment de carreteres.

A partir d'aquí, de la 5535, ja vénen una sèrie d'esmenes dedicades a l'increment dels recursos per al transport públic; 150 milions per a la promoció del transport públic, precisament en contra de la cultura i de la política del transport privat; 15 milions cap a la inspecció del transport terrestre. I l'esmena 5539, cap a l'adaptació de l'accés dels minusvàlids al transport públic, que consideram que amb 10 milions de pessetes pràcticament es podria adaptar tot aquell servei de transport públic que en aquests moments no hi està adaptat.

Finalment, dues esmenes que fan referència al ferrocarril, la 5528, cap a l'increment d'inversions amb l'ampliació de la xarxa de ferrocarrils per a Mallorca, que li destinam 2.000 milions i 80 més cap al funcionament en general dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, que pensam que amb aquests 80 milions milloraria molt més aquest servei. I al final 15 milions de pessetes cap a la subvenció de les línies de transport terrestre de viatgers deficitàries que, com ha dit el Sr. Conseller, n'hi ha moltes; però que si les subvencionam i les feim molt més rendibles, seran molt més adequades a les necessitats de la població. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Passam a les esmenes del Grup Nacionalista-PSM, 5221, 5229, 5222, 5223, 5129, 5134, 5224, 5225, 5283, 5284, 5285, 5230, 5226, 5231, 5128, 5233, 5227 i 5232, secció 17. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La primera esmena que defensam és per comprar terrenys per a polítiques de sòl. Nosaltres creim que el conseller no ha entès les crítiques li fèiem a la política d'habitatge i a la política de sòl, en general, de sòl públic que fa la conselleria. En qualsevol cas, no respon a les expectatives d'intervenir realment en el mercat, intervenir executant, fent gestió pública de sòl, que té uns efectes damunt el mercat molt superiors a la simple posada en mercat VPO, que sembla per on anava la línia de contesta. Aposto, creim que és important fer un esforç addicional quant a compres de terrenys per tenir sòl públic; un sòl públic que després s'haurà de gestionar i es podrà posar o no posar depenent de quines necessitats té en cada moment el mercat.

També demanam més transferències als ajuntaments per suprimir barreres arquitectòniques als edificis públics; creim que hi ha el gran repte, com també s'ha comentat el dematí que aquesta Llei de supressió de barreres arquitectòniques tenguí realment una eficàcia real, això significa una implicació de les administracions i concretament del Govern balear, important quant a doblers que ha d'aportar als ajuntaments, com a mínim, i creim que el primer buc insígnia d'aquesta supressió de barreres arquitectòniques han de ser els edificis públics. I en primer lloc, els edificis municipals també. Per tant, demanam aquestes ajudes als ajuntaments.

També demanam subvencions addicionals en matèria d'habitatge, perquè creim que el Govern ha de tenir polítiques pròpies a part del pla quadriennal, que ja en algun punt s'han apuntat, però creim que s'hauria de fer un esforç addicional.

També una esmena de pagament d'expropiacions endarrerides, jo crec que és de justícia reconèixer que el Sr. Verger, d'ençà que ha entrat a la conselleria, s'ha fet un esforç en aquest sentit, però que no s'ha saldat ni de lluny encara el deute pendent en expropiacions forçoses. I sobretot no hi ha partida pressupostària suficient com perquè es cobrin les expropiacions en el moment que s'expropia i no molt més enllà.

Molt més especialment, no hem vist cap augment respecte d'aquest conveni de carreteres, que si és cert que desgraciadament la inversió figura als pressuposts de l'Estat i no als pressuposts de la Comunitat Autònoma, la veritat és que no veim un esforç addicional per poder expropiar terrenys quan, teòricament, la implementació d'aquest conveni de carreteres haurà de suposar expropiacions molt importants.

També duim una sèrie de propostes concretes, que són d'afectació a la partida de carreteres que intenten establir una prioritat, no hi són totes les que nosaltres voldríem, però com a mínim sí hem triat les que consideram més emblemàtiques i convendria que dins l'any 99 se'ls donàs ja fil a l'agulla. El primer és el projecte de desviament de la carretera Maó-Ciutadella al seu pas per Ferreries, ja un clàssic entre les esmenes als pressuposts de la Comunitat; evidentment també un clàssic de les promeses del Govern sistemàticament incomplertes, i que voldríem que a l'any 99, com a mínim ens deixassin fet, dins el primer semestre un poc de feina, perquè dins el segon semestre ho poguessin acabar de fer. També un ajut a l'Ajuntament de Ciutadella per a la creació del vial de sortida de la ciutat, paral·lel al camí de Maó. En aquest cas es pressuposta amb 30 milions de pessetes. Per un altre punt tenim l'accés al Port de Sóller, nosaltres creim que és important fer un túnel al túnel de La Mola; el nostre grup no és que estigui en contra dels túnels sinó de fer parts i quarts, sobretot quarts quan es concedeixen. Nosaltres creim que si és necessari és necessari i en aquest cas creim que la manera més correcta de fer-ho és a través del túnel de Sa Mola i no destrossant Son Llampaias, com hi ha com a projecte alternatiu. Per l'altra banda, tenim la circumval·lació nord d'Inca, que es va dir en comissió que tenia alguna possibilitat de ser aprovada en aquest plenari. Ens agradaria molt, cosa que li he de reconèixer que no acabam d'entendre com des del moment en què el pla de carreteres només dibuixa un trosset d'aquesta circumval·lació nord, i prevista la segona fase; com a mínim a l'únic pla de carreteres que coneixem, que és el que se'ns va remetre durant l'aprovació inicial, perquè l'aprobat definitivament encara ara -i aprofit que hi ha el conseller per poder fer retret, maldament no sigui reglamentàriament molt correcte, no ens ha arribat, i li demanaria que tan bon punt com sigui possible, crec que els grups parlamentaris som els primers que l'hem de poder avaluar; no ha estat publicat, tampoc no ens ha estat remès, i no podem saber com ha quedat el pla de carreteres. Però voldríem que aquesta circumval·lació nord d'Inca, que hauria de connectar l'autopista fins a la carretera de Mancor, de la carretera de Mancor a la carretera de Selva i de la carretera de Selva fins a la carretera d'Alcúdia, creim que és molt interessant que s'executi i que la dugui a terme i financï el Govern balear.

Per l'altra banda, també tenim el manteniment de la carretera Eivissa-Sant Josep, que, per l'estat en què es troba hi ha d'haver una menció específica dins aquest projecte de pressupostos.

L'altre punt és una construcció d'un pont per a vianants o una solució equivalent a la ronda de ciutat d'Eivissa. Creim que aquesta manera de travessar és imprescindible, i no ens hem volgut banyar sobre quina hagi de ser la solució, perquè sigui el Govern qui la dissenyi. En qualsevol cas, el que sí que volem és que quedi aquest compromís escrit i valorat dins els pressupostos de l'any 99 i que es dugui a terme sigui quina sigui la solució que es prevegi.

També, ja com ve sent habitual, tenim la creació de carrils-bici i rutes cicloturístiques. Creim que en aquest tema s'ha de fer un esforç addicional, que no s'hi fa, creim que, desgraciadament, l'esforç que ha fet el Govern ha estat esgarrat, com a mínim el de l'illa de Mallorca, perquè, la veritat és que ha fet un itinerari completament incompreensible on han estat omesos ajuntaments que hi tenien interès. Creim que, en qualsevol cas, s'hauria de revisar l'itinerari previst, en el cas de l'illa de Mallorca, però és que, a més a més, s'haurien de prendre altres iniciatives en el mateix sentit tant a Mallorca com a Menorca i a Eivissa, que també a Formentera podria ser força interessant.

Per altra banda, tenim dues esmenes per rehabilitar xarxes, tant de carreteres municipals com de carreteres dels consells insulars. Creim que aquest parlament no pot oblidar el moment de finançament que tenen tant els ajuntaments com els consells insulars, és molt difícil mantenir la xarxa viària que tenen sota la seva propietat, no tenen altres recursos que no siguin els que vénen directament de l'Administració de l'Estat o de l'Administració autonòmica, especialment dels consells insulars, i els ajuntaments, maldament tinguin altres formes fiscals, la veritat és que tenen parat a tantes bandes, hi ha tants compromisos i tantes administracions que pegen damunt els ajuntaments que seria injust no reconèixer que el Govern s'hi ha d'implicar i que des dels plans d'inversions de carreteres s'ha de tenir molt present que n'hi ha que són dels consells insulars i dels ajuntaments.

També es demana una ampliació i millora de la carretera Palma-Manacor. Creim que no és presentable que es deixin abandonades carreteres estratègiques, carreteres importantíssimes, com aquest eix Palma-Manacor, per després tenir l'excusa, la coartada, per dir que l'única solució possible és una autopista. Creim que el que s'ha de fer és fer inversió adequada, inversió per llevar punts negres, inversió en obres de seguretat, i després, per ventura, amb transport públic i unes bones carreteres podríem fer innecessàries unes obres que ara semblen ja inevitables, per mor de la mala situació en què es troba la xarxa viària actual.

També demanam el perillós revolt de Son Olivaret, a la carretera de Ciutadella-Cap d'Artrutx.

Dotació i recursos per a la promoció del transport públic- vaig abreviant, Sr. President-, perquè creim que el transport públic continua estant negligit dins aquests pressupostos, i no té el suport, la força, que hauria de tenir a les Illes Balears que nosaltres voldríem pioneres, avantguardistes, dins el transport públic, i realment estam a la reraguarda del primer món, com a mínim.

Som a les darreres esmenes, que són, en principi, per a nous traçats ferroviaris, 1.000 milions de pessetes. No creim que després de tantes promeses, de tants anuncis com s'ha fet des del Govern balear, els únics doblers que poden anar a traçat ferroviari siguin els 2.000 milions de pessetes que ja hi havia l'any passat i que, senzillament, no s'han gastat, perdó, enguany, estaven prevists el 97 per al 98, i que, senzillament, no s'han gastat. Creim que és imprescindible que s'arribi a Alcúdia i és imprescindible que s'arribi a l'aeroport i que s'arribi a la Platja de Palma, són itineraris molt interessants, molt atractius i amb molta densitat de trànsit, que podrien donar una sortida molt digna al transport ferroviari.

Per últim, la darrera esmena, és fer un esforç addicional en l'accés dels minusvàlids al transport públic. No és presentable a un país modern que pretengui tenir una sensibilitat social que hi hagi dificultat per accedir al transport públic per als minusvàlids. Creim que tant el transport públic de caràcter autonòmic, de caràcter supramunicipal, hauria de tenir completament eliminades totes les barreres per a minusvàlids, i també s'ha d'ajudar el transport municipal perquè aquell parc automobilístic o de transport públic que no tenguí habilitades totes les necessitats dels minusvàlids, doncs, s'habilitin ràpidament.

(El Sr. President pren la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha presentades les esmenes 5605, 5607, 5846, 6608, 6613, 6610, 5653, 5611, 5612, 5655, 5614, 5656, 5654, 5606, 5597, 5658, 5592, 5593, 5869, 5657, 5660, 5596, 5598, 5602, 5603, 5659, 5724, 5726, 5727, 5728, 5729, 5870, 5725, 5741, 5600, 5599, 5601, secció 17; 5661, secció 86; 5562 i 5563, secció 87. Sra. Barceló, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. No defensaré una a una totes les esmenes, ho vam fer en comissió, i creim que després del debat de la totalitat ja ha quedat clar que tot aquest contingut d'esmenes parcials, evidentment, demostra la possibilitat clara d'una política alternativa al Govern.

En tema d'habitatge i arquitectura, dues coses fonamentals, i que també hem assenyalat, el Pla de sòl públic, per a habitatges de promoció oficial i equipaments, com a única manera de fer política per rebaixar el preu dels habitatges a la nostra comunitat autònoma. No ens cansarem de repetir-ho, és necessari sòl públic, sòl públic que sigui capaç de fer la competència al que són tots els costos de l'habitatge de protecció oficial i a l'habitatge privat, a l'igual que un pla de suport perquè el Govern arribi a complir qualche dia els objectius que es marca en el Pla quadriennal de l'habitatge, que sigui possible i que hi avancem un poquet més, 40 milions, que és el que proposa el Govern de la comunitat autònoma, per primera vegada en la història, quan les altres comunitats duen anys, anys, fent ajudes complementàries per ajudar a aquest compliment d'objectius de pla quadriennal per a joves, per a primer habitatge, per a rehabilitació, quantitat d'opcions diferents que la nostra comunitat enceta per primera vegada amb la mòdica quantitat de 40 milions de pessetes, quantitat que creim totalment insuficient.

Però al marge d'aquestes dues accions importants en matèria d'habitatge, creim que hi ha qüestions que s'haurien de tirar endavant, més suport a la supressió de barreres arquitectòniques i animar, perquè és cert que existeix un pla per suprimir les barreres arquitectòniques a institucions, tant al Govern com als ajuntaments i als consells insulars, però, per impulsar que açò vagi més ràpid, creim que s'haurien de fer programes específics per, a determinats sectors, anar avançant, i creim que en aquest moment podria ser una bona motivació tot el que fa referència a les instal·lacions esportives, començar perquè la pràctica de l'esport sigui una possibilitat i un dret per a tots els ciutadans d'aquestes illes.

Pel que fa referència a àrees de rehabilitació integral, creim que és necessària més gestió, difícilment amb una esmena ho podem suplantar, però hi ha oblits que, la veritat, clamen al cel. L'Ajuntament d'Alaior va signar un conveni per a l'Ari, per a l'Àrea de rehabilitació integral, i curiosament el Govern de la comunitat autònoma oblida posar la partida de 1.000 pessetes, simbòlica, en els pressupostos. Surten tots, tots els que hi ha signats, i se n'oblida un. Creim que aquest oblit de 1.000 pessetes estaria bé que ens l'aproessin, encara que no siguin per ser de manco, però a l'hora també creim que hi ha programes de rehabilitació que es podrien ampliar.

Aquí, ofertes i possibilitats, totes les que vulgui, jo li'n puc citar, el que fa referència a molins, a consorci militar, que el Govern hi participi, que els ajuntaments i el Consell Insular de Menorca, Pati de la lluna de Maó, etc., igual que altres qüestions que creim que estaria bé que el Govern accedís a traspassar als consells insulars, com és el Pla de façanes, de rehabilitació de façanes, per aconseguir una cosa tan simple com és l'eficiència administrativa, omplir un particular tres expedients per aconseguir una petita ajuda, creim que, així mateix, és bastant exagerat, i si se simplifiqués l'Administració, ho agrairien, n'estic convençuda, profundament.

En carreteres, camins, manteniment, punts negres, seguretat vial, creim que hi ha una qüestió que des del Partit Socialista hem treballat, però no som (...), encara que a altres bandes, i la Unió Europea assenyalava com una de les alternatives a millorar, la seguretat vial de les nostres carreteres, o de les carreteres del món, són les auditories de seguretat vial. És un tema en què volem insistir perquè, a la nostra comunitat autònoma, el conseller sap perfectament que hi tenim un alt índex de sinistralitat a les carreteres, i moltes vegades no és per qüestió ni de manteniment ni perquè siguin obres antigues, perquè ens ha passat el cas que obres noves es converteixen automàticament en punts negres. Per tant, creim que s'hauria d'evitar que com a mínim obres noves es convertissin en punts negres, i l'única forma d'aconseguir-ho és que els projectes de la comunitat autònoma passessin pel que s'anomena auditories de seguretat vial, que són auditories fetes per una empresa diferent de la que redacta el projecte, i que assegurin dues coses, que el projecte és segur quant a sinistralitat, en accidents, i segona cosa, que també aniria bé al Govern, que és evitar els complementaris, els complementaris d'obra que també són un mal endèmic de la nostra comunitat, mal endèmic que el Govern de l'Estat corregirà, pel fet que haurà d'adjudicar les obres, i ja haurà d'anar més viu en el que són les complementàries o incidències, també anomenades.

Per tant, així i tot, creim que pel que fa referència a les auditories de seguretat vial, estaria molt bé que hi donassin suport.

Problemes sense resoldre, que encara que pugui semblar que afecten el Consell Insular de Menorca davant la incapacitat total d'aquesta institució de defensar res, els duim aquí, a veure si el Govern, amb un poc més de llum, dona claredat a la resolució de les situacions, són expropiacions en els camins públics per anar a les platges de Menorca, una qüestió que al president, Sr. Matas, va semblar molt bé, però vaja, no sabem si li va semblar molt bé per dir alguna cosa quan ve a Menorca o si li va semblar molt bé i és capaç de posar-hi una partida pressupostària, és el dubte, sempre pendent, de les declaracions del nostre president.

Altra és el Camí de Cavalls, gestió i manteniment. Aquí ho hem debatut prou vegades, existeixen informes jurídics a favor de la declaració, a favor de l'existència d'un dret de trànsit públic, el Sr. Matas, davant uns manifestants que demanaven que el Govern actués en el Camí de Cavalls, va assenyalar també la intenció d'ajudar, també esperem que aquesta intenció es concreti en alguna partida pressupostària, estaria bé, i si no, com altres coses, paper banyat de les declaracions del Sr. Matas.

Compromisos, altres compromisos, un concretament del Sr. Verger aquí, dins aquest parlament, el Camí de Kane, no sé si se'n recorda, va dir que hi participaria, esperam amb gran interès saber si al final decidirà o no participar-hi; d'entrada, els seus companys de Menorca ho donen molt per perdut, nosaltres encara confiam en la benevolència del conseller com per assegurar un poc aquesta participació.

D'altres, seguretat vial, un altre compromís del Sr. Verger, el revolt de Son Olivaret, que havia d'estar adjudicat abans d'acabar l'any, en queden pocs dies, també estaria bé que es complís això.

Altres qüestions ja històriques i que ja he anomenat prou, com la variant de Ferreries, segon tram de la carretera Maó-Fornells, sabem que és al conveni, però també sabem que no existeixen projectes, per tant, ens agradaria que, com a mínim, al segon tram, al darrer tram de la carretera Maó-Fornells i a la variant de Ferreries activessin aquests estudis, perquè sabem que es fan, però que no acabam de veure.

Altres demandes, n'hi ha moltíssimes, ramal d'accés de l'autopista a Lloseta.

La necessitat d'ajudar al que són les inversions de les carreteres dels consells insulars.

Són qüestions també totes importants, obres de seguretat vial, incrementar el que fa referència a recursos de manteniment de carreteres, adequació de les rutes cicloturístiques i incrementar les inversions en el que fa referència a seguretat vial o l'eliminació de punts negres concrets a cada una de les illes.

No hi entrarem, deixam el llistat que el conseller també coneix, per tant, esperam que alguna d'aquestes esmenes pugui ser acceptada.

En qüestió de transports, el darrer capítol que ens assenyalaven, també les sol·licituds són reiterades, però no per açò no hem de deixar de dir que són necessaris els augments de recursos econòmics per a les línies de dèbil trànsit, per a totes les illes, si no són suficients; inversions per a l'adequació del transport públic, i llavors una qüestió que creim que és la gran assignatura pendent d'aquest govern del Partit Popular, qui no tindrà ja massa temps per corregir, però que jo crec que ha estat una mancança històrica, que a unes illes, com les nostres, una comunitat interinsular, no s'hi hagi treballat per a la potenciació del transport marítim entre les illes, la veritat és que no s'entén en absolut, no s'entén. Creim que el Govern hauria d'haver aixecat la bandera de la comunicació entre les illes a través del transport marítim i fer-ho d'una manera valenta. És una assignatura pendent, sabem que difícilment ja la podran dur a terme, però bé, d'alguna manera estaria bé que la poguessin aprovar, encara que fos a nivell d'intencionalitat, aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar la posició, per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Soler, té la paraula.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. He de dir en primer lloc que en aquest torn de fixació de posicions no entrarem en el que són qüestions genèriques, plantejades ara d'una manera individualitzada, qüestions genèriques que fan referència a supressió de barreres arquitectòniques, sòl públic d'habitatges, transport públic, ferrocarril, qüestió de carreteres, etc.

El que sí que voldríem dir en relació amb carreteres és que creim que el Grup Parlamentari Popular entén que s'ha fet un esforç molt important quant al pagament de les expropiacions, que hi ha una important quantitat consignada dins el pressupost del 99 i que, pràcticament, aquesta qüestió és un tema de cabdal importància en el qual ens posam al dia, i així per part d'algun grup s'ha reconegut en aquest sentit, i en certa manera ens estranya que encara es facin retrets en aquesta qüestió.

Emprarem la major part de la intervenció en indicar quines són les esmenes que tendran el suport nostre, indubtablement les que no anomenaré seran votades en contra, però el nostre grup, en primer lloc, està disposat a aprovar una sèrie d'esmenes referides, bàsicament, a qüestió de carreteres i alguna en relació amb el tren.

En primer lloc, diré que votarem a favor de l'esmena 5225, del Grup Parlamentari PSM-entesa Nacionalista, que es refereix a la circumval·lació del nord d'Inca. Sobre aquesta qüestió he de manifestar que hi va haver ja una proposició no de llei en aquest sentit, que el nostre grup va votar a favor en comissió, en conseqüència, en ser coherents amb aquest tema i després de la postura expressada sobre aquesta qüestió pel conseller de Foment, el nostre grup donarà suport a aquesta esmena.

També a una altra esmena del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la 5128, relativa a la voluntat d'eliminar el revolt de Son Olivaret, a la carretera de Ciutadella a Cap d'Artrutx, és a dir, en aquest cas es tracta d'una esmena d'afectació. El nostre grup parlamentari entén que, juntament amb el Consell Insular de Menorca, s'ha de donar una solució adequada a aquest tema, i des del nostre punt de vista, el més segur és que es faci via conveni de col·laboració amb el Consell Insular de Menorca per tal de solucionar aquesta qüestió.

També aprovarem algunes esmenes del Grup Parlamentari..., donarem suport a algunes esmenes del Grup Parlamentari Socialista. En primer lloc, a una esmena d'afectació de 50 milions per tal de poder dur a terme el ramal d'accés des de l'autopista de Lloseta, és a dir, en aquest sentit he de dir que aquesta obra està previst que s'iniciï durant l'any 99, la proposta d'afectació que es fa és de 50 milions, nosaltres calculam que el pressupost serà de 215 milions, però, en principi, manifestam aquesta voluntat, aprovarem aquesta esmena amb aquesta quantitat, perquè la voluntat de dur-la a terme hi és.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Soler, però ja en fem seguiment, em pot dir el número de l'esmena?

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sí, Sr. President. En aquest cas és l'esmena 5869, del Grup Parlamentari Socialista.

També donarem suport a l'esmena 5729, del Grup Parlamentari Socialista, que demana una partida de 50 milions de pessetes, és també una afectació, per tal de dur endavant la il·luminació de la ronda de ses Païsses.

També donarem suport a una altra esmena d'afectació de 10 milions de pessetes, també en matèria de carreteres, en aquest cas es tracta de dur endavant la il·luminació de la rotonda de Consell. Esmena, en aquest cas, 5870, del Grup Parlamentari Socialista.

Finalment, l'esmena 5663, del Grup Parlamentari Socialista, que, en aquest cas, es tracta de destinar 150 milions, és una esmena d'afectació, de pessetes als passos a nivell sense barrera d'ús públic a la línia ferroviària de Palma a Inca.

És a dir, en principi donam suport a aqueixes esmenes i s'entén, com és lògic, que la resta de les esmenes tendran el nostre vot en contra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Acabat aquest debat, passam al debat número 15, de totalitat, secció 18, Conselleria de Sanitat i Consum; secció 74, Servei Balear de Salut; secció 89, Gestió Sanitària de Mallorca (Gesma).

S'hi han presentat les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, PSM-Entesa Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista. Veurem les d'Esquerra Unida, que són la 5479, secció 18; 5506, secció 89. Sra. Margalida Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Aquesta esmena a la totalitat de la Conselleria de Sanitat i la secció dedicada a Gesma, secció 89 és per una raó molt senzilla. Per una banda, consideram que aquest pressupost del 99 és totalment continuïstes, el qualificatiu no és dolent en si mateix, podria ser positiu, però justament el consideram dolent o insuficient perquè precisament estam en una realitat del 99 i, per tant, la continuïtat del 98 ens obliga a una adaptació que en aquest moment no trobam en el pressupost per a l'any que ve.

En aquest sentit, hi ha coses tan noves com és que, després de tres anys, s'hi introdueix la vacuna per a nadons de l'hepatitis B, però la Conselleria de Sanitat continua dotant-la amb només 4 milions de pessetes, quan, des del nostre punt de vista, un estudi real que després veure a una esmena parcial haurien de ser 19.800.000 pessetes, per tant, els pressupostos són continuïstes, nous en la memòria, però continuïstes amb els doblers, cosa que després veurem a esmenes parcials.

Tampoc no preveuen despeses adaptades a la realitat d'allò que planteja la mateixa conselleria, ens planteja un pla de salut mental, aprovat recentment per aquest parlament sense el suport d'Esquerra Unida, nosaltres consideràvem que el Pla de salut mental havia d'anar emmarcat dins el Pla de salut que fa tres dies va aprovar el Consell de Govern però que encara no ha entrat en aquest parlament, i reiteradament hem dit que el Pla de salut mental és començar la casa per una finestra o per una teulada, no pels fonaments.

Bé, idò així i tot, s'aprova un pla de salut mental amb un annex de previsió de despesa en dues fases, i després la primera fase és 98-99, la segona fase, 2000-2003, i no es reflecteix en els pressupostos aquella despesa prevista pel mateix Pla de salut mental.

Però encara n'hi ha més, es presenta en el Parlament, i aprovat pel Consell de Govern, un pla autonòmic de drogodependències i toxicomanies, que també el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida considera insuficient, i demana una ponència per tal de millorar-lo i estudiar-lo, i trobam que en els pressupostos del 99 exactament hi ha la mateixa quantitat que als del 98. Per tant, es presenta un pla autonòmic i no hi ha prevista una millora en la dotació econòmica, per tant, es considera que la presentació d'un pla no significa una previsió econòmica de millorar les línies d'actuació noves que pugui significar aquest pla autonòmic. Una altra cosa és que el Pla autonòmic de drogodependències no estigui aprovat pel Parlament, però, com ha dit reiteradament el conseller, ja no és un problema dels grups parlamentaris, si de cas, del grup parlamentari majoritari, que és el que domina la mesa d'aquest parlament i qui fa la programació i, a la vegada, el que decideixi si el Parlament l'ha d'aprovar o no l'ha d'aprovar en un termini determinat, però com a Conselleria de Sanitat i com a Govern balear podria tenir la voluntat política de millorar la dotació econòmica, atès que a través d'un pla autonòmic es podria millorar la utilització de doblers públics cap a la drogodependència, cap a la prevenció de les drogodependències i les toxicomanies.

Però encara hi ha un exemple més sagnant d'aquest continuïisme i d'aquesta poca voluntat política, i és un altre pla. Nosaltres, una vegada més, tornam a dir que és començar la casa per les finestres i no pels fonaments, que és el Pla estratègic de prevenció de la Sida, al qual, una vegada més, la Conselleria de Sanitat dóna 13 milions de pessetes, de doblers propis del Govern balear, quan és un pla que continua en estudi d'aquest parlament, tampoc per culpa d'Esquerra Unida ni dels altres grups de l'oposició, sinó, si de cas, per culpa del Grup Parlamentari Popular, que es qui programa el Parlament, i continuam veient la mateixa voluntat política per part de la conselleria de dedicar-li exclusivament 13 milions de pessetes, per tant, la mateixa quantitat que l'any passat.

Però hi ha una altra novetat d'aquesta conselleria en què valdria la pena aturar-se i pensar si no podem donar-li el qualificatiu de continuïsta, i és que per segona vegada, però per primera d'aquest conseller, es presenta un pla de salut, segona vegada en el Parlament, amb un conseller anterior, però aquest conseller el presenta ara, com a mínim, encara no l'ha presentat al Parlament, però l'ha aprovat el Consell de Govern de divendres passat, de 18 de desembre.

Bé, idò, un pla de salut que, ho tornam a recordar, no té presents els plans parcials que ja estan presentats, per tant, ja és una casa que comença sense tenir les finestres que deïem abans, però que, a més a més, no té un reflex pressupostari, per tant, no veim que la Conselleria de Sanitat prevegi actuacions en base a un pla de salut presentat al Consell de Govern i presentat davant els professionals de la salut; nosaltres, després ja en parlarem, no consideram que sigui aquesta la participació que hauria de fer, però presentat, com a mínim, dia 2 de desembre. Bé, idò, presentat dia 2 de desembre amb possibilitat de presentar-hi al·legacions fins dia 9 de desembre, però no el coneixem oficialment com a Parlament, i, sobretot, no li hem vist..., el coneixem com a grup parlamentari, vàrem assistir dia 2 a la presentació, Sr. Conseller, no s'enfadi, hi vàrem ser, però no hem vist un reflex pressupostari dins la Conselleria de Sanitat que digui que en base a un pla de salut que la conselleria pensa dur a terme, milloram aquests aspectes d'aquest programa en això concretament i amb aquest doblers concrets.

Això és una de les coses que deïm, començar la casa pels fonaments, tenir presents les finestres, o no tenir-les, en una paraula, una concepció totalment distinta de la sanitat.

Però és que, a més a més, a través d'una esmena del Grup Parlamentari Popular, que és el que dona suport al Govern balear, ens dediquen 50 milions de pessetes a la construcció de l'Hospital d'Inca a través d'un conveni signat amb l'Insalud, etc., be, idò, aquests 50 milions, Sr. Conseller, des del Grup d'Esquerra Unida, ja que tenen la dotació pressupostària, nosaltres li demanam que els destini a tot allò que nosaltres li proposam que siguin esmenes parcials de millora de la Conselleria de Sanitat, perquè no estam d'acord que el Govern balear hagi de posar 50 milions de pessetes per a la construcció d'un hospital, quan no ho fa amb l'Hospital de Maó, quan no estam d'acord que el Govern balear hagi de posar doblers per a la construcció d'un nou hospital necessari per a les illes, que és l'Hospital d'Inca, i quan dèiem que el pressupost és continuïsta i, per això, proposam una esmena a la totalitat, també li ho deim amb un altre aspecte, i és que, una vegada més els pressupostos de la Conselleria de Sanitat no apliquen la Llei general de sanitat perquè no tenen previst allò que aquella llei deia, la llei estatal, de la participació a través de la creació de consells de salut.

No s'ha previst la creació del Consell autonòmic de salut, no tenen prevista la participació dels usuaris i els professionals a través d'aquests òrgans, i, per tant, tampoc no pensem dotar adequadament aquest tipus d'òrgan de participació.

I no em digui, Sr. Conseller, a la seva resposta, que ha estat nova la jornada de dia 2 de desembre, com una jornada de participació, perquè ha donat a conèixer un pla de salut als professionals de la salut, perquè, per a nosaltres, aquella jornada de dia 2 de desembre va ser molt interessant, escoltàrem molt bé les al•legacions que es presentaren de paraula, però no coneixem totes les al•legacions per escrit. N'hi va haver qualcunes que ens mostraren, pareix que eren les més interessants, que provenien de grups de professionals, i només donaren tres o quatre dies per presentació, i ens digueren que dia 9 de desembre acabava el termini. Hem de tenir en compte que en aquest estat dia 9 de desembre és just el dia després d'un pont, i avui mateix el Sr. Conseller m'ha dit que han recollit una bona part d'aquelles al•legacions, però no coneixem el contingut d'aquelles al•legacions que han recollit.

De tota manera per a nosaltres, sigui havent recollit totes les al•legacions o només en part, és una manera de participar que no és la que nosaltres propugnam. Per a nosaltres participar és debatre prèviament les línies generals, recollir totes aquelles aportacions, ordenar-les, posar-les per escrit i després tornar-les a consultar; i sobretot allò que és més interessant, i és que aquesta participació no només sigui cara a una part dels interessats, que serien els professionals de la salut, que serien el 95% de les persones que estaven dia 2 de desembre. Per a nosaltres la participació en temes de salut no només són els professionals, també són els usuaris, també són els representants dels treballadors de la salut.

Per tant, quan nosaltres hem dit que presentam una esmena a la totalitat perquè consideram que són uns pressupostos de la Conselleria de Sanitat continuïstes, és perquè li hem donat un valor negatiu a aquesta continuïtat, perquè pensam que per l'any 99 hi ha suficients elements nous com per donar-li major contingut a la Conselleria, i per tant no ser continuïstes, ser novedosos. De totes maneres, veurà el Sr. Conseller i el Grup Parlamentari Popular la nostra alternativa a través de les esmenes parcials, perquè hem dotat aquella primera fase, que deia el Pla de salut mental, de creació de noves unitats, de pisos tutelats i tot això, ho hem fet a través de les esmenes parcials, com també hem dotat suficientment la novetat de la vacunació a nadons de l'hepatitis B, com també hem dotat suficientment, des del nostre punt de vista, el Pla autonòmic de drogodependències, que desgraciadament no ho hem vist dotat a la Conselleria de Sanitat en el seu conjunt, com tampoc no hem vist dotat campanyes de promoció de la salut, com l'esmena que presentam respecte de la vacunació de la pigota borda o de qualsevol altre aspecte que hem vist una continuïtat que des del nostre punt de vista és totalment negativa per a allò que sempre perseguim quan parlem de la Conselleria de Sanitat i Consum, i és una política de prevenció per a millorar la salut, o una política de curació per pal•liar la malaltia, i per tant no tan des del punt de vista de millorar la salut de la població. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista hi ha presentada l'esmena 5267 secció 18, i 5257 secció 89. Sra. Bover, té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, segurament coincidirem en alguns continguts que la portaveu d'Esquerra Unida ja ha fet referència, però així i tot mantindrem l'exposició de motius que volem plantejar, per tenir en part una relació amb les esmenes parcials que després defensarem. Durant el debat de les esmenes a la totalitat del pressupost de l'any passat, del 98, dels diferents grups de l'oposició. No tenim pla de salut, no tenim pla de salut mental, no tenim pla de prevenció i lluita contra la sida, no tenim pla autonòmic de drogodependències. Avui podem dir que tenim aquests plans, però també podem dir que sense pressuposts, i aquesta és una de les raons per les quals el nostre grup parlamentari hem decidit no retirar l'esmena a la totalitat que havíem plantejat. Un bon grapat d'esmenes a la secció 18 89, a Gesma, van dirigides en aquest sentit, a donar contingut al pressupost a aquests plans, i fins ara a la tramitació parlamentària de ponència i a comissió no s'ha acceptat ni una d'aquestes esmenes.

Anirem repassant assignatures pendents. Pla de la sida, pla sense pressuposts, és ver que ja ha comentat la portaveu d'Esquerra Unida que estava en fase de ponència. És ver, ha estat un any i mig a dins un calaix, es va presentar en aquest parlament, i ara estam en fase de ponència. Ens va sorprendre la informació que el conseller ens va aportar: en el 99 el Govern pressuposa el mateix que el 98. Les activitats del 98 que s'havien dedicat en aquest sentit eren d'uns 200 milions de pessetes, però ens va dir que s'havia inclòs la despesa sanitària. Hem de recordar que les Illes Balears som la tercera comunitat amb més incidència de malalts i infectats de la sida. Fa uns dos anys el cost sanitari de malalts de la sida era d'uns 16 milions de pessetes. Aquesta xifra ja l'hem manejada en diferents ocasions, fora tenir en compte ni valorar polítiques preventives ni programes o campanyes informatives que es poden dur o realitzar. Per tant, no es planteja el fet que la sida ha passat d'una malaltia mortal a una malaltia crònica, i que això, és el que defensam nosaltres, ha de quedar reflectit als pressuposts de la Conselleria de Sanitat, i també als objectius de la Conselleria i als programes específics que es tocava haver plantejat. Què veim o que hem pogut analitzar en els pressuposts del 99? Es repeteixen any darrere any els mateixos programes i les mateixes activitats. No està definit ni en el pressupost de la Conselleria ni en el pla de la sida el pressupost específic per illes, que ha de venir determinat, segons defensam nosaltres, el percentatge de malalts i infectats que hi pugui haver, i potencialment hi pugui haver a les illes. No queda clar als pressuposts ni ho va aclarir tampoc el conseller a la compareixença de presentació de pressuposts a la Comissió d'Hisenda.

Un altre element, pla de drogues. Ens troban tres quarts del mateix que amb el pla de la sida, fora pressupost. No concreta el pressupost de cada administració segons la distribució competencial que es planteja a un moment donat al pla. És ver que hi ha aquesta distribució de competències de tasques, però tampoc no es planteja la distribució econòmica en cap moment ni un. Manca de correlació entre objectius generals, específics i activitats. Pla fet de pressa i corrents, es veu quan analitzam el document i ens adonam que hi ha frases inacabades.

Per què analitz els plans sectorials que ha anat defensant o elaborant la Conselleria de Sanitat? Pensam que en els pressuposts s'han de reflectir aquestes activitats. Si no es reflecteixen, no hi ha perquè haver d'elaborar plans des de la Conselleria o des del Govern, han d'estar reflectits en el pressupost. Per tant, pensàvem que aquestes mancances es podrien solucionar bàsicament amb els pressuposts de la Conselleria de Sanitat.

Anem al programa 433101, del Pla regional de drogues. Quina valoració feim? Hi ha uns objectius d'aquest programa, que és reducció del consum de drogues, atenció integral del drogaaddicte, -atenció integral entenem que no només és dispensació de metadona, sinó també una atenció sociosanitària-, formació dels professionals que fan feina en el tema de drogaaddicció, avaluar l'operativitat del Pla autonòmic de drogues, conèixer la incidència del consum de drogues, però d'aquests objectius, tres no es plantegen al pla, i tampoc tenen dotació al pressupost. Per tant, hi són però no estan. S'elimina un objectiu plantejat el 98. Veig que respira fort el Sr. Conseller, tendré raó segurament en aquest sentit. Un dels objectius que

s'elimina del 98, que està en el 98 i en el 99 no hi és, és el de fomentar línies d'investigació relacionades amb la droga, consum, addicció, conseqüències psíquiques o físiques. És un dels objectius que varem plantejar en comissió, que pensàvem que s'havia de mantenir, i una de les propostes o una de les esmenes que feim és conservar aquest objectiu, i crear un observatori autonòmic de toxicomanies, que donaria en principi compliment a aquest objectiu. Demanam per què es redueixen els objectius d'aquest programa, i per què es redueix el pressupost global del Pla regional de drogues? Aquest fet és totalment contradictori amb la descripció del programa que introdueix el pressupost, que segurament vostè, Sr. Conseller, haurà donat perquè es presentàs.

Un altre punt de diferències. Pla de salut mental. Es va aprovar aquest pla a la Comissió d'Assumptes Socials amb una proposta d'actuacions per al 98-99 i una valoració econòmica global, però..., sempre hi ha d'haver un però: A la presentació d'aquest pla, Sr. Conseller, ens va comentar que era un document sotmès a la consideració de tots els diputats i diputades i que es podria modificar algun aspecte d'aquest pla; no es va aprovar ni una de les propostes que varem fer des dels diferents grups parlamentaris que no fossin el PP. Què hem fet? Les hem presentades en forma d'esmenes, ja que en pressupost del Govern no es desenvolupen econòmicament aquestes actuacions.

El Pla de salut mental programa una sèrie d'eines en el 98 i 99. Es planteja el centre de dia a Ciutadella però no hem trobat, almanco especificat, els de Manacor, Inca, Palma, Eivissa i Formentera que sí estan en el pla, però no estan en els pressuposts. Més mancances: en llars tutelars comarcals i a totes les illes. Està en el pla, actuacions 98-99, no és el pressupost. Creació de 20 places a habitatges tutelats; pressupost específic per donar suport a convenis amb serveis socials -imagin que deu ser amb administracions locals- per assumir malalts amb retards mentals internats; tampoc no hi ha especificat aquest element: transformació del pavellons de l'Hospital Psiquiàtric. Potenciar i assumir programes de tècniques grupals de psicoteràpia, una altra esmena que també hem presentat. Aquests punts només són una petita mostra del que està en el pla, del que està aprovat pel Grup Parlamentari Popular però no en els pressuposts del 99 ni de Gesma ni de la Conselleria de Sanitat. Fins ara hem anat a la cua de les altres comunitat en el sentit de la política de salut mental, i si no incrementam el pressupost continuarem anant al darrere.

Per acabar, hospital d'Inca. Volem l'hospital d'Inca però finançat al cent per cent per l'Insalud. No és un tema nou, però volem reiterar aquest element, però no només volem que el financii el cent per cent l'Insalud, sinó que també demanam que a les transferències sanitàries, que segurament comencen a tenir reunions, també s'exigeixi i es demani el manteniment d'aquest hospital, no l'han d'assumir una altra vegada els ciutadans de les Illes, el manteniment i el 50% del finançament de la inversió d'aquest hospital; tant la inversió com el manteniment ha de venir ja per transferència amb les transferències de l'Insalud. No hem d'assumir una despesa que no correspon a les Illes Balears assumir i afegiríem d'aquesta manera, si la Conselleria de Sanitat o el Govern balear no fessin feina en aquest sentit, afegiríem al banyat el deute històric relatiu a inversió sanitària que ja anam arrossegant any rera any.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha les esmenes 5778 secció 18, 5863 secció 74, i 5786 secció 89. Sr. Gascon, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres presentam aquesta esmena a la totalitat a la Conselleria de Sanitat sense l'esperança que tenia el Sr. Marí ahir quan deia que esperava que el conseller de Turisme aprovés la seva esmena a la totalitat. Jo no en tenc cap, d'esperança. A més a més, pens que encara que s'aprovi idò tampoc no passaria res. Jo mateix durant tres anys he fet una recopilació –no d'aquest any però els anteriors– he presentat en nom del meu partit 63 esmenes de les quals de n'han aprovat tres i aquestes tres encara estan pendents que es compleixin: l'any 96 una enquesta de salut que no es va fer, l'any 97 un pis tutelat per a malalts mentals a Ciutadella i sembla que aquest any als pressupostos de Gesma hi ha una partida per a aquest pis, una partida de manteniment per a aquest pis que és inexistent, encara; i per a l'any 98 s'aprova que els centres sanitaris d'es Mercadal, de Ferreries, de Fornells fossin construïts a càrrec del Govern balear íntegrament, se'ns va dir que només era la part alíquota i això realment no és així, el que es va aprovar és que es fessin els tres pisos a càrrec del Govern durant aquest any i això no s'ha fet. Per això dic que, bé, si la volen aprovar idò l'aproven i si no és igual.

Passant als pressupostos d'aquest any trobam dos capítols que són molt important, com són promoció de la salut i lluita contra la droga, 208 milions en capítol 4 i 6. Per a lluita contra la droga 157 milions, dels quals 85 vénen del Govern central, del Govern balear 72 anys, com cada any, cada any posa més el Govern central que el Govern balear. Per a la promoció de la salut, inclosa la sida, 51 milions, dels quals tres, almanco, vénen de l'Estat i, a més a més, hem de tenir em compte que d'aquests 51 m'hi ha 18 que són per a la Fundació Càncer que, si no m'equivoco, actua majoritàriament a Mallorca.

Miri, nosaltres aquí a Balears no tenim pla de salut, no tenim pla de la sida, no tenim pla de drogues i just ara s'aprova el Pla de salut mental. Jo he de dir que –ja és de justícia dir-ho– que vostè, quan va arribar a aquest parlament va retirar els plans que estaven sobre la taula perquè eren plans que no s'agafaven ni amb pines, el que passa és que jo crec que hi ha hagut bastant de temps per posar en marxa aquests plans i no s'hi han posat. Jo tenc aquí escrita una frase del *Diari de Sessions* que diu: “El debat dels pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 96 és, probablement, el debat d'autèntica política real i efectiva del que farà el Govern al llarg del proper any. És cert que, tot i sense finançament, hi pot haver una gestió política, però és absolutament contundent que sense doblers no existeix una gestió veritable”. Això era el Sr. Matas quan era conseller d'Economia i Hisenda. Aquí, en els plans aquests que tenim no hi havia posat un duro, per tant, gestió veritable poca. I després he trobat la Sra. Estaràs que diu: “Normalment, efectivament, els plans són molt filosòfics; aquest és tot menys filosòfic, és concret, és determinat...”, parlava del Pla gerontològic. Per tant, ens trobam que són plans sense gestió veritable i filosòfics, són els plans que tenim per ara.

Als pressupostos de la conselleria han de sortir partides concretes per als plans. Ha de posar: Pla de salut, tants de milions; d'una altra manera no es poden posar en marxa els plans. Això sí, any rera any trobam en els pressupostos, des de l'any 96, cada any es veu en els pressupostos, a la memòria, “Avaluació del Pla de salut”, i no en tenim, de pla de salut, i jo em pregunto què avaluarem, ara; no dedicam un duro, l'han d'avaluar, no sé com ho farem, avaluació de pla de salut any rera any, i l'any que ve suposo que ben igual, eh?

El pla de salut mental, que jo pens que és un bon pla, no té pressupost, és un bon pla però sense pressupost, i no val dir que surten a Gesma algunes partides per a algunes coses, ha de sortir un compromís clar i específic per al Pla de salut mental a la conselleria. El que està posat per a aquest any, per a l'any 99, vaja, no es podrà fer amb els doblers que vostès hi pensen dedicar, no es pot fer el que es posa al Pla de salut mental.

A la promoció de la salut ja hem dit 51 milions, fins i tot la sida, 51 milions en total per a una comunitat autònoma que és la tercera quant a malaltia de la sida. Com és pot posar en marxa el Pla de salut, també, amb els doblers que hi dediquen? No es pot ni el Pla de salut ni el Pla de la sida. Vostè ens deia l'any passat: “Puc anticipar de forma genèrica que el diagnòstic de salut del seu conjunt no és bo...”, vaja, que és dolent, que és un desastre; no tant, però vaja, més infarts que a altres autonomies, més ulcerosos, el més de juny encara n'hi haurà més i, què passa?, que no tenim pla de salut, i un pla de salut que es presenta l'altre dia i diu que és un pla de salut des de l'any 1998 a l'any 2003. Idò ara hem d'avaluar el Pla de salut del 1998 i resulta que encara no el tenim; és un pla de salut del 98 al 2003, el 98 ha acabat, no tenim pressupost i l'hem d'avaluar. Jo no ho puc entendre.

Quant a Gesma, això sí que és filosòfic, quant a Gesma filosòficament nosaltres estam en contra d'aquesta empresa, vostè ja ho sap, ho hem comentat diverses vegades; vostès varen fer aquesta llei 4/92 de creació de Serbasa i després l'únic punt que desenvolupen és l'article 7 a fi i a efecte –pensam nosaltres– d'introduir la gestió privada i més endavant, ara prest, la privatització. Nosaltres demanam una vegada més la desaparició de l'empresa pública Gesma i la gestió directa dels hospitals de la Comunitat per Serbasa. Vostè imagina el que tendrem a Balears quan venguin les transferències si s'aprova avui –que s'haurà aprovat– la Llei d'acompanyament de l'Estat? Hospitals tradicionals, fundacions públiques, fundacions privades, consorcis i tot el que se li ocorri al Sr. Romain, idò des del Ministeri de propaganda anar fent i no tenim llistes d'espera..., tot el que vulguin. Resulta que pocs dies després que vostè ens presenti un conveni, un bon conveni, sembla ser, en què diu que es farà un consorci a Son Llätzer, que es faran totes aquestes coses, idò surt el ministre i diu que tots els hospitals, inclosos els que no són nous, poden ser fundacions. El director territorial, allà a Reina Esclaramunda, comença a tirar coets i diu: “*El primero nosotros*”, Balears els primers. Aquí (...) unes transferències, Sr. Conseller. Com és possible que ens envïin el vestit fet, ja, des de Madrid? No ho hem de decidir nosaltres, això, no ho hem de decidir a Balears, el que volem?, i, a més, amb vots d'unes comunitats que no tenen universalitzat això perquè Catalunya no ho té universalitzat, i ells seran els que voten o hauran votat avui a fi i a efecte que es faci això a les Balears. Poc a poc anam introduint mecanismes privatitzadors, amb això de les fundacions, de la sanitat, amb l'excusa de l'eficàcia de la gestió, d'abaratir costos i de donar més bon servei, i el primer pas ha estat introduir fórmules de gestió privada com és Gesma, que és el model inicial d'aquest projecte. És mentida que aquesta gestió sigui més barata, és mentida. A Anglaterra s'està demostrant ara, ara estan intentant tallar els efectes perniciosos d'aquest muntatge que va fer la Sra. Thatcher; el que passa és que quan una cosa està establerta és molt difícil treure-la, Sr. Conseller.

Jo li vaig dir l'any passat, ho tenc aquí escrit, que els criteris de gestió privada i la competència d'hospitals és perversa, al final; es rebutgen malalts complicats que produeixen costos elevats als hospitals, se sobrecarrega un hospital respecte d'altres i Gesma és l'inici d'aquesta gestió privada. Quan tinguem tots els hospitals serà un desastre; vendrà la fundació privada de Manacor –perquè ara resulta que sembla ser que és una fundació privada– l'hospital amb competència amb altres, abaratir costos, entre altres mitjans, baixos salaris, més hores de feina com a Manacor, greuges i problemes entre estatutaris i laborals, això ja passa a Gesma... Nosaltres pensam que s'ha de reconduir i hem de fer desaparèixer Gesma i gestionar els recursos directament mitjançant Serbasa.

I per suposat, i això és el més important, no admetre que des de Madrid, en un període pretransferencials, ens diguin com hem de fer els hospitals. Quan sigui el moment de les transferències nosaltres ja direm si volem fundacions, si volem consorcis, si volem alguna altra cosa, però som nosaltres, que ho hem de dir; el cas contrari ens demostrarà, sincerament, alguna cosa que jo penso que vostè no hi creu, que és que anam a la privatització progressiva. Jo penso que vostè no s'ho creu, però jo pens que per aquest camí sí que hi anam, el seu partit sí que hi va.

I per acabar, com tots hem de parlar d'Inca, un moment, i primerament jo el que vull dir és que nosaltres estam d'acord en el fet que s'ha de fer l'hospital d'Inca perquè pensam que Inca és el centre de diversos nuclis urbans, com diu la memòria, que la meitat de la població d'aquesta zona tarda més de 30 minuts a arribar a l'hospital de referència que ara és Son Dureta, etc. La construcció d'aquest hospital millorarà la qualitat de l'assistència a la zona, però és evident que també obligarà a tancar alguns llits dels hospitals concertats. De cap manera s'ha de consentir que es tanquin llits de l'hospital de la xarxa d'Insalud actual, donat que en el moment que comptem turistes, transeünts, etc., a Mallorca per valorar les necessitats de llits, es faran necessaris. Per açò nosaltres pensam que s'ha de fer l'hospital i que ha de ser finançat íntegrament per l'Insalud. Però és que, a més a més, el que no s'entén és que l'Insalud pugui decidir com hem de dirigir nosaltres els nostres hospitals; té la seva lògica, són seus, ara; bé, que ho faci, però també serà seu el d'Inca: que el faci ell, el que no pot ser és que digui: “Aquests hospitals són meus i jo dic com es dirigiran; aquest també és meu però el fas tu”. Això no pot ser, i sap per què es fa?, perquè la decisió de fer aquest hospital ha estat únicament política, no per la seva banda, però ha estat únicament política.

(...) tècnics vostè en pot tenir, però és fals, és estrictament fals el que s'han cansat de dir membres representatius del seu partit, no vostè, que ha dit el contrari, precisament, que falten llits. Tenim un dèficit històric en inversió sanitària a Balears i és cert, però és històric el dèficit, aquí no ha sortit mai ningú amb papers a demostrar des de quan és històric, aquest dèficit. Vostè ho ha dit a alguna comissió. Tenim dèficit de llits? No és cert: tenim dèficit d'infraestructura sanitària, i gent del seu grup ha parlat freqüentment del que no sabien, i ha dit que faltaven llits i ara resulta que sembla que no és veritat i, per tant, l'hospital d'Inca l'han de cofinançar. Miri: “*Como toda persona medianamente iniciada sabe* –el Sr. Matas, entre foto i foto, diu algunes paraules– *como toda persona medianamente iniciada sabe, en Baleares no podíamos ni plantearnos hacernos cargo de la sanidad si antes el Gobierno no resolvía la tremenda carencia de camas que había en las Islas y que ahora estamos en vías de solución*”, “*ahora estamos en vías de solución*”, cofinançant Inca. Si tenim tant de dèficits de llits, com diuen, per què l'hem de cofinançar?, perquè és evident que el que diu el president és que falten llits, i ho està arreglant el Govern actual, no l'anterior, eh? Resulta que l'hospital de Manacor jo no sé qui el devia fer, i jo supòs que com que el va fer el govern anterior –vostè ho va dir a la comissió, és cert– el va fer el govern anterior, el president de la Comunitat no diu això. L'hospital de Manacor no el va fer l'actual govern, el que passa és que el va posar en marxa, com no podia ser d'altra manera, i l'hospital de Son Llätzer el va continuar, com tampoc podia fer d'altra manera. Vostè deia: “Jo no ho negaré, certament; que es construeixi l'hospital de Son Llätzer no és una decisió del Govern Aznar, efectivament”, però el president diu que ho estan solucionant ara. I jo em pregunto: què solucionam ara?, la falta de llits i hem de fer Inca?, o és que teníem un problema que hi havia un debat de l'autonomia i van firmar el document? Jo no ho sé, jo no ho sé, Sr. Conseller.

Miri, una altra perla: “Existeix un dèficit històric en matèria de sanitat; això des del PP fa molts d’anys que ho deim; hi ha efectivament un dèficit històric en matèria de sanitat i l’únic culpable, l’únic responsable que això sigui així és aquest partit que durant molts d’anys ha governat a Madrid”, i amb tot això vénen vostès i diuen: “Anam a cofinançar l’hospital d’Inca, 50 milions els posam nosaltres, 50 milions els posen ells”. Insisteixo que jo dic que hi ha un dèficit històric que s’ha intentat pal·liar des de l’any 1985, i aquest greuge augmentarà ara, eh?, perquè Madrid amb l’Insalud no transferit no vol finançar l’hospital necessari, perquè de Madrid són paraules, paraules, però inversions noves cap. Jo tenc aquí una resposta *del secretario de estado de relaciones con las Cortes*, juliol del 98, i diu que no hi ha hagut cap inversió nova a Balears des de l’any 96, nova; si que em diu una..., esperi, l’any 96, *centro de salud Pedro Garau 250.985*. Tot estava començant.

I tornarem als llits i ja acabo, Sr. Conseller, i consti que jo estic d’acord amb el que deia vostè l’altre dia, que el més important no són els llits, jo estic d’acord, però al seu grup no hi estan d’acord i cada dia ens trobam declaracions sobre els llits. Quan estigui en marxa Son Llàtzer tendrem a Mallorca 1.743 llits. El Sr. Campuzano, gerent de Serbasa, diu que se’n necessiten 1.600. Com ho venem, açò d’Inca? Està clar, cofinançam Inca. Octubre del 97: “*En consecuencia –açò és el secretario de estado, també- el Gobierno no tiene prevista la construcción de un hospital comarcal en el municipio de Inca*”. Crec que diu que hi ha més llits per habitants que a la resta d’Espanya, ara. Jo estic d’acord amb el que diu vostè que els llits..., que no fan falta llits, que falten infraestructures sanitàries, però això s’ha fet malament, és més fàcil atacar els altres que no intentar solucionar els problemes, que és el que jo pens que s’ha fet. Així ens ha anat, hem de cofinançar i nosaltres no estam d’acord en açò. Tenien un problema polític de pressions ciutadans real i fan un hospital necessari però s’ha fet malament, jo pens que s’ha fet malament. L’únic que se’n lliura, per a mi, és vostè, sincerament, i el greuge històric continua. Això sí, miri, “només fa uns dies que hem solucionat el problema de la sanitat pública per als propers 25 anys”; això ha va dir el Sr. Matas el dia de la seva investidura. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del conseller de Sanitat, Sr. Fiol té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Aquest debat és una reproducció molt semblant a la que es produeix tots els anys per aquestes dates entorn a la qüestió de la sanitat, perquè els grups de l’oposició tenen, no vull dir una fixació, però si vull dir una recurrència a dos o tres temes concrets que apareixen d’una forma reiterada. Per ventura el Sr. Gascon fa una anàlisi per ventura més global, que li agraeix almenys el to que utilitza encara que no comparteixi el fons de les qüestions, com llavors veurem, però llavors la resta de grups concentren els seus plantejaments en dues qüestions fonamentalment: la sida i Pla de drogues i, a en algun cas, idò també la qüestió de les vacunacions.

A mi m’agradaria dir, encara que sigui amb mig minut, que la Conselleria de Sanitat du a terme importants missions que he tengut ocasió d’explicar en comissió però que vull reiterar en aquest plenari, dirigides al control sanitari d’aliments, a la inspecció de restauració, als escorxadors, a la qualitat de les aigües, etc., etc., a les arenes a les platges i moltes altres coses que tenen una gran importància. Però, naturalment, això no és una excusa per defugir les qüestions que es posen damunt la taula encara que siguin qüestions que es plantegen d’una forma recurrent.

Jo he de dir, Sra. Thomàs, que efectivament aquests pressupostos tenen una línia continuista i, naturalment, tenen una línia continuista que ve impulsada per qui els parla i, naturalment, durant aquests anys ha vengut marcant unes prioritats i marcant unes qüestions preferencials, de manera encertada o no, però que són les que ha considerat més importants, i no puc deixar d’entrar dins els temes que plantegen, sobretot dins un tema que es planteja en aquest plenari d’una forma jo crec que mala d’entendre. És a dir, es diu i s’ha dit diverses vegades i no és el primer pic que ho sent, que s’ha fet la casa per les finestres i que el Pla de salut era una prioritat per damunt qualsevol altra cosa i que aquí s’ha fet el Pla de la sida, el Pla de drogues i el Pla de salut mental abans de fer el Pla de salut. Escolti, jo he de dir que qui els parla va veure que el Pla de salut era una tasca molt complicada de posar en marxa, molt difícil de fer, molt difícil per moltes qüestions de les quals podem parlar, i va decidir que era important abordar les tres àrees que necessitaven un pla d’intervenció urgent, i ens concentràrem en el tema de salut mental, en el tema de sida i en el tema de drogodependències.

Sobre això he de dir que les coses no estan com fa un any, almanco pel que respecta a qui els parla; nosaltres hem elaborat el Pla de salut mental i el Pla de salut mental ha sortit endavant i el Pla de salut mental té determinats aspectes que estan finançats dins els pressupostos d'aquesta conselleria i molt especialment dins els pressupostos de l'empresa servidora de serveis sanitaris, Gesma, que el Sr. Gascon vol dissoldre en qualsevol moment i d'una forma immediata. Jo he de dir, per tant, que creim que quan posem en marxa el Pla de sida amb accions llavors concretes que ja s'estan executant, estem fent una millora de l'atenció sanitària i la prevenció de la sanitat. Quan entràvem dins aquest parlament el Pla de drogodependències estam propiciant un debat que creim que és un debat imprescindible, imprescindible, perquè s'aclareixi tota la qüestió competencial en tema de drogodependències perquè després d'aquest pla ha de venir una llei de drogues, en aquest parlament, ha de venir una llei de drogues en aquest parlament que aclareixi aquestes qüestions d'una forma clarament competencial. I el Pla de salut mental obeeix també a la necessitat de donar resposta a una demanda molt sentida del col·lectiu d'usuaris i professionals que es veien continuament en una situació de no renovació, de no canvi i el Pla..., i, a més –i ho vull ressaltar aquí com ho he dit a la comissió moltes vegades– obeeix a un consens científic, és a dir, no és un caprici de qui els parla que, a més, no és una persona del món de la sanitat en sentit estricte, obeeix a un consens científic de les persones que treballen en el món de la salut mental, de la mateixa manera que el Pla de drogues i que el Pla de salut obeeixen a aquest criteri.

Jo el que no puc donar per bo, Sra. Thomàs, és que em digui que no ha conegut el Pla de salut com a parlamentària. Home!, vostè va ser convidada a la jornada de dia 2 de desembre en la seva condició de parlamentària d'aquest parlament, i naturalment va participar activament en aquella jornada i estic segur que jo crec que la conclusió que vostè va treure és que va ser una trobada on els professionals, i podem discutir la gent que va anar a aquesta trobada, però podem discutir, en fi, allà on sigui; és a dir, hi havia gent de l'Insalud, gent de Serbasa, gent dels col·legis professionals, gent de les societats científiques sanitàries d'aquesta comunitat autònoma, i jo crec que hi va haver una participació molt àmplia de la gent que tenia alguna cosa a dir en aquesta qüestió. Per tant, jo crec que s'ha de plantejar com una jornada molt positiva.

Se m'acusa, primer, que el Pla de sida no té finançació. Jo he de tornar a desmentir que no és vera que només hi hagi 13 milions en lluita contra la sida; en els pressupostos d'enguany hi ha 220 milions en lluita contra la sida, el que passa és que s'ha d'extreure també la medicació que es dona en els nostres hospitals –clar que sí– als malalts que pateixen la infecció per VIH, i s'ha de veure que això precisament és el que ens permet aquestes baixades estadístiques tan importants. No oblidí, com vaig explicar l'altre dia, el Dia Mundial de la Sida, que hem passat de tenir 148 morts per sida fa dos anys a tenir-ne 12 en el que duim d'enguany faltant un trimestre per analitzar. Jo crec que aquestes coses s'han de tenir en compte, escolti, i aquestes medicacions, com vostè sap perquè n'hem parlat altres vegades, són molt cares i tenen un cost molt elevat, i no sempre la finançació d'Insalud en els nostres hospitals és suficient per pagar aquestes qüestions.

Per tant, jo he de dir que, en qualsevol cas, no puc estar d'acord en el fet que el Pla de sida no té finançació, com també ha dit la Sra. Bover; que no tinguem pla de salut mental, no tinguem pla de sida, no tinguem pla de drogues. Altra cosa és que el Parlament no hagi pogut dur endavant aquests plans, però això és una qüestió que m'imagino que no és atribuïble, en qualsevol cas, al Govern, que ha presentat els plans dins els terminis a què s'havia compromès i, per tant, no se li pot dir: "Escolti, és que el Pla de la sida no ha sortit endavant". Miri, nosaltres el varem presentar fa un any i mig. El Pla de drogues no ha sortit endavant, però el varem presentar en el seu moment. El Pla de salut mental ha sortit jo crec que amb una certa unanimitat i el Pla de salut hi ha un compromís d'aquest govern de presentar-lo abans de dia 31 de desembre en aquest parlament, i jo li asseguro que el Pla de salut entrarà en aquest parlament abans de finals d'any perquè divendres passat va ser aprovat amb les incorporacions tècniques i científiques en el Consell de Govern del divendres i entrarà, per tant, abans del 31 de desembre.

Jo no puc donar per bo que es digui que els plans no tenen finançació excepte el Pla de salut que, naturalment, cap pla de salut de cap comunitat autònoma de tot Espanya no té finançació perquè no són plans d'accions financeres, sinó que són plans de caràcter estratègic global, que el que fan és un diagnòstic de la situació, fan una avaluació de quines haurien de ser les línies principals d'actuació i també de planificació sanitària, però no entren dins posar en marxa projectes concrets que llavors cada govern successivament haurà d'anar posant en marxa per fer-los eficaços i concrets.

Però, clar, jo a més vull dir a la Sra. Bover que em permeti un petit comentari que no puc deixar passar per alt; vostè ha arribat a dir que la insuficiència de la finançació del Pla de drogues era un fet evident. Jo li vull posar només un exemple que els afecta en la mesura que vostès governen el Consell de Mallorca, el Consell de Mallorca rep una finançació per tema de drogues del Govern balear de 40 milions de pessetes que eren 20 milions fa tres anys i ara són 40; però no només que els donem 40..., els donem?, a veure si ens entenem, que el Govern aporti 40 milions de pessetes per això, és que per donar-los-els, els he hagut d'anar davant i darrere 15 dies, els he hagut d'anar davant i darrere 15 dies fins que ahir vaig aconseguir firmar el paper. És a dir, que també sembla que no hi ha per part d'alguna administració una voluntat molt específica de dur endavant els compromisos que es puguin plantejar en tema de drogues, i això és una qüestió que a no la me podran discutir perquè la tenc sobradament documentada, perquè ja em vaig preocupar, jo, que totes les meves notificacions demanant que se signàs aquest conveni es comunicassin per un procediment suficientment acreditat com per poder dir que al final hem hagut d'empènyer aquest tema perquè sortís.

Agraesc que em reconegui que alguns aspectes del Pla de salut mental van endavant i estan planificats i estan contemplats dins la finançació dels pressupostos de l'any que ve. Parla del tema de Ciutadella. Del tema concret d'Eivissa vull dir que en el document de 8 d'octubre es contempla que aquesta obra que s'ha de fer a l'antic ambulatori o a l'actual ambulatori de can Misses i que serà aquest centre de salut mental sigui finançada completament per l'Insalud i no pel Govern balear.

I no vull deixar de fer un comentari del que és l'hospital d'Inca, de tot el que té a veure amb l'hospital d'Inca i de l'esmena dels 50 milions de l'hospital d'Inca. Escoltin, mirin, a mi em sembla molt curiós que quan es parla de l'hospital d'Inca es faci d'una forma aïllada com si l'hospital d'Inca fos una cosa descontextualitzada, que aparegués inopinadament, segons ha dit el Sr. Gascon, perquè hi havia un debat de política autonòmica pocs dies després. Jo, com a persona que, si es pot utilitzar el terme, ha cuinat en part aquest acord de dia 8 d'octubre, vull dir de l'hospital d'Inca que és una reivindicació molt sentida per tota la comarca d'Inca i que és una infraestructura a la qual tenen drets els habitants de la comarca d'Inca, forma part d'un conjunt de decisions de les quals no es pot sostreure, perquè naturalment que tot podem dir individualment i separatament que l'hospital d'Inca l'ha de cofinançar en la seva construcció el Govern balear amb 2.500 milions de pessetes; això, dit així, dins el conjunt del que és la finançació de l'Estat pot semblar que el Govern balear, bé, idò no ha duit una negociació adequada, però escolti, a mi m'agradaria que això es vegi dins un context on s'han posat en marxa dos consorcis, el d'Inca i el de Palma II, que aquesta posada en marxa del consorci del Palma II permet resoldre un problema de personal vertaderament important que tenien en el nostre complex hospitalari, que aquesta posada en marxa d'aquest Palma II permet alliberar recursos del capítol 1 que el complex hospitalari ve dedicant al seu personal que passarà al Palma II i podrà finançar recursos sociosanitaris, que al final i després de moltes coses que es diuen en el document i que no vull relatar ara aquí es diu expressament que aquesta comunitat no queda fermada per res, per res, en el moment de la negociació de la transferència, és a dir, que en el moment que les persones que governin aquesta comunitat el dia que s'hagi de negociar la transferència s'asseguin a negociar no tenen, és absolutament fals que tinguin cap obligació definitivament contreta, poden reclamar el que creguin oportú que ens correspon.

I, naturalment, això es fa des de la perspectiva que la finançació de l'Estat envers la sanitat a les Illes Balears ha duit un progressiu creixement que jo no vull negar, com ja vaig fer en comissió i no m'importa fer-ho en plenari, que obeeix en gran part a governs anteriors, com és natural, només faltaria que digués jo que el govern del Sr. Aznar ha construït l'hospital de Manacor, això seria absolutament ridícul, naturalment, això no ho neg, i això contribueix al fet que el cost mig vagi pujant i permeti que la despesa d'Insalud a les Illes Balears pugui arribar a la mitjana, perquè l'objectiu que ens hem fixat totes les comunitat per a l'any 2001 és que la finançació de les despeses sanitàries a les Illes Balears arribi l'any 2001 als 75.000 milions de pessetes. Si s'arriba a aquesta quantitat, amb independència del que es pagui o no es pagui per Inca, estarem per sobre de la mitjana. Llavors ja haurem recorregut un tros del que pugui ser el deute històric perquè ja estarem per damunt de moltes comunitats. Això no resta que les persones que hagin de negociar naturalment tinguin obertes les portes per poder dir: "Escoltin, nosaltres creim que la cofinançació d'això és incorrecta o creim que s'ha de replantejar el que ha de ser la despesa corrent", que a mi em semblaria un plantejament, a més, absolutament correcte.

I respecte a algunes qüestions que el Sr. Gascon també ha esmentat i no puc deixar passar per alt, vull fer un comentari respecte al que és Gesma i al que són les fundacions públiques sanitària i, fins i tot, a la suposada privatització del sistema nacional de salut. Bé, Gesma és una empresa pública que administra recursos públics, amb uns criteris de gestió més o menys privats i que, naturalment, li permeten generar unes eficiències que jo crec que avui no és el dia de discutir-ho, però en qualsevol moment podríem generar un debat per demostrar que això sigui així. En qualsevol cas, el fet que es posin en marxa fundacions públiques sanitàries nosaltres pensam que introdueix, al marge de quin ha estat el mecanisme pel qual es creen aquestes fundacions, un sistema que permetrà millorar el posicionament de les comunitats autònomes no transferides abans de les transferències, perquè permetrà una major transparència de cada un dels hospitals com a empresa, permetrà generar estalvis, i el fet que es faci amb el vot de Convergència i Unió em sembla que obeeix a una mecànica parlamentària que no pot ser posada en dubte. Jo crec que naturalment aquest govern, el Govern de la nació, es recolza en unes aliances que per suposat poden opinar sobre qüestions que afecten l'àmbit de tot el territori nacional. A mi aquesta teoria que, com que Catalunya té la transferència d'assistència sanitària, Andalusia també la té, Galícia també la té, el País Basc també la té, no han d'opinar sobre aquestes qüestions, em sembla desvirtuar el que és la pròpia mecànica del Parlament de l'Estat i, per tant, no puc donar per bo aquest argument perquè em sembla que no és correcte.

I en qualsevol cas, jo no sé què passarà amb les suposades privatitzacions del sistema nacional de salut. Jo li puc dir quina és la meua opinió: La meua opinió, naturalment, i vostè la sap perquè n'hem parlat moltes vegades, és que no s'ha d'anar a una privatització; jo crec que en moments determinats poden intervenir elements privats dins la gestió de recursos públics, que evidentment hi poden intervenir criteris privats de gestió de recursos públics, però que els grans principis que informen el sistema nacional de salut, és a dir, el lliure accés al sistema sanitari, l'equitat en aquest accés al sistema sanitari que es financia, a més, amb els impostos de tots els espanyols, jo crec que no està qüestionat i, en qualsevol cas, no està qüestionat tampoc en la literalitat de la llei que s'ha aprovat, és a dir, a mi m'agradaria convidar-los a llegir l'esmena que s'aprova –bé, no sé si s'ha aprovat- o que es discutia avui horabaixa en el Congrés a Madrid, l'esmena a la Llei d'acompanyament dels pressupostos, i no diu enlloc que estigui generant-se una privatització, i diu amb tota claredat, i la tenc per aquí si la vol llegir, que estam parlant de fundacions públiques sanitàries basades en el lliure accés de tots els ciutadans a la sanitat pública. Per tant a mi em sembla que hi ha un intent d'intentar criticar aquests plantejaments, d'intentar impedir que vagin endavant aquests temes que jo crec que són criteris que faran bé a la sanitat i al conjunt de la sanitat.

Jo he de desmentir d'una forma absoluta que s'hagi signat un conveni tan complex com el de dia 8 d'octubre per rentar la cara a la comarca d'Inca. Jo crec que s'ha fet el que legítimament es podia fer, i s'ha arribat a acords absolutament raonables dins un context que jo li reconec extremadament complex, i jo li reconec que per ventura en el moment que quedi aclarit tot el mapa assistencial de les Illes Balears no seria dolent que féssim qualche ordenació legislativa que definís amb més claredat, i precisament aquesta esmena que s'aprova avui a Madrid legitima totes les comunitats autònomes del sistema nacional de salut a fer aquest tipus d'accions per poder unificar criteris, per tenir una mateixa direcció en la recerca d'una sanitat més justa, més equitativa, que és l'objectiu darrer de l'Administració i, en qualsevol cas, d'aquesta administració autonòmica i, en aquest sentit treballa.

I jo no diria res més, sinó agrair-los –com sempre he fet- la contribució que vostès fan a aquest debat, que és sempre enriquidora i m'imagin que llavors, d'alguna de les esmenes el grup crec que pot posar en marxa alguna transacció, que no en conec molt bé els detalls, però que estic segur que vendrà a donar satisfacció, almanco en part, a les pretensions de les senyores i els senyors diputats. Gràcies, President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Volen tornar a intervenir? Sra. Margalida Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Només dues paraules. La meua argumentació d'una esmena a la totalitat era precisament que aquesta conselleria, per a l'any 99, plantejava uns pressupostos continuïstes. Jo he dit que podia ser no negatiu, però era contradictori si per al 99 el Sr. Conseller culminava la presentació dels plans que ell s'havia proposat com a objectiu. Clar, si es presenten pla de drogodependències, pla de lluita contra la sida, pla de salut i tot això amb uns pressupostos totalment continuïstes vol dir que senzillament nosaltres el suspenem, i per això li presentam una esmena a la totalitat.

Després ens diu que hi ha altres temes de la seva conselleria que nosaltres no valoram. Evident: els temes de platges, sanitaris, veterinaris, etc.; si no li presentam, si no ho argumentam és senzillament perquè li donam a aquesta continuïtat un aprovat, consideram que ja va bé. Ara, no em digui, Sr. Conseller, que donar 13 milions de pessetes del Govern balear, de doblers propis per a la prevenció de la malaltia de la sida és una visió parcial d'aquest grup parlamentari perquè li hem d'afegir tot allò que signifiquen els doblers de la medicació i, per tant, els avanços que ha significat el tractament de la sida. Això, no m'ho digui perquè vostè ha presentat un pla autonòmic de prevenció i control de la sida que per culpa de la programació d'aquest parlament no està aprovat per Parlament però està aprovat per Consell de Govern, i és un pla que no preveu inversions de doblers propis per prevenir, per millorar, en una paraula, per invertir en allò que és necessari en aquests temes de la sida, i és avançar-se al fet que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears tenguí un índex tan alt de malalts, d'infeccions i que estiguem sempre dins la part alta de les estadístiques de l'Estat espanyol.

I tampoc no em digui, Sr. Conseller, que el tema de la participació de dia 2 de desembre jo ho he considerat com a què no ho conec. Evidentment jo conec el projecte de pla de salut que vostè va presentar a un grup de sanitaris i de professionals, però és que la nostra percepció de la participació és diametralment oposada a la seva: per a nosaltres participació no és informació, és més que informació, i vostès repartiren el projecte de pla de salut, demanaren al•legacions, aquelles al•legacions més crítiques no les donaren a conèixer, els ho mostraren i varen dir: "aquí tenim cinc o sis fulls que ja els estudiarem" i jo avui mateix li he demanat què passa amb les al•legacions i si les han recollides, i diu que sí. Bé, idò jo en aquests moments, Sr. Conseller, no conec el pla de salut que ha aprovat el Consell de Govern, perquè vostè mateix m'ha dit que han recollit al•legacions. Jo vull saber en quin sentit les han recollit i si han recollit aquelles més crítiques respecte a la concepció de pla de salut.

I quan jo finalment li dic que em sembla una conselleria amb un pressupostos continuïstes és perquè és vostè que ens diu que vostè presenta unes novetats que després no es recullen en els pressupostos i, per tant, jo li dic que si em presenta novetats les doti pressupostàriament i veuré la voluntat política de dur realment a terme aquestes actuacions, però si tot es limita a teoria i no a inversió, vol dir que senzillament no canvien la continuïtat de la seva política. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula ara la portaveu del Grup Nacionalista, Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. He de dir al Sr. Conseller que no ens posarem d'acord perquè quan intervenia jo mateixa em sembla que no m'escoltava. En cap moment no li he dit que la Conselleria de Sanitat no tingués els plans sectorials elaborats i aprovats en fase de ponència, li he comentat que no estàvem d'acord amb la presentació dels plans o, com a mínim, que no hi hagués dotació pressupostària. Després li he comentat que faríem les aportacions a comissió o a ponència, al lloc adequat, no aquí. Aquí he fet una valoració dels pressuposts si comparàvem les tasques que havia de dur el Govern, la Conselleria de Sanitat, en el sentit de si aprovaven almanco els plans que estaven en tramitació parlamentària, que crec que és una aportació positiva i superlògica.

Què hem fet el Grup del PSM?, esmenar els programes que hem trobat més deficients o més deficitaris; i per què?, des del punt de vista de la visió del nostre projecte polític. No compartim aquest element; per tant, com és lògic, vostè defensa un altre projecte polític i des del PSM en defensam un altre. Elements que hem considerat importants: pla de sida, pla de drogues, pla de salut mental. I per què?, perquè analitzen bàsicament l'estat de salut de la nostra comunitat, l'estat de salut de la nostra comunitat, i formen part, pensam, de la política preventiva, que hauria de ser prioritària per al Govern; ha de ser prioritària l'elaboració dels plans, l'aprovació dels plans i els pressuposts, i aquesta política preventiva pot donar, ha de donar una qualitat de vida i possiblement restaria la despesa sanitària de què tant parlam.

Només una altra cosa. Pla de drogues: vostè m'ha retret que el Govern dóna 40 milions de pessetes al Consell de Mallorca per gestió de programa de drogues i que ha hagut d'encalçar el Consell per signar aquest conveni. A mi em sembla ridícul i perdoni que li digui..., no, no, a mi em sembla ridícul que en un debat de plenari, en aquest plenari en un debat de pressuposts em retregui a mi que ha hagut d'encalçar el Consell per signar un conveni en programes d'actuació a nivell de drogodependències, perquè jo també he hagut d'anar a encalçar altres consellers del Govern per poder establir convenis, i el fet de retreure-ho aquí em sembla absolutament ridícul. Crec que el que feim nosaltres i crec que vostè n'ha de ser conscient, és que aquests doblers que el Govern transmet al Consell són partides finalistes que vénen finançades també del Govern central, i qui és que aporta aquests recursos econòmics al Govern central?, els mateixos mallorquins, mallorquines, la gent de les Illes Balears. Per tant, doblers públics. Em sembla totalment ingenu per part seva que aquí en aquest moment retregui aquest element, el denunciï. Jo crec que si hi ha una entesa, que hi pot haver una bona entesa entre el Govern i el Consell de Mallorca en aquest sentit, no crec que s'hagi d'anar, per tant, retraient en aquest moment.

Li vull dir que pensam que la coordinació és bàsica perquè els elements no només sanitaris, sinó tots els elements educatius, totes les àrees en què vostès tenen competències seria molt més positius per a tots els ciutadans i les ciutadanes si no hi hagués a cada debat en aquest plenari un retret cap al Consell de la gestió que duim a terme en el Consell de Mallorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam al torn d'intervenció del portaveu del Grup Socialista Sr. Gascon.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Fiol, els plans de salut, de la sida, de drogues, estan fets però no estan pressupostats. No és cert que no hi ha cap autonomia que no tenguí pressupostats els plans. El Pla de la sida, per exemple, a Catalunya està pressupostat, quantificat a la última pesseta i té memòria; el Pla de salut està quantificat a algunes autonomies que governa el Partit Popular, quan vulgui li puc demostrar. Quant a allò dels morts per sida, els 148 morts, bé, jo no vull entrar en açò, jo pens que és una eina, sincerament, que no es pot emprar perquè com vostè sap baixen els morts, afortunadament, emperò els infectats, potser sí que és una obsessió meua, però la piràmide creix, vull dir que això és una eina que no podíem emprar.

Quant a Inca, jo sincerament pens que és que s'ha negociat malament, jo què vol que li digui? L'Insalud no està transferit, existeix un greuge històric que és important, és necessari, allò dels llits, deixem-ho córrer i, a més, escolti, l'any 97 el pressupost liquidat a Balears 59.407.000 no sé què, per arribar al 75.000 anam malament i si, a sobre, hem de cofinançar nosaltres, idò jo dubto que arribem a fer alguna cosa bona, eh?

El que ha comentat del suport de Catalunya, vaja, per Convergència i Unió del tema de les fundacions i això, bé, té raó en part, i jo li asseguro que si ho haguessin de votar perquè ho fessin ells li poso les mans al foc que no ho votarien ells, eh?, pot estar-ne ben segur i ho sap, vostè.

Respecte a la privatització. Bé, jo el crec, a vostè, vostè no està per la privatització, ho ha dit sempre i, a més, jo no tenc cap problema en creure-me'l; el problema és, miri, *"El carácter del servicio público del sistema no está determinado por la forma jurídica de sus centros ni por su gestión, sino por el origen público de los recursos que se financian, y hay que superar las rigideces del monopolio que hasta ahora tenían los hospitales públicos y deben competir con los privados para que la gente pueda ir de un sitio a otro"*; açò ho diu el Sr. Romay. Un altre que diu —el president de la Comunitat Autònoma: *"El servicio en si no sólo tiene que ser público, sea administración pura y dura o fundaciones —administración pura y dura— sino que también puede ser oferta privada; este es el concepto de fondo"*, ja hi som: *"este es el concepto de fondo"*.

I per últim, la crítica dels plantejaments en el rumb de la sanitat, jo només li vull dir una cosa: és que es fan les coses jo pens que amb poca claredat. Quan es va fer aquesta llei 15/97 s'havia de fer el reglament abans de l'1 de setembre del 97 i no s'ha fet, s'ha fet una altra llei per regular aquesta quan s'ha de fer un reglament. I, per altra part, idò no sabem exactament el Partit Popular què vol fer, si privatitzar o no, però el que veim és una cosa: s'ha modificat la Llei general de sanitat, la Llei de seguretat social, la Llei de medicament, ara la Lofage, l'han modificat ahir o avui per això de les fundacions públiques, sí, perquè la fundació de Manacor resulta que és una fundació privada; han modificat la Llei d'ordenació farmacèutica, s'ha creat amb una llei una agència espanyola del medicament, però tot això no es fa en el Parlament, es fa amb la Llei d'acompanyament, sempre. Clar, no ho sabem, però poc a poc...; no, si jo ja dic que vostè no en té cap culpa, però poc a poc anem pel mateix camí, estem minant, estam "dinamitant" la sanitat pública, Sr. Conseller. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Voldria que no se'm mal interpretàs i és possible que no m'hagi expressat amb claredat, perquè alguna de les coses que he sentit obeeixen al fet que no se m'ha entès o no m'he explicat amb claredat. Jo vull insistir en el fet que els plans tenen finançació, el Pla de drogues té finançació i el Pla de la sida té finançació, perquè el dia que el vaig presentar en aquest parlament, fa un any i mig, ja vaig explicar que amb independència que s'aprovàs més prest o més tard, el Govern aniria executant una sèrie de programes en cooperació amb determinades ONG que ve desenvolupant aquí l'argument que hi posam pocs doblers en comptes dels molts que hi posa Madrid idò resultarà contradictori amb l'hospital d'Inca, que hi posam molts de doblers en comptes dels pocs que hi posa Madrid. Són dues qüestions que tenen a veure amb l'assistència sanitària em sembla que d'una manera important. Per tant, estariem en una contradicció un poc estranya.

Llavors, respecte a una acusació que vostè ha fet així, jo crec que un poquet gratuïta, que en aquesta jornada de participació respecte al Pla de salut no varem donar a conèixer les valoracions més crítiques, li he de dir que m'hi opòs completament, és a dir, allà es va donar la paraula a qualsevol que volgués parlar, i qualsevol de les persones que estigueren allà és perfectament conscient que va dir el que va voler dir durant tres hores que va durar el debat; hi va haver gent que va preferir enviar un e-mail, o enviar un correu, o enviar papers, o no dir res, però allà hi va haver una transparència participativa des de la meua forma de veure absoluta, i tothom que va voler opinar va dir el que li va semblar, i en cap cas –que jo recordi i sàpiga i, bé, si es va fer això jo no m'en vaig adonar- no es va impedir ningú que expressàs la seva opinió, això ho vull deixar molt clar perquè em preocuparia que quedàs dins aquesta cambra la idea que aquesta jornada va ser una jornada, bé, no participativa, jo discrep completament.

Respecte, Sra. Bover, a la dotació pressupostària dels plans li dic un poc el mateix que he dit a la Sra. Thomàs: nosaltres creim que tenen finançació; altra cosa és que ja li agradaria, al conseller de Sanitat, que tenguessin més finançació i que poguéssim fer més programes i que poguéssim fer més coses, però el pressupost és una cosa de conjunt que té les seves naturals limitacions.

I jo li vull deixar molt clar, i lament que s'hagi molestat i que ho hagi interpretat com un retret, el tema del conveni de drogues amb el Consell Insular de Mallorca. Jo ho he posat com un exemple d'un tema on abans el Govern balear només finançava amb 20 milions de pessetes i avui financia amb 40 milions de pessetes, i li he de dir, però li dic amb simpatia i sense que s'ho prengui a mal, escolti!, és literalment cert que els hem hagut d'anar al davant i al darrere, però no ho pos com un exemple..., i si s'ha interpretat com un exemple de mala gestió del Consell Insular..., bé, però és un fet que està al diari *Ultima Hora* d'avui, la fotografia de la Sra. Munar i jo firmant el conveni, que fa tres mesos que té damunt la taula una notificació que quan vulgui...; no, però és testimoni del fet que ahir es va firmar, és testimoni del fet que ahir es va firmar, i del fet que fa tres mesos que li anam al davant i al darrere, però no és un retret, és a dir, que si he molestat amb aquest tema, idò ho retir i ho don per no dit, que la meua intenció no és, evidentment, com vostè ens ha acusat aquí, venir a parlar del Consell de Mallorca. Aquí es ve a parlar del Govern i naturalment és el Govern que explica les coses, no és el consell, això ho hem de tenir prou clar.

I respecte al Sr. Gascon i a la no finançació del Pla de salut hi ha una discrepància que jo no li puc demostrar. Això és el que em diuen els tècnics, que el plans de salut no es quantifiquen, escolti. Per ventura en alguns casos ha estat així. Distint és el fet dels plans concrets de la sida, de salut mental, que jo li reconec que han de tenir finançació, i jo crec que anualment anam programant unes inversions que coincideixen amb els objectius del Pla de la sida, del Pla de salut mental i del Pla de drogues. Per tant, jo crec que de qualche manera es vénen complint aquests objectius i, per acabar, em deixi que li digui només un comentari, en un moment, Sr. President: evidentment, si en aquests moments hem liquidat per 59.000 milions i volem arribar a 75.000 milions l'any 2001, evidentment ens falta, però no deixem d'oblidar que hi ha una reforma de Son Dureta en marxa, no deixem d'oblidar que hi ha un hospital nou a Menorca, no deixem d'oblidar que hi ha un nou hospital a Palma que s'ha d'obrir l'any que ve, pràcticament; per tant, jo crec que podem acostar-nos, jo no puc fer en aquest moment un càlcul exacte, però jo crec que ens podem acostar més o menys a aquestes quantitats.

I, naturalment, amb independència del que digui el Sr. Matas i del que digui el Sr. Romay i del que digui qualsevol, jo crec que no s'ha de fer un plantejament de privatització de la sanitat, jo crec que, en canvi, li vull explicar, que és positiu que el sector privat pugui gestionar determinats recursos, pugui col·laborar en la consecució dels objectius públics i de salut pública, com està passant a Mallorca mateix amb el tema de la cirurgia cardíaca, que l'Insalud compra serveis a un hospital privat amb uns termes d'eficiència. Bé, jo crec que això és positiu i hem d'anar cap a aquest tipus de plantejaments. Cosa distinta seria posar en mans d'entitats privades recursos públics, que és un segon escaló respecte del qual en qualque moment es plantejarà, m'imagin, aquest debat, però que seria molt prematur per al dia d'avui i per suposat fora del temps limitat que se'ns assigna. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir per fixar posicions?

Idò acabat aquest debat passarem al debat de globalitat, a la resta de les esmenes de les seccions 18, 74 i 89. Per defensar les esmenes 5481, 5482, 5505, 5504, 5484, 5490, 5491, 5492, 5493, 5494, 5488, 5489, 5486, 5487, 5480, 5543 i 5544 té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Ara veurem la voluntat de la conselleria perquè en comissió i en ponència les han rebutjades totes; per tant, esper que aquest esperit que ha transmès el conseller sigui transmès adequadament al Grup Parlamentari Popular i al Govern, que són els que ens han d'aprovar les esmenes parcials.

La primera esmena parcial va referida al fet que tota aquella partida referida a subvencions a famílies i a institucions sense afany de lucre del subprograma 413101 passi als consells insulars, perquè aquests gestionin adequadament aquestes ajudes o aquestes subvencions. Després n'hi ha una altra sobre educació sexual, que per a nosaltres no és un títol, són 20 milions de pessetes, sobretot per allò que significa de prevenció dels embarassos no desitjats i dels embarassos d'adolescents que, com sabem, són aquells que augmenten les estadístiques dels avortaments i dels problemes d'embarassos no desitjats.

I ara ve el tema de l'hepatitis B, que el Sr. Conseller abans no ho acabava d'entendre. Clar, per part de la conselleria, en els seus pressupostos, hi posen 4 milions de pessetes dins el programa de promoció de la salut on diu: "Vacunació contra l'hepatitis B, 4 milions de pessetes", i a la vegada a la memòria diu que amplien aquesta vacunació als nadons, no només a l'etapa adolescent, que era l'etapa anterior de tots els anys; bé, idò nosaltres hem tret els doblers, hem tret les xifres i en surt: 8.071 nadons nascuts l'any 97, per tres dosis que és el període neonatal, per 1.637 pessetes la vacuna amb IVA amb la reducció del 50% pel preu a l'engròs, sortirien 19 milions de pessetes i, per tant, els 4 milions que pressuposta la Conselleria de Sanitat són totalment insuficients. Ens pot dir que com que és una partida oberta ja hi posaran els doblers suficients, però és una argumentació de pes que si ho volen fer realment als nadons, que són tres dosis en aquest període neonatal, necessiten com a mínim 19.800.000 pessetes, i són totalment insuficients els 4 milions pressupostats.

Una altra esmena de vacunació: ho varem posar a l'esmena parcial, per part del Grup Parlamentari Popular varen dir senzillament que no i no ho varen argumentar, i eren 36 milions de pessetes dedicats a campanyes de salut de primovacunació de la pigota borda; clar, a la comissió no ho argumentarem amb tot el pes de l'argumentació científica que tenim, i el Sr. Conseller ens ha dit que no sap si la recolliran o no, però nosaltres ho argumentarem perquè quedi en el *Diari de Sessions* i quedi clar si tenen voluntat de promoció de la salut i de vacunes o no. Miri, aquesta primovacunació de la pigota borda són recomanacions de les societats científiques; per altra banda és una recomanació que es fa per disminuir la morbiditat, perquè és una malaltia prou seriosa en immunodeprimits, i si s'agafa durant l'embaràs. Per altra banda –ja se m'ha encès el llum groc i encara en tenc moltes per defensar– però per una altra banda seriem pioners, aquesta comunitat autònoma com ho ha estat la de Catalunya, ja que ha previst aquesta vacunació als 15 mesos a partir de l'any 1999 i, per tant, hem calculat el cost econòmic igualment, com a la d'hepatitis B, a nou nats, i ens surten 36 milions de pessetes. Si vostès tenen voluntat de novetat i de realment anar endavant en aquest tema, ens acceptin l'esmena parcial, donin de baixa 36 milions de l'hospital d'Inca i ja tenim la vacunació de la pigota borda i no hi ha cap problema.

Evidentment, totes les esmenes parcials que vénen a continuació són tot un grup que és com desenvoluparíem nosaltres les línies d'actuació del Pla de drogodependències. No tenc temps d'explicar-les, però el Grup Parlamentari Popular les ha estudiat suficientment i veurem si les accepten o no, però en total serien bastants més milions de pessetes destinats al Pla autonòmic de drogodependències, des de línies d'investigació fins a major transferència als consells, fins a anàlisi de la realitat, fins a creació d'una unitat per a desintoxicació d'alcoholisme, etc., etc.

I finalment una sèrie de programes o d'esmenes parcials que anirien en el sentit d'inserció laboral de drogodependència, que també després la feim a la Conselleria de Treball però igualment ens diran que no, com el tema d'ampliar l'aportació que el Sr. Conseller ha dit que ahir mateix va firmar de 40 milions de pessetes per al Consell Insular de Mallorca; nosaltres consideram que, com a mínim, haurien de ser 100 milions i, per tant, li proposam que l'any 99 hi destini, en lloc de 40, 100 milions i millorarem bastant la xarxa de centres i tota la línia de prevenció de les drogodependències.

I al final, perquè no hi ha massa més temps, tres esmenes en concret. Una, creació i dotació del Consell autonòmic de salut -això demostraria que realment es creu en la participació- i tres esmenes dedicades a fer evident allò que l'annex del Pla de salut mental proposa com a primera fase, que és l'any 98-99; com que els pressupostos són per al 99, ja li feim la proposta de 160 milions per quatre centres de dia, en aquest sentit, i 22 milions per a creació d'unitats d'atenció residencial comunitària o pisos tutelats que també farien realitat la primera fase del Pla de salut mental.

I finalment, Sr. Conseller, no obstant allò de la participació que parlàvem de dia 2 de desembre, de si han admès o no totes les al·legacions, si varen impedir o no, no era aquesta la nostra crítica, sinó senzillament fins a quin punt, del projecte del Pla de salut al Pla de salut que ens remetrà al Parlament i coneixerem, si hi ha hagut variacions o no; si no n'hi ha és que al final no es creu en la participació i allò que fan són grans jornades però no es creuen allò de recollir l'opinió de tothom. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les esmenes 5259, 5260, 5261, 5262, 5263, 5264, 5268, 5266, 5265, 5269, 5270, 5271, 5272, 5273, 5274, 5276, 5275, 5258, 5277, 5278, 5279, 5280, 5281 i 5282 té la paraula la portaveu del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. A la primera esmena d'afectació a la secció a la secció 18 demanam una ajuda a les famílies de Menorca, Eivissa i Formentera per compensar les despeses que suposa tenir familiars ingressats a centres hospitalaris de Mallorca; un increment de recursos -una altra esmena, una esmena d'addició de 50 milions de pessetes, una esmena important a nivell de recursos econòmics, on demanam un increment de recursos econòmics per incrementar l'aportació que va dirigida a inversions a centres de salut, dotació de noves demandes i modernització d'infraestructures de les actuals.

Ara ve un seguit d'esmenes que són per donar contingut, un contingut que nosaltres fariem en el Pla de drogues; un d'ells és un increment de recursos materials i econòmics en el circuit de lluita contra la marginació i la drogodependència, amb una esmena d'addició de 70 milions de pessetes. Increment, també, dels programes preventius a nivell de drogodependències; transferència als consells insulars per desenvolupar programes del Pla autonòmic de drogues amb una esmena d'addició de 50 milions de pessetes. També específicament transferència a ajuntaments per desenvolupar aquest pla, una esmena d'addició de 10 milions de pessetes. Com ja hem esmentat a l'esmena a la totalitat, pensam que és necessària la creació d'un observatori (...) de toxicomanies, un organisme que pugui investigar sobre dades, causes i tècniques sobre la toxicomania i les noves drogues que van impregnant, diguem, en la nostra societat. Necessitat d'uns programes preventius de consum de drogues dirigits a l'àmbit laboral; potenciar també els programes preventius -no campanyes informatives, sempre parlam de programes preventius- de consum de drogues legals i il·legals dirigits a joves; feim incidència en la droga legal en aquest sentit perquè pensam que és una de les drogues que està reconeguda socialment i, per tant, s'ha de fer incidència també en aquest sentit i demanam una esmena d'addició de 2 milions de pessetes.

Una altra esmena d'addició és donar suport a programes informatius a la joventut per prevenir malalties mentals com a conseqüència d'hàbits de consum de drogues legals i il·legals, programes de suport a les famílies de toxicòmans; uns programes específics a toxicòmans coneguts per grups d'autoajuda, i a la part del programa de salut mental demanàriem programes informatius per a malalts mentals, esquizofrènics i el seu entorn familiar i afectiu.

Hi ha diferents esmenes, també, que estan relacionades amb la política preventiva. Una d'elles és un suport a programes informatius a les embarassades en matèria de prevenció de factors de risc de malalties mentals, que està plantejat com a objectiu en el pressupost de la conselleria però no tenia aportació, no tenia recursos econòmics consignats, i nosaltres demanam un milió de pessetes en aquest sentit. Impulsar també programes preventius d'embarassos no desitjats.

Un impuls fort als programes i activitats plantejades en el Pla de la sida; en aquest sentit demanam una esmena d'addició de 50 milions de pessetes per dur endavant el Pla de la sida, una aportació de 50 milions de pessetes en el Pla de la sida; i un programa d'educació del consumidor en els centres de professorat i en els centres educatius, ja que pensam que és un eix important en el factor educatiu tenir en compte tots aquests elements i poder fer feina en els centres escolars en aquest sentit.

Quant a la secció 89, Gesma, hi ha un grapat d'esmenes que tractarien de desenvolupar el Pla de salut mental i donar prioritat als eixos que nosaltres, des del nostre grup, intentam defensar. Una esmena d'addició quant a crear llars tutelars per a malalts mentals, comarcals i a totes les Illes; necessitat de crear un hospital de dia de psiquiatria per a infants i joves, donar suport en aquest sentit; una transformació del pavelló d'aguts a l'hospital psiquiàtric amb una única unitat mixta, la separació actual d'homes i dones fa difícil la coordinació interna i externa, entenem que en el pressupost del 99 hi ha una partida de 40 milions de pessetes que no sabem si va exactament en aquest sentit, però nosaltres demanaríem un increment per almanco consolidar o arribar a l'objectiu que nosaltres demanem. Pensam que és de justícia també tenir a l'abast un centre terapèutic dirigit a psiquiatria infantil i juvenil i també la creació d'unitats residencials psicogeriatrices per a malalts d'Alzheimer i diferents patologies que impossibiliten que aquestes persones majors visquin en el seu entorn familiar, i que almanco puguin donar un suport a les famílies que tinguin aquest tipus de malalts a casa. Ja hem parlat també a l'esmena a la totalitat que pensàvem que l'alternativa a la creació de centres de dia per a malalts mentals és un instrument molt positiu per integrar els malalts mentals a la societat, i defensam en aquest sentit la construcció de centres de dia a Inca, a Manacor, Menorca, Eivissa i Formentera.

I per acabar, és una esmena d'afectació d'un milió de pessetes que és per donar formació als professionals de la xarxa sanitària del Govern de les Illes Balears –pensam que té competències en aquest sentit– quant a medicina tropical i a la relació cultura, salut, desenvolupament i poder donar cobertura als possibles usuaris immigrants de països del Sud. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam ara a la defensa de les esmenes 5616, 5874, 5621, 5622, 5623, 5624, 5620, 5617, 5615, 5619, 5625, 5626, 5627, 5787, 5628, 5783, 5784, 5629, 5630, 5633, 5635, 5631, 5632 i 5634. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. MUÑOZ I LASO DE LA VEGA:

(Inici de la intervenció inoïble)

...enmiendas parciales a la Conselleria de Sanidad de estos presupuestos del 99 presentadas por el Grupo Socialista empezaremos por las que creemos que tienen una especial importancia porque tienen como objetivo dotar de partida presupuestaria los diferentes planes de la conselleria; la mayoría están actualmente en trámite parlamentario. Especialmente la enmienda 5615 que establece una partida de 100 millones para iniciar el desarrollo del Plan de salud, plan fundamental para tener un buen diagnóstico de salud en nuestra comunidad autónoma, que todavía no lo tenemos.

Las otras enmiendas son la 5619, la 5625 i la 5627 que se refieren al Plan de salud mental, al del sida i al de drogas, con cantidades de 50, 30 y 50 millones respectivamente. Son cantidades, por supuesto, que distan mucho de ser la dotación total que tendrían que tener estos planes, pero que son cantidades fácilmente asumibles en estos presupuestos del 99 y que servirán para iniciar el desarrollo de algunos de los objetivos que establecen estos planes. Son cantidades que como digo son fácilmente asumibles si no queremos tener simplemente planes filosóficos o planes virtuales sino planes reales.

Por lo que hace referencia a salud mental, a parte de esta enmienda anunciada para desarrollar el Plan de salud mental –por cierto, que es el único plan sanitario aprobado en toda la legislatura– presentaremos las enmiendas 5783 y 5784 para el mantenimiento de infraestructuras destinadas a enfermos mentales crónicos en Ciutadella i Maó, y la 5620 para transferir a los consells insulares de Menorca y de Ibiza y Formentera 20 millones para habilitar nuevos pisos para estos enfermos crónicos.

Respecto al tema de sida, he de añadir a la enmienda anunciada sobre el Plan de sida –por cierto, un plan que lleva un año esperando cumplir todos los trámites parlamentarios– añadir también la enmienda 5626, dotada con 5 millones, que contempla la creación de un censo de infectados por VIH, es decir, por el virus de inmunodeficiencia humana. Este censo creemos que es importante si queremos conocer la verdadera dimensión del sida en nuestra comunidad autónoma, lo que nos permitiría planificar mejor los objetivos y actividades y conocer el coste real de esta enfermedad, cuestiones importantes, entre otras cosas, por el período de pretransferencias sanitarias en el que nos hallamos.

En el capítulo de drogodependencias ya hemos mencionado la enmienda destinada al futuro plan autonómico de drogas, pero también vamos a presentar la 5628, que es una enmienda de sustitución de 20 millones para la creación del observatorio balear de toxicomanías. La misión de este observatorio sería la de realizar los estudios e investigaciones necesarios para conocer cuál es la realidad y la tendencia de las toxicomanías en nuestra comunidad autónoma, lo que permitiría adoptar las medidas políticas necesarias en base a datos ciertos y actualizados. Siguiendo con el mismo bloque de enmiendas que hacen referencia a toxicomanías, la 5629 es una enmienda de sustitución para transferir la gestión de las ayudas del Plan de drogas a los consells insulares, y la 5630 que es una enmienda de afectación de 10 millones para la creación de un fondo de compensación a familiares de drogodependientes desplazados a Mallorca y procedentes de las islas de Ibiza y Formentera, dado que en estas islas no existen los recursos suficientes para llevar a cabo un tratamiento integral de las toxicomanías, ni existen ONG con las que se puedan establecer convenios para suplir estas carencias; por tanto, estos pacientes se ven obligados a desplazarse a la isla de Mallorca, lo que conlleva un coste sobreañadido al que ya de por sí supone el problema de las toxicomanías.

Respecto al tema de infraestructuras sanitarias, presentamos una serie de enmiendas, concretamente las 5874, la 5621, 5622, 5624 y 5624, cuyo objetivo es la construcción de diferentes centros de salud para completar la red de atención primaria, objetivo que constaba en los anteriores presupuestos pero que nos ha extrañado no verlo especificado en los actuales. Asimismo, también, para la adecuación de recursos e instalaciones de centros de salud y asistentes y para la construcción de varios centros polivalentes.

En cuanto a promoción de salud, el criterio del Grupo Socialista es que se invierte poco. Las campañas de salud no deberían ser año tras año las mismas, sino que deberían adaptarse a los problemas de salud que inciden más en nuestra población. Qué duda cabe que si dispusiéramos de un plan de salud sería más fácil identificar cuáles son nuestros problemas de salud. Pensamos que uno de estos problemas, que incide sobre todo entre los jóvenes, es la bulimia y la anorexia; por esto presentamos la enmienda 5617, de 4 millones, para elaborar programas para prevenir estas enfermedades. Asimismo presentamos, como ya el año anterior, la enmienda 5616 para la creación del consell autonómico de salud previsto ya en la Ley general de sanidad como un órgano de participación en la gestión de la salud. También insistiremos en otra cuestión ya presentada en los presupuestos del año pasado como son las dietas por desplazamiento desde las islas de Menorca, Ibiza y Formentera a los hospitales de referencia de Mallorca. Ya sabemos que estas dietas corresponden al Insalud, pero creemos que en una comunidad autónoma donde dice que nuestro estado económico es tan saludable, yo creo que se podría hacer un esfuerzo y colaborar para que estas dietas sean adecuadas a los gastos reales. Por esto nuestro grupo presenta la enmienda 5618.

Y por último presentaremos un bloque de enmiendas que hacen referencia a consumo, que son las 5633, 5635, 5631, 5632 y 5634. El objetivo de estas enmiendas es el apoyo a la (...) a través de subvenciones y de cursos de formación, así como impulsar la creación de nuevas asociaciones de consumidores y la creación de una página web que facilitaría información a las asociaciones de consumidores y a los usuarios. Gracias.

(El Sr. President repren la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, per fixar la posició té la paraula el seu portaveu Sr. Pere Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu perquè, d'alguna manera, d'acord amb el temps que em dona el debat seria molt difícil que pogués fixar una per una la nostra posició a cada una de les esmenes i explicar per què votarem que no. Jo crec que al llarg del debat a l'esmena a la totalitat el conseller ha tengut una llarga i clara exposició, i realista, de quines són les partides, de quins són els programes i que moltes d'aquestes esmenes que es presenten aquí com a esmenes d'afectació d'unes determinades quantitats, però que dins els pressupostos de la pròpia conselleria ja es preveuen programes i quantitats per poder-los dur endavant. Jo crec –ho he dit ja en altres ocasions i ho torn a repetir– que és normal que cada grup polític supòs que faria un pressupost diferent. Ara, aquest pressupost és un pressupost realista, un pressupost que, d'alguna manera, contempla despesa per a les necessitats i que, d'alguna manera, intenta racionalitzar i prioritzar totes aquelles activitats que d'alguna manera es creu que són necessàries.

Passaré, idò, Sr. President, perquè *el tiempo apremia*, passaré a dir les esmenes que transaccionam o aprovam, i dir que les que no citi aquí com a aprovades, doncs, seran les que votarem en contra.

En primer lloc, hi ha una esmena que volem oferir una transacció, només és un canvi de centre de cost, subprograma i subconcepte, que és l'esmena 4544 d'Esquerra Unida, que és una esmena de 22 milions de pessetes per a creació d'unitats d'atenció residencial comunitària, pisos tutelats; aleshores, la transacció va en el sentit que el centre de cost sigui el 89101, subprograma 412101, i el subconcepte 62900. No canvia la quantitat, sinó que només canvien el que són el centre de cost, el programa i el subprograma; aquesta la votariem a favor si s'accepta aquesta transacció; i que, d'alguna manera, votant aquesta a favor podem dir que queda subsumida, perquè n'hi ha una del PSM, que és la 5278, que fa referència també al mateix, per 20 milions de pessetes; però nosaltres entenem que si aprovam la de 22, com és natural, aquesta quantitat ja queda subsumida aquí dins.

Després hi ha una altra esmena, del Grup Parlamentari Socialista, perdó del Grup Parlamentari PSM, que és la 5280, que és transformació dels pavellons de l'Hospital Psiquiàtric en una unitat mixta, la separació actual d'homes i dones fa difícil la coordinació interna i externa. Nosaltres, en primer lloc, en vers de ser una esmena d'addició, proposam que sigui una esmena d'afectació, i transaccionar-la també en el sentit que en vers que figuri la quantitat de 50 milions estigui sense quantia, o sigui l'alta i la baixa sigui 000, en el sentit que es pugui aplicar la quantitat que resulti per a les necessitats que comporti fer aquestes obres; en aquest moment no saben si el total de les obres poden ser 50, si poden ser 45, si poden ser 62. Per tant, fariem l'afectació en el sentit que hi ha un reconeixement que és necessari dur aquesta actuació endavant, però deixar la quantitat oberta, d'acord amb les necessitats que puguin tenir.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Diputat. Ha fet referència a la 5280?

EL SR. PALAU I TORRES:

Sí, Sr. President, 5280, Grup Parlamentari Socialista; perdó, PSM.

EL SR. PRESIDENT:

Val, gràcies, continuï.

EL SR. PALAU I TORRES:

I després passam a la 5621, Grup Parlamentari Socialista, ara sí, a la qual oferim també una transacció que fa referència a la construcció d'un centre de salut a Eivissa; aquí se'ns posen 200 milions de pessetes i nosaltres proposam també el mateix que havíem proposat amb l'altra, que quedi la partida tant d'alta com de baixa 000, sense quantificar, i que la quantitat, com és natural, serà la que resulti de l'execució del projecte i del sistema de finançació que se cerqui. Per tant, en aquest moment, desconexim exactament quina seria la quantia, per tant es fa difícil de quantificar. I això és tot, Sr. President, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part d'Esquerra Unida s'accepta aquesta transacció? Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, s'accepta aquesta transacció, amb una afectació? I per part del Grup Parlamentari Socialista, s'accepta aquesta transacció? Moltes gràcies. Aquesta Presidència entén idò que, segons l'explicació que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Popular, l'esmena 5278, que té el mateix sentit que aquesta que s'ha transaccionat del Grup Parlamentari Esquerra Unida 5544, queda assumida amb aquesta esmena d'Esquerra Unida; per tant, jo li deman a la portaveu, i així no la posaríem a votació amb el bloc, si la pot donar o la donam per retirada? Es dona per retirada aquesta esmena, moltes gràcies. L'esmena 5278 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista es dona per retirada.

I passam al debat 17, de totalitat i globalitat, secció 19, Conselleria de Treball i Formació. Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té l'esmena 5495, de totalitat, i les esmenes 5496, 5498, 5499, 5501, 5540, 5497, 5500 i 5502. Per fer la defensa, Sra. Thomàs, té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Aquí no podem dir que la Conselleria de Treball i Formació té un continuïsm, ens agradaria, en part el té, però li hem de donar un altre qualificatiu que en aquest moment no tenim preparat, perquè no és exactament continuïsm, ja que la Conselleria de Treball recupera, dins la seva memòria, el pacte per l'ocupació de l'any 96 quan parlam dels pressuposts de l'any 99, i resulta que el setembre del 98 els agents socials, sobretot les dues centrals sindicals més importants, tant Comissions com UGT, han arribat a la conclusió que aquell pacte del 96, incomplet per part del Govern balear, necessitava una actualització i necessitava uns nous objectius. En canvi, per part de la conselleria allò que es fa és recuperar allò del 96 que en el 98 no dugueren a terme i ens ho vénen com una cosa nova. Per tant, no és tant exactament continuïsm, sinó que ve a ser com un bot de dos anys per enmig i recuperar tot allò que es digué el 96, amb diàleg social.

En aquests moments no podem avaluar els pressuposts que ens planteja la conselleria com a resultat del diàleg, ja que pensam que precisament no s'aconsegueixen aquests nous objectius o aquestes novetats plantejades, fruit dels diàlegs. Clar, per una banda, el Sr. Conseller, quan ens presenta els pressuposts del 99, ens parla de novetats. Per Primera vegada i complint un acord o un compromís del Govern en els seus inicis, en el 95, es parla que per al 99 es crearà el Consell Econòmic i Social, i s'hi destinen 50 milions de pessetes. Però adverteixen, aquesta realització es farà a través de projecte de llei, projecte de llei que encara ara no ha entrat en aquest Parlament i que tenim previst que, segons el calendari d'aquest Parlament, només hi haurà sessions de dia 1 de febrer a 30 de març. Per tant, avui en dia no coneixem el projecte de llei, s'hi destina una quantitat de doblers, però no sabem si realment dins el primer semestre del 99 aquests 50 milions tendran una realització en concret, perquè hi posen la condició d'un projecte de llei que encara no coneixem. De totes maneres, evidentment, li donam l'enhorabona pel fet de destinar-hi ja una previsió pressupostària. Una altra cosa és que es vegi realitzada abans del juny del 99 o durant tot l'any 99.

Una altra novetat: Servei Balear de l'Ocupació. També hi destinen doblers, també es parla que a través del consens i de la Mesa de Diàleg Social. Ens parlen de models a seguir a través d'altres comunitats autònomes. No coneixem que aquest Servei Balear d'Ocupació hagi estat consensuat ja a través de la Mesa de Diàleg Social, ho suposam, però no en tenim constància; i per tant, també li donam l'enhorabona en el sentit que el creï, que li doni pressupost per a la creació, però continuam sense veure coses en concret com per donar-li una confiança.

Ara, el motiu de l'esmena a la totalitat i de la desconfiança d'aquest grup parlamentari cap al conjunt de la Conselleria de Treball i Formació, ve donada sobretot per una altra novetat publicitada i presentada a l'opinió pública com un gran avanç per part d'aquest Govern, i és la incentivació per a la reconversió en ocupació fixa dels treballadors fixos discontinus. Se'ns parla de doblers als empresaris, doblers a les empreses, des de 500.000 fins a 700.000 pessetes per ocupació, per lloc de feina. És evident que sembla una gran novetat, sembla una gran passa endavant, però nosaltres li posam moltes prevencions, sobretot fonamentades perquè amb la quantitat de doblers propis del Govern balear ens surten uns números que poden significar 700, 800 llocs de feina, no ens ne surten massa

més i, sobretot, que no són propis exclusivament dels doblers del Govern balear, sinó, una altra vegada, a través del Fons Social Europeu. Sr. Conseller, supòs que ha llegit les notícies del diumenge mateix, a un diari local, on una central sindical hi posa totes les prevencions a aquesta gran novetat. Si ve a través del Fons Social Europeu només tendran presents aquells ajuntaments que entren dins el programa 5B o l'Objectiu 3; per tant, exclouen aquells ajuntaments com Palma, Lluçmajor, Alcúdia, que tenen molts de treballadors fixos discontinus i que, com que no entren dins els objectius del Fons Social Europeu, evidentment, no hi tendran cap avantatge i per tant no hi tendran cap possibilitat.

Clar, la nostra alternativa la presentam a través de les esmenes parcials i evidentment veurem la voluntat per part del Govern d'acceptar-les o no; però li volem recordar que en aquest mateix Parlament es va plantejar una proposició no de llei presentada per aquest grup parlamentari, on es demanava un ajut molt concret als fixos discontinus, que era a través de doblers públics del Govern balear arribar a acords amb la Tresoreria de la Seguretat Social, per tal de pal·liar totes aquelles mancances de prestacions socials que els donen els tipus de contracte que tenen. En aquella argumentació parlàvem que a través de l'anomenat *decretazo* la Seguretat Social de les Illes Balears s'havia estalviat 11.000 milions de pessetes. Ara que hi ha coincidència entre el Govern de l'Estat i el Govern balear, del mateix grup polític, per una tant una certa coincidència amb la política econòmica i amb la política social, no estaria malament que el Govern balear hi destinàs uns doblers a canvi d'aquell gran estalvi d'11.000 milions de pessetes dels doblers públics de l'Estat i pogués subvencionar aquests acords amb la Tresoreria de la Seguretat Social, a través d'una partida pròpia del Govern balear.

Aquesta reivindicació, aquest plantejament, que el feim, evidentment, quantificat a través d'una esmena parcial, l'hem recollida d'allò que demanen les centrals sindicals quan parlen de com transformar els contractes fixos discontinus en fixos, i que li han plantejat al Conseller de Treball i Formació a través de la Mesa de Diàleg Social. Per tant, no ens inventam gran cosa; ho discutírem el novembre d'enguany en aquest Parlament; el Grup Parlamentari Popular no ho va veure convenient i demanam que per part de la discussió pressupostària, com a mínim, es pugui seguir aquell exemple que s'ha fet a través de la Comunitat Autònoma Valenciana i la Comunitat Autònoma de Múrcia, que seria una manera real d'ajudar als treballadors fixos discontinus; perquè la manera que ha triat la conselleria de subvencionar els empresaris per aquest canvi de contractes, la veritat és que, des del punt de vista d'Esquerra Unida, li veim molts de problemes. Quin control hi haurà d'aquest tipus de subvencions? Una vegada més no caurem en la picaresca que els empresaris recullen doblers públics, però després qui controlarà el seguiment d'aquesta conversió? I finalment, quants doblers reals del Govern balear es posen en aquesta operació o, senzillament, es tornen gestionar doblers europeus i el Govern balear es posa una medalla que al final no li costa cap duro?

Un altre aspecte de la Conselleria de Treball i Formació és la formació. Una vegada més hem de rebutjar la manera que té la conselleria de plantejar la formació, senzillament, perquè tornam a la mateixa estructura: gestionar doblers de la Unió Europea i no controlar que la formació signifiqui realment ocupació. Per a Esquerra Unida ocupació i contractació no és el mateix, i suposam que per part del conseller de Treball tampoc; contractació són moltes altes a la Seguretat Social, però ocupació fixa és una altra cosa. I és cert que els índexs i les estadístiques de la quantitat de contractes que s'han fet durant el mes d'agost i durant el mes de setembre a les Illes Balears, pot donar una imatge de bonança i de què realment es lluita per la desestacionalització, però la realitat és la quantitat de joves i la quantitat de treballadors que en un mateix any tenen dos, tres, quatre, cinc contractes de més poc període de temps i en canvi no tenen ocupació fixa. I en aquest sentit recordam allò que li diguérem al Sr. Conseller en la seva compareixença en comissió a l'hora de presentar els pressuposts: l'any 97 només havien executat un 57% de doblers de l'Objectiu 3 dels Fons Socials Europeus. Ja sé que ens va dir que ho recuperaria durant l'any 98 i que per tant les previsions són que en el 99 s'executi completament. Però, francament, no hem vist per part de la conselleria un plantejament de creació, d'itineraris de formació lligats a ocupació, realment itineraris que creïn ocupació, no només formació.

I finalment, és evident que els tipus d'alternativa que nosaltres plantejam es veurà en l'estudi o en la presentació de les esmenes parcials, però dues coses més, per veure allò que es diu i no es fa dins formació. Quan està previst, perquè en el 99 no hi està a través dels pressuposts, la creació del Consell Autòmic de la Formació, que unifiqui formació professional reglada, formació ocupacional, formació continua i que, des d'un punt de vista interdepartamental, però també amb participació dels agents socials, es pugui parlar d'una vertadera política de formació lligada a l'ocupació? I igualment quan es veuran als pressuposts, perquè al 99 no ho hem trobat, tots aquells objectius que el pacte del 96, que ja hem dit que està superat per les alternatives presentades en el 98, però tots aquells aspectes reiteratius d'aquests pactes; per exemple, treball respecte a l'economia submergida, respecte a la reconversió de contractes eventuais en indefinits; creació de nous jaciments d'ocupació, etc.; tot això no ho hem trobat als pressuposts del 99 i tot això, una vegada més, ens du a plantejar que la Conselleria de Treball i Formació no respon a les necessitats de polítiques d'ocupació actives que no siguin exclusivament la formació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista s'han presentat les esmenes 5116, 5117, 5118, 5119, 5126, 5120, 5104, 5110, 5123, 5125, 5122, 5124, 5106 i 5107, 5113, 5108, 5215, 5121, 5112, 5109, 5111, 5114, 5115 i 5105. Per defensar aquestes esmenes, Sra. Bover, té la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. La primera esmena és d'afectació i és per donar cobertura econòmica al funcionament del Consell Econòmic, Ecològic i Social, una esmena d'afectació de 20 milions de pessetes que segurament serà aprovada pel Grup Parlamentari Popular.

Ara vénen un grup d'esmenes d'afectació on demanam prioritàriament que s'incrementi la partida d'incentius a la transformació de contractes temporals en indefinits. Programes d'inserció laboral en col·laboració amb els ajuntaments, també donar suport prioritari a aquesta línia d'actuacions. Programes també d'inserció laboral en col·laboració amb els consells insulars com a administració col·laboradora amb la Conselleria de Treball i també de suport als ajuntaments. Creació d'un fons de protecció social dels fixos discontinus, esmena important, una esmena d'afectació de 500 milions de pessetes. Pensam que és necessari també donar prioritat a la formació sociolaboral del col·lectiu immigrant extracomunitari que, per ara, veim i som sensibles a forta immigració que tenim aquí a les Illes, i per tant han de ser un col·lectiu també que puguin entrar dins la formació laboral, no han d'estar marginats pel fet de ser un col·lectiu immigrant. Una esmena també d'afectació, de 300 milions de pessetes, en quant es demana el foment de l'ocupació mitjançant les cooperatives i societats anònimes laborals, el que es coneix per economia social, el món de l'economia social.

Una de les propostes que reivindiquen els agricultors al Consell Agrari, sindicats i organitzacions agrícoles, és una experiència molt positiva que ha tengut amb la Conselleria de Treball i Conselleria d'Agricultura, que són les accions formatives per consolidar o formar joves agricultors. Aquesta és una esmena que deman nosaltres, activitats formatives a les associacions d'agricultors, ja que és una esmena d'afectació, no d'increment, una esmena d'afectació, perquè pensam que seria necessari que dins la Conselleria de Treball i Formació un dels objectius fos també aquest que nosaltres plantejam, formació en el sector agrícola.

Demanam també, aquesta és una esmena d'addició, un increment de la partida de creació de l'ocupació a cooperatives i societats anònimes laborals. Abans era una esmena d'afectació, aquesta és una esmena d'addició a un altre centre de cost que plantejam. Un increment de 33 milions o una esmena d'addició allà on trobam que hi hauria d'haver una partida global de 100 milions de pessetes; per tant, sumant la nostra esmena serien 100 milions de pessetes a una partida destinada a promoció de l'ocupació, dirigida a aturats de llarga durada.

Increment dels incentius a la integració dels minusvàlids. Sabem que una de les línies que té la conselleria és dona suport a la inserció laboral, sociolaboral dels minusvàlids; i el que feim nosaltres amb aquesta esmena és donar suport a aquest objectiu de la conselleria, però també demanam una addició a un complement de recursos econòmics en aquest sentit.

També una esmena d'addició, d'un increment de 10 milions de pessetes, que vagi dirigida a les cooperatives, a renda de subsistència a cooperatives.

Per donar compliment a la llei de salut laboral demanaríem una esmena d'afectació de 100 milions de pessetes, de mesures de prevenció de riscos laborals.

Després hi ha un grapat d'esmenes, també que són d'afectació a la Conselleria de Treball, on demanam als grups amb més demanda de formació un suport específic des de la conselleria. Inserció laboral dels joves, és un dels objectius de la conselleria, demanam però una addició complementària de 200 milions de pessetes en aquest sentit; una esmena que reiteram any rera any és la formació dirigida a la integració de dones recluses; sé que és un col·lectiu, sabem que és un col·lectiu difícil i difícil fer feina amb aquest col·lectiu, però no s'ha de deixar de banda pel fet que sigui un sector marginal.

Una altra esmena, pensam que és necessària i per tant explicitam amb una esmena d'afectació de 200 milions el foment de les relacions Universitat-empresa, i d'aquesta manera facilitar l'accés de titulats i universitaris al món del treball. En aquest sentit, ja he comentat abans la formació destinada a joves agricultors, la necessitat d'incrementar-ho, i no només a joves agricultors, sinó també, formació empresarial als agricultors, tenir un marc de formació més ample pensam que és un dels objectius i s'hauria de tenir des de la Conselleria de Treball i Formació.

En aquest sentit, la darrera esmena a la qual faré esment, pens que seria molt positiu que la Conselleria de Treball i Formació, des del Govern de les Illes, tengués una iniciativa en positiu de donar suport a la creació d'un observatori permanent de formació i d'ocupació a cada illa, que estàs ubicat a cada consell i que fos la Conselleria de Treball i Formació qui ho coordinàs i qui, en principi també, assumís una part del cost. Hi ha consells que ho han assumit pels seus propis convenis, però pensam que seria molt positiu que des del Govern balear des de la Conselleria de Treball i Formació donàs l'empenta als tres consells d'aquestes Illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha l'esmena 5734, de totalitat, 5731, 5738, 5873, 5730, 5872, 5875 i 5733. Sra. Carme García i Querol, té la paraula.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Aigua, gràcies, no estic en massa bones condicions, no sé si tan greu com la Conselleria de Treball i Formació, però quasi. L'any que ve la Conselleria de Treball i Formació per a l'any 99 ens presenta uns pressuposts de 7.135 milions de pessetes, dels quals té prevists rebre de fora 3.866. És a dir, la Conselleria de Formació rebrà més 50% dels seus pressuposts de l'Estat i de la Unió Europea. Per a nosaltres, creim que aquesta conselleria es limita a repartir doblers que arriben de l'Estat per a creació d'ocupació, jubilacions, autoocupació, integració de minusvàlids, pla de formació i inserció professional, el FIP, vostès no hi posen ni un duro; agafen el que ve de Madrid i ho reparteixen, ni una pesseta més. I duplica, per necessitat, perquè si no la Unió Europea no els ho donaria, els fons europeus per a formació, dels que en reben 148 i en gasten, o tenen previst gastar, 4.472.

Hi ha noves iniciatives en aquest pressupost, la representant d'Esquerra Unida li ha dit que sí que en tenia, jo li dic que no, que no en té, perquè el Consell Econòmic i Social fa moltes legislatures, fa molt de temps que el pressupost es presentava sempre amb un organisme autònom que es deia *Consejo Económico y Social* que va desaparèixer l'any passat; però fins a l'any passat cada any es presentava; és a dir que d'iniciativa res.

Pel que fa al Servei Balear d'Ocupació tampoc, al començament de legislatura el Sr. Conseller va venir a Menorca i ens va presentar ja el Servei Balear, que havia de ser una fundació amb els estatuts fets i per tant, de nou, tampoc no ho és. Què han posat doblers? Tampoc, l'any passat ja en tenien de doblers per al Servei Balear d'Ocupació, perquè supòs que no m'equivoc, l'any passat ja hi varen posar 80 milions de pessetes per a això, i per tant nou d'enguany no. Són intencions, noves no, però són intencions que vostès demostres posant 200 milions de pessetes en el pressupost per fer el Consell Econòmic i Social i per fer l'Agència Balear d'Ocupació.

Voldria detenir-me aquí un moment pel que fa al Consell Econòmic i Social. És veritat que sempre posaven un organisme autònom amb zero pessetes i és igualment veritat que rebutjaven les esmenes que es presentaven des de l'oposició per dotar-lo de contingut. I és veritat que aquesta legislatura i les anteriors han rebutjat sistemàticament totes les iniciatives per posar en marxa el Consell Econòmic i Social. També és veritat que vostè, Sr. Conseller, Sr. Matas, o President d'aquesta Comunitat Autònoma, s'han compromès a crear el Consell Econòmic i Social dins aquesta legislatura. Fins ara no era el moment i ara ens diuen que sí que ho és i que abans d'acabar la legislatura ho faran. Ja els han recordat el temps parlamentari que queda per poder tramitar la llei, són dos mesos, de febrer a març, probablement aquests dos mesos per tramitar la llei, però jo els deman: ho tenen el projecte de llei? Vostè, Sr. Conseller, el Govern ha de tenir a aquestes alçades una opinió de com hauria de ser el Consell Econòmic i Social; quina participació, quins ens

hi participaran; quins agents socials hi participaran; com serà aquest ens del qual han de dur la llei abans d'acabar la legislatura? Però també els deman: amb quin consens ho faran, ens duran una llei aquí a tramitar ràpid, que no han consensuat amb els altres membres de la societat que no formen part d'aquest Parlament, però que hauran de ser membres actius d'aquest Consell Econòmic i Social? Sabem que institucions com aquesta, com el Consell Econòmic i Social, no funcionen si de base no funcionen amb consens, per tant, a l'hora de crear ja és la primera vegada que s'ha de crear amb el consens i la participació de tots. Esperem, Sr. Conseller, que quan surti ens doni una opinió al respecte de com ha de ser aquest consell econòmic i social que aprovaran, com els mals estudiants, l'últim dia de l'últim examen, de la recuperació que hi havia el mes de febrer, a última hora.

Pel que fa a l'Agència Balear d'Ocupació, se'n parla tota la legislatura i des del primer dia que vostè va prendre possessió i es va fer càrrec de l'àrea de Treball i Formació, i se n'ha parlat molt. En comissió, a la seva compareixença de pressuposts, ens va dir que havíem d'esperar, que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears havia d'esperar per veure com anava a les altres comunitats. Si el conseller de Turisme també hagués hagut d'esperar amb algunes iniciatives a veure com anava a les altres comunitats, tal vegada no podria sortir a aquesta tribuna a dir, "*somos los primeros en hacer no sé qué*", no? Per tant, políticament, *en todo, somos los primeros en todo, menos en Treball i Formació*, perquè esperam que les altres comunitats tinguin l'experiència per nosaltres corregir els defectes que hagin tingut les altres. Per tant, en política, aquestes paraules no són raonables, perquè vostè és responsable de la seva conselleria en aquesta comunitat autònoma, i si hem d'esperar que totes les iniciatives que s'han de posar en marxa a Balears es posin primer en marxa a altres comunitats autònomes, la veritat és que malgrat siguem els primers en renda per càpita, quedarem que serem els últims en polítiques de qualsevol tipus, en aquest cas de polítiques actives d'ocupació o de polítiques de formació.

També vull sentir una opinió al respecte d'això, m'agradaria sentir una opinió respecte del Servei Balear d'Ocupació, de com ha de ser, com el pensa, en aquest plenari, perquè en comissió també ens va dir molt poca cosa, ens va dir que havia de ser un servei públic. Nosaltres entenem que ha de ser un servei públic, ha d'estar gestionat públicament i, a més ha de ser gratuït, i ens agradaria que ens digués si serà així o no, i quina tramitació en farà d'aquest servei balear d'ocupació. Servei públic de gestió pública i gratuït. Ha de tenir un caràcter integral, ha d'incloure totes les polítiques actives d'ocupació, li vaig dir en comissió que el treball i la formació són un cercle que comença per una banda i s'ha de tancar, perquè si no es tanca no serveis de res qualsevol de les polítiques que feim dins el cercle, l'objectiu final és un desocupat que comença com a desocupat i acaba amb una feina digna, ben pagada, i a poder ser, estable. Estarà participada aquesta agència d'ocupació pels agents socials? I què en pensa de qui i com l'ha de gestionar.

Un altre punt central per al Grup Socialista, per presentar una esmena a la totalitat a la seva conselleria, és el que ja només vostès anomenen pacte per l'ocupació, i a mi també em va sorprendre que la conselleria, la mateixa conselleria, entre la descripció d'objectius, parlés de pacte per l'ocupació. Jo n'estic ja molt cansada, i avui més, que no puc quasi rallar, estic molt cansada de dir que un pacte no el pot fer un tot sol, jo arrib i dic, pactaré amb jo mateixa que gastaré 500 milions de pessetes en ocupació, això no és un pacte, Sr. Conseller, això és que vostè decideix gastar els doblers que vostè gestiona com li dona la gana; però un pacte necessita una altra persona al davant, necessita un interlocutor al davant, i aquest interlocutor va firmar amb vostès el 96, l'octubre del 96, un pacte, nosaltres fem, nosaltres ens comprometem i aquests són els doblers; això sí que és un pacte. Si l'altra part diu que el pacte no s'ha complert, vostè no pot insistir, no pot insistir perquè, ja li ho dic, a part que és impresentable dir que un mateix compleix el pacte quan uns altres li diuen que no l'ha complert.

Però és que, a sobre, li podria repassar, el duc amunt i avall tot el dia, i l'he llegit trenta vegades, ja, però és que podríem repassar i a part dels doblers, aquí hi ha compromisos flagrants, que no s'han complert. Miri, el primer diu, una de les primeres coses és *"las políticas activas de fomento del empleo no deben limitarse sólo a la subvención"*, després parlarem d'Agricultura, Comerç i Indústria, quines polítiques actives feim?, subvenció, subvencionar, i aquest era un dels primers compromisos, el Govern havia d'intermediar, no s'havia de limitar a repartir subvencions al primer que arriba. Quants milions hi ha?, com que vostè ens ha dit en comissió que encara hi creu en el pacte per l'ocupació, que pensa que està vigent, quants de milions hi ha l'any 99 per a cadascun dels objectius que es deien?, incloent el Pla d'igualtat d'oportunitats de la dona ... No puc acabar, Sr. President, encara tinc moltes coses a dir ...

EL SR. PRESIDENT:

Jo crec que per la veu li convendria ser un poc breu, que ja passa un poc el temps. Continui.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Pel que fa al Pacte per l'ocupació, acabaré dient que ja n'hauríem de deixar de rallar, perquè ja li he dit que vostès no poden avançar res amb aquest pacte, sinó sentit vergonya pròpia per firmar per primera vegada en aquesta comunitat autònoma una cosa amb els agents socials i no complir-la, però un pla d'ocupació, li tornam a dir, Sr. Conseller, tants doblers com gestiona no poden estar gestionats sense cap planificació prèvia. Ahir recordava la Sra. Rosa Estaràs, per uns altres motius, però a nosaltres ens va molt bé reclamar, també, que tots aquests milions també s'han de gestionar amb un pla que els objectius són l'ocupació. Miri, una de les parts del pacte de l'ocupació i

una de les parts més importants del Pla d'igualtat de la dona, la feina, la igualtat comença per la igualtat d'oportunitats per accedir a una feina, la igualtat comença perquè per a igual feina, els homes i les dones cobrin el mateix, jo vaig rebre per casualitat la memòria de l'any 1997, això també hi era al pacte per l'ocupació. Vostè ha vist les xifres que hi ha aquí dins? Vostè que veu el que s'ha gastat? La conclusió més clara és que s'ha complert, i ja hi ha igualtat d'oportunitats, ja s'encamina la igualtat d'oportunitats perquè el 50% dels assistents als cursos són dones, però és que, Sr. Conseller, el 50% de la població són dones, és que el 50% de la població o més són dones. Per tant, que el 50% dels que van als cursos siguin dones, no significa que comencem a encaminar una igualtat d'oportunitats de veritat, i totes les accions que impliquen acció en positiu i cap endavant, liderada pel propi govern en aquest tema, no s'han dut a terme. Per cert, la Sra. Consellera no hi és, però que quedi al *Diari de Sessions*, que les accions formatives dirigides exclusivament a dones estan en masculí, estan en masculí, *"administrativo y trabajador"*, a l'hora de redactar, com a mínim, podríem tenir cura del llenguatge, sobretot pel que fa a la Comissió Interdepartamental de la Dona, perquè per la resta, no caldria.

En resum, Sr. Conseller, les dones res, assisteixen als cursos perquè estan més aturades que els homes, hi ha més dones aturades i perquè tal vegada resulta que les dones tenim més interès per aprendre alguna cosa, però accions positives, discriminació positiva, cap, ni una. El que realment passa en la població.

Només dos apunts més, ràpids, no tindrè temps de defensar les meves esmenes. Pla Mestral jove, avui han tret ja un anunci de pàgina sencera, és que és increïble la velocitat en què treuen anuncis, vostès, i a més ben grossos. Pla Mestral jove, 1.000 joves se'n poden anar a estudiar a l'estranger, em sembla molt bé, perfecte, però quins joves, amb quines prioritats?, els primers mil que s'apunten?, si avui ja se n'han apuntat mil són els primers que parteixen? No hi ha declaracions de renda, aquí, és igual que un tingui un pare que guanya 100 milions de pessetes que en tingui un que guanya 2 milions?, són igual les notes que s'han tret als cursos?, és igual la formació prèvia que tenen els joves?, no, els mil primers són els que se'n van. Sr. Conseller, abans de fer anuncis planifiquin i determinin prioritats, no perquè tothom sigui igual no és millor la política, o almenys així ho defensam nosaltres.

Pla de xoc de seguretat general, signat a Madrid, bombo i platerets, foto i pàgina de diari. No ha implicat majors recursos en el seu pressupost, vostè ens va dir en comissió que això era cosa de les mútues, que faran una fundació a les mútues i que ja pagaran. Miri, en aquesta comunitat autònoma, tenim un problema amb la seguretat laboral, tenim un problema, i vostè ho sap, està bé, no n'hi ha tants de mortals, han davallat, tot el que vostè vulgui, però també som la primera comunitat autònoma, aquesta que és la primera en moltes coses, també ho és en això, als primers llocs dels rànquings. Per tant, vostè hauria de dir-me, quan arriba a comissió, miri hem posat 100 milions de pessetes, hem posat 200 milions de pessetes, per subvencionar les empreses que millorin la seva seguretat laboral, vostè només s'ha de passejar pels carrers i mirar com es fan les obres, fins i tot les obres públiques, es fan sense seguretat laboral i això ho sabem tots. Per tant, si hem d'esperar que les mútues ho facin, no sé com anirà i, sobretot, vostès se'n desdiu absolutament del que hauria de ser la seva política.

I pel que fa al Pla estratègic de formació, vostès van aprovar en aquesta cambra que abans de final d'any, això havia d'estar fet, redactat ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Ja acab, Sr. President. Havia d'estar redactat i fet, només li record, com deia, el que li he recordat moltes vegades, i ahir al matí li recordava a la Sra. Estaràs, abans de fer un pla una diagnosi, eh?, no sigui cosa que facem un pla sense saber per què el volem. De quin pla rallava?, no me'n record de quin pla rallava, ella, però abans de tot, una diagnosi, objectius i doblers.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Aquesta presidència la vol obsequiar, si vol, amb una pastilleta d'Hibitane per a la seva salut. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. De cor li desig una millora en la seva veu, i això ens permetrà, per altra banda, tenir un debat molt més seré i que puguem arribar a qualche enteniment i a qualche acord possible. I amb aquest debat a la totalitat i de globalitat, que tot m'ho han mesclat avui, intentaré esbrinar tot el que se m'ha dit.

Esquerra Unida, evidentment el pacte per l'ocupació nosaltres el vàrem firmar el 96 i es contempla per a tres anys, i el vàrem firmar amb patronals, sindicats i el Govern de la Comunitat Autònoma; i els que se n'anaren varen ser els sindicats, però segueixen a la Mesa de Diàleg Social, que ho agraeix moltíssim, perquè d'aquí n'ha sortit el profit, del diàleg en surt el profit. I nosaltres complirem el pacte i complirem el pacte de l'ocupació i complirem i durem el CES, tal i com ens mana l'Estatut, a la pròxima Mesa de Diàleg Social del mes de gener l'esborrany que ja tenim fet. Per tant, hi haurà una base de consens amb els agents socials perquè això sigui factible i després dur-ho al Consell de Govern i al Parlament, amb una dotació pressupostària, cosa que sempre, any rera any, vostès ens deien que no hi era; i ara hi serà. El servei, i a més, hi haurà audiència a totes les organitzacions, institucions econòmiques i socials de la nostra Comunitat Autònoma.

El Servei Balear d'Ocupació, també hi ha una dotació important, també està contemplat en el pacte per l'ocupació, 150 milions de pessetes; i sempre hem dit, jo almenys, m'ho han sentit moltes vegades, que no posaríem en marxa el Servei Balear d'Ocupació en tant en quant no tenguéssim una certesa en rebre les transferències de polítiques actives d'ocupació. I açò serà factible dia 1 de gener del 2000; i mentrestant, nosaltres, en el 99, posarem el nucli del servei de tot el que serà el futur Servei Balear d'Ocupació. I açò, a la pròxima Mesa de Diàleg Social també, tal com vam acordar a la darrera que vam fer amb els agents socials, posarem les bases del que serà un, evidentment, servei públic, gratuït i que arribarà a tothom. I aquest Servei Balear d'Ocupació, línies que aniran signades i avalades per a la pròxima sectorial del mes de gener, es farà en paral·lel amb l'Estat, agafant les bases i l'experiència que ha tenguut Galícia i Catalunya. I açò ens permetrà a nosaltres aplicar a la nostra realitat d'illes aquest Servei Balear d'Ocupació que contemplarà una orientació, una preformació, una formació i una inserció laboral, i tot açò serà possible gràcies a un sistema informàtic que abastarà tota la nostra Comunitat, i a més a més, comptarà amb la col·laboració de col·laboradors, dels agents socials, dels consells insulars, dels ajuntaments i de tota aquella persona o entitat que tenguui una possibilitat de posar oferta i demanda que vulguin, fins i tot per internet serà possible modificar el teu curriculum, si escau, perquè no solament serà possible un demandant, sinó que també es pugui millorar la teva situació personal d'ocupació. I açò, a més a més, a partir d'aquí posarem en marxa l'observatori; l'observatori que contemplarà realment quin tipus de formació a cada moment podem tenir realment i donar resposta a la nostra realitat del mercat laboral d'oferta i demanda.

Nosaltres pensam que a més aquest Servei Balear d'Ocupació és una senyera i serà totalment innovador perquè, a més, nosaltres pensam que l'ocupació és una feina de tothom i per tant, com més participatiu sigui, doncs molt millor.

Fixos discontinus. Jo crec que hi ha un problema a la nostra Comunitat Autònoma, diverses vegades ja ho he repetit, que aquesta figura en el 92 va ser desmillorada notablement per l'Administració central que, per cert, nosaltres no hi érem, i que fa que molts dels avantatges contractuals i millores no es tinguin en compte. Però nosaltres hem estat, i recollint totes les exigències i totes les nostres realitats d'aquí, hem duit a Madrid a tots els fòrums possibles la reivindicació que tinguin una igualtat d'oportunitats per a tothom. I el fix discontinu avui ja es contempla a l'article 32 del règim especial de Balears, que es muntarà una comissió mixta, Govern Central-Comunitat Autònoma, en base a un document unitari que elaboram a una subcomissió de la Mesa de Diàleg Social, perquè puguem presentar a Madrid aquesta realitat i puguem tenir tots els avantatges i tots els deures pertinents.

L'esborrany de les ordres que hi ha, a part que vostè pugui escoltar els seus assessors, vostè també comprovi amb mi, que jo no l'enganyaré, em cregui, i menys en aquesta qüestió d'ocupació i promoció, que evidentment el control es farà per una comissió de seguiment; aquestes ordres són un esborrany que varem presentar ja fa tres setmanes a la Mesa de Diàleg Social; que aquest esborrany d'ordre s'hi fa feina i volem un consens amb tothom; i que, a més, evidentment, s'ha de ser imaginatiu perquè el que ens varen demanar els agents socials precisament és que no eclipsàs les ordres que des de l'Administració Central donen per a qualsevol tipus d'incentius per a ocupació. Per tant, nosaltres vam haver de lligar dues coses importants: la formació, perquè així nosaltres pensam que milloram la qualitat de la persona que va i rep aquests diners; i després, una estabilitat, o fix discontinu o fix. I que aquesta partida pressupostària està cofinançada amb el Fons Social Europeu i el vam presentar a Brussel·les i açò és innovador, i açò està cofinançat, per tant, al 50%. I açò arribarà a tothom, no solament al 3, al 5B i l'Objectiu 2, sinó a tota la Comunitat Autònoma; i açò també ho saben els seus assessors, el que passa és que tal vegada no li diuen.

I nosaltres consideram també que la política de formació és una política activa i tot aquest Pla Mestral, que està contemplat en el Decret 174/96 ve delimitat per Europa, Objectiu 3, 5B i 2, a joves, a dones, a minusvàlids, on hi ha una partida importantíssima, majors de 45 anys, gent amb perill d'exclusió social; i a tot açò hi arribam, a més de 15.000 persones a l'any 97. I açò per a nosaltres és importantíssim. A més a més, amb una sèrie d'iniciatives concretes que va a millorar programes cofinançats amb Europa també i amb socis d'altres regions europees, a joves, dones, minusvàlids, per a Pimes i per a les persones amb disminució.

Per tant, nosaltres què seguim? Nosaltres seguim les directrius europees, com no pot ser d'una altra manera. Però és que a més a més, una volta rebuda, com ja havíem anunciat, fa unes setmanes, les competències d'educació, el Pla Fib i el Pla Mestral, nosaltres ja tenim acabat l'esborrany que presentarem al consell de formació per adequar realment aquesta realitat, aquestes transferències a la nostra realitat sociolaboral, d'acord després amb l'Agència Balear d'Ocupació, i açò farà que realment nosaltres puguem lligar totes les polítiques actives quan tendrem plenes competències, dia 1 de gener del 2000; i açò jo crec que és parlar amb coherència, i aquest pressupost de la secció 19, açò ens ho fa fer possible.

El Mestral Jove és una iniciativa també presentada a Brussel·les, imaginativa, que mil joves de la nostra Comunitat Autònoma, de 16 a 26 anys, facin pràctiques i complementin els seus estudis d'anglès a alemany, a Alemanya o Àustria, a Anglaterra o a Irlanda, amb una base evidentment que han de saber un mínim d'aquestes llengües, amb una estada d'un mes i després amb unes pràctiques a empreses, si ells volen, *a posteriori* aquí, o allà. I nosaltres açò ho farem per a tothom; hi haurà unes quotes, n'hi haurà 800, en principi, de Mallorca; 100 d'Eivissa i Formentera i 100 a Menorca; nosaltres hem posat una xifra de 1000, a nosaltres aquesta xifra no ens importa que siguin més. Per tant, la voluntat nostra és atendre totes les peticions que ens presentin.

I jo crec que del CES ja n'hem parlat. I la igualtat de la dona; jo crec que de vegades frivolitzam, jo crec que la dona de vegades la contemplam com un minusvàlid i no és així; jo pens que la dona, avui per avui, a la nostra Comunitat Autònoma, té més drets i més voluntat i més possibilitats que qualsevol altre, i el fet que el 65% segueixin cursos de formació a mi m'honora; per a mi és una política que elles, com a persona, millora la seva formació, millora la seva capacitat de trobar un lloc de feina i millora, a més a més, la seva possibilitat també de mantenir-lo. I avui, jo li he de dir, que a la nostra Comunitat Autònoma les dones ocupen parcel·les d'ocupació a llocs privilegiats, com pot ser l'administració, sanitat, educació o també empreses de qualsevol casta. Per tant, jo no crec que avui la política que duim en formació, és una política eminentment activa i açò jo pens que és d'una gran satisfacció.

Jo no sé si hi ha rèplica i contrarèplica. Jo les esmenes que estaria disposat a assumir i donat que moltes ja estan contemplades al pressupost i als conceptes són i per favor, President, si vol apuntar, serien: la 5109 del PSM, 5111, 5113, 5114, 5121, 5215, formació destinada a joves agricultors veim que és importantíssim; formació empresarial d'agricultors evidentment també...

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, Sr. Conseller, veig que ha causat impacte amb aquestes acceptacions. Jo li demanaria la primera, la primera m'ha fuit.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem Camps i Coll):

La 5109.

EL SR. PRESIDENT:

Del PSM, no?

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem Camps i Coll):

Sí, senyor.

EL SR. PRESIDENT:

Continui, gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem Camps i Coll):

La de facilitar la inserció laboral dels joves amb 200 milions; promoure l'accés de la dona al mercat laboral en condicions d'igualtat, com parlàvem ara, evidentment que sí, formació laboral de la dona; i, com no, formació dirigida a la integració de dones recluses. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar fer ús de la paraula, Sra. Thomàs? Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè a la meua intervenció inicial pràcticament he fet referència a l'esmena a la totalitat, pensant que després tendria temps d'argumentar les esmenes parcials. De tota manera amb la resposta del Sr. Conseller ja hem vist que accepten esmenes del Grup PSM, que en part n'estam satisfets en nom seu i que ara segurament diran perquè evidentment es nota una certa col·laboració en aquest sentit; però manifestar almanco, ja que tenc l'ús de la paraula, manifestar la nostra decepció perquè no ens accepti cap de les nostres esmenes, que no, sense ser la de 500 milions de pessetes, que tenia molt de pes i molt de contingut perquè era aquella que realment desenvolupava la reconversió dels treballadors fixos o de compensació de les prestacions socials dels treballadors fixos discontinus, i 500 milions de pessetes realment valia la pena una aprovació. Després n'hi havia tota una sèrie, que eren el desenvolupament del pla d'ocupació, que són compromisos que ni en el 96 ni en el 97 ni en el 98 ni en el 99 la conselleria no ha duit a terme, i que no són tan potents com 750, 500, 300 milions; són accions puntuals com el treball respecte a programes d'actuació en drogodependències al món laboral, o d'altres aspectes de les nostres esmenes parcials, que perfectament, evidentment, s'haguessin pogut assumir amb una altra actitud per part del Govern balear. O sigui que finalment, agrair, res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, vol fer ús de la paraula? Grup Parlamentari Socialista, Sra. Carme García i Querol.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller a l'únic membre del Partit Popular era el que havia de dir quines esmenes accepten i quines no, i vostè m'havia de contestar a jo, per favor, clar, açò és una esmena a la totalitat que nosaltres hem presentat i ja es desvirtua tant el debat que al final un no sap si està a una banda o a l'altra; i vostès precisament no saben si fan d'oposició, de partit que dona suport al Govern o si fan de Govern. Vostè és Govern, defensí el que jo li he dit i deixi que l'únic membre, a no n'hi ha dos ara, del Grup Popular defensin quines esmenes accepten i quines no, que ells tenen un torn de fixació de posicions.

Sr. Conseller, no m'ha dit res del CES, m'ha dit que el té, a mi em sembla molt bé que el tengui; però si vostè el té i no l'ensenya ni ens ho explica aquest Parlament tampoc no serveix per a res. Jo li he dit quins agents han de participar en aquest CES, fins a quin punt hi haurà participació? Per què no em contesta açò?

L'Agència Pública d'Ocupació. Vostès preparen els sistemes informàtics, em sembla perfecte, perquè realment a aquestes alçades si no tenen els sistemes informàtics, una cosa com aquesta no funcionarà, per tant sistemes informàtics. Pensen en l'observatori del mercat de treball, també molt bé, i saben que de ser participatiu, perfecte; però jo li dic, servei públic, de gestió pública i gratuït, i vostè no m'ha contestat. Jo li he demanat expressament açò: Sr. Conseller, digui a aquesta cambra que el Servei Balear serà públic, de gestió pública i gratuït? I llavors servirà per a qualche cosa la seva intervenció, perquè si no no ens serveix de gaire cosa.

Pla Jove Mestral, ho farem per a tothom. Em diu que si hi ha 3000 joves que s'apunten vostès pagaran 3000 joves que se n'aniran a Anglaterra. Bé, i això quina política és Sr. Conseller, això quina política és? Les polítiques han d'estar prioritzades, les polítiques han de tenir uns objectius. Això què és, ensenyar als nostres joves que tots els que s'apunten tendran un viatge pagat? Jo no ho entenc massa bé; jo crec que vostè hauria de dissenyar una política, dir quants doblers dedicarà a açò i després prioritzar, i n'hi haurà que entraran i n'hi haurà que no entraran; perquè si no això servirà pels que tenen costum d'anar-se'n a Anglaterra a estudiar, pagar-los les vacances, i tots sabem quins fills tenen costum d'anar a Anglaterra a estudiar els estius. I els que no en tenen ni se'ls ha passat pel cap, no hi aniran; i per tant, Sr. Conseller, prioritats, faci política.

Dona, Sr. Conseller. Amb aquesta intervenció, a més, les que hem intervengut són tres dones, ja està bé que ens digui que nosaltres frivoltizam el tema de la dona, jo no li permet. I per tant, li deman que quan surti retiri aquestes paraules, jo no he frivoltizat en la meua intervenció el tema de la dona en absolut, ni avui ni cap dels dies que he intervengut en aquesta cambra, per tant, li deman que retiri, almenys pel que fa a la meua intervenció, crec que les meves companyes pensen el mateix, que nosaltres frivoltizam i tractam les dones com a minusvàlides, ni pensar-hi, ho retiri. Li he explicat moltes vegades que la dona ha actuat des de la història del món capitalista actual com a força laboral de reserva; les dones se'n van a casa seva quan hi ha molta

feina, i quan falta feina, quan falta gent que treballi surten, i per tant estan apuntades o no estan apuntades a l'atur i per tant són actives o no són actives en funció del que la societat les reclama. I ara segueix passant això. No em digui que les dones ja estan bé perquè estan a l'administració, la sanitat i a l'educació; Sr. Conseller, a la sanitat i a l'educació fa molts anys que hi són les dones, molts, molts d'anys. Quantes directores d'hotel, quantes gerents d'un hotel dones hi ha en aquesta Comunitat Autònoma? Què a l'administració hi ha moltes dones? Ho sé per pròpia experiència, però és que miri, la teoria i la pràctica és la següent: la dona a l'administració, quan es presenta a una oposició és un número de DNI, quan es presenta a una entrevista privada és una dona; el primer: situació, està casada o soltera, pensa tenir fills o no, però vostè a quin món viu Sr. Conseller, què és el mateix que el meu? Perquè hi ha coses que diu que la veritat arriba a pensar un que no vivim a la mateixa societat. A l'administració, molt bé, es tracta de passar oposicions, clar que les passen les dones les oposicions, no tenc cap dubte ni un.

I jo li he parlat de tancar cercles. Miri, Sr. Conseller, la seva conselleria serà igual que la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, que un diputat deia que era la política de la sobressada, que la treien així i el primer que arribava en fotia un bon tros, el segon un poquet menys i el tercer n'agafava el que quedava i a l'últim ja li quedava el cordell. I la seva conselleria serà igual, Sr. Conseller, a part que vull que consti al *Diari de Sessions* que li han demanat per escrit que ens contesti preguntes de a qui ha donat subvencions i perquè; no les contesta, i no les contesta. Jo vull saber quines empreses tenen subvencions per fer quins cursos i quants ocupats més tenen després de tanta formació i tantes subvencions de treball, i vostè no me les ha contestat. Però jo li dic, en aquest tema, aquest dematí ens deien l'esquerra es queda sense discurs, bé, ho sembla, perquè moltes vegades la dreta, de forma mediàtica, fa servir eslògans, però en aquest tema està claríssim que l'esquerra ni s'ha quedat ni es quedarà sense discurs. I per cert, és veritat que els socialistes hem governat i en algunes coses ens hem pogut equivocar, però el que ningú no pot dir és que no haguem fet coses de treball i de formació, ningú no pot dir que no les haguem fet, bé o malament, les hem fet; vostè faci política i presenti projectes i tiri endavant el tema de l'ocupació en aquesta Comunitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per tancar aquesta qüestió, Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

D'Esquerra Unida moltes de les seves propostes ja estaven incloses dins els pressuposts, per tant hem considerat que estaven ben aclarides. En qualsevol cas, altres, eren competència de l'Administració Central en polítiques passives. Agraesc el silenci significatiu del PSM, i del PSOE res més enfora de jo que frivolitzar el tema de la dona, si ho ha malentès som el primer que vull retirar açò; mai del món, jo crec que he demostrat prou dins la meua conselleria que alts càrrecs estan ocupats per dones, amb la qual cosa jo tenc una consideració especialíssima.

Joves. Jo deia que els joves, Mestral Jove, com a mínim, 1000 joves que volem i Europa açò ho veu perfecte, que som una comunitat autònoma, on, a part de saber el català, en les modalitats nostres de les illes, el castellà, també és interessant que sapiguem alemany i anglès, i per açò nosaltres el que volem és una immersió lingüística a Àustria o a Alemanya, Anglaterra o Irlanda, i açò es farà d'una manera molt acurada. Abans, amb un preexamen de veure quins nivells i s'agruparan i després, un mes, faran un curset intensiu allà, amb uns programes ben definits i ben aclarits, que jo crec que ara no és el moment d'acabar d'explicar.

El tema del CES, jo li puc dir que serà participatiu, és un òrgan autònom i com el model d'altres comunitats autònomes i que ja tenim l'esborrany i que presentarem a la Mesa de Diàleg Social i evidentment a aquest Parlament, per tant, vostès seran assabentats.

Què he de contestar preguntes, no sé què em diu? Jo solc contestar-les totes, si no, m'agradaria saber una relació, per favor, me la faci, quines són, i amb molt gust, com no podia ser d'altra manera, li faré arribar les que corresponguin. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat aquest debat, passam al debat número 18, de totalitat, secció 20, Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria; secció 88, Institut Balear de Desenvolupament Industrial; subprograma 03, Institut de Biologia Animal de Balears; 04, Servei de Millora Agrària; 05, Servei d'Aqüicultura Marina. Per fer la defensa de la primera esmena de totalitat, té la paraula el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que són les esmenes 5178, secció 20; 5137, secció 88; 5141, secció 04, perdó, subprograma 04; i 5145, subprograma 05. Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el PSM ha presentat aquesta esmena a la totalitat als pressuposts de la secció 20 de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria perquè estam convençuts que els números que s'hi contenen no responen a les necessitats reals d'aquests sectors econòmics de les nostres Illes. Aquests pressuposts no contenen les prioritats que des del PSM voldríem i creim que no representen una garantia que amb la seva execució s'han d'afrontar els reptes que tenen aquests sectors productius. Per una altra part, en lloc d'aquests pressuposts hem vist que durant el proper exercici es traspasaran les competències d'agricultura als consells insulars, una competència tan important per a aquest sector i tantes vegades promesa per part dels diferents presidents d'aquesta Comunitat Autònoma i que es va assegurar que durant l'exercici següent, és a dir, abans d'acabar aquesta legislatura, estaria traspasada als consells insulars. Nosaltres creim que aquests pressuposts a l'àrea d'agricultura no responen a les necessitats que té el sector primari de sortir dels problemes que té, de la situació precària en què es troba i que no es parteix dels problemes reals ni aporta solucions reals per al camp de les nostres Illes.

Nosaltres creim que l'Administració autonòmica s'hauria d'implicar molt més en aquest sector per millorar la producció, perquè aquest sector millorà la producció, perquè es produís el més barat possible, per ser competitiu, per produir el que demanda el mercat al moment i a l'època que el propi mercat ho demanda i per fomentar que els productors participin en els processos de transformació i comercialització, que és el que genera més valor afegit als productes agroalimentaris. Nosaltres creim que l'Administració hauria de jugar perquè aquest sector fos capaç d'afrontar reptes de modernització necessaris per competir i fomentar unes indústries rendibles i dotar aquest sector, que nosaltres entenem que li manca molt, de xarxes de comercialització capaces de fer front a una competència cada vegada més ferotge i cada vegada més globalitzada. I per açò necessiten una administració que sigui capaç de promoure totes aquestes qüestions, a més d'orientar i formar el sector. I per açò s'ha de comptar amb la participació del sector implicat, de les persones afectades i nosaltres creim que al Govern balear no li agrada aquesta participació; any rera any, tant en els pressuposts com a iniciatives parlamentàries sol·licitam que el Govern convoqui les eleccions sindicals agràries, les eleccions a cambres agràries, per conèixer exactament quina és la representativitat de totes les organitzacions professionals agràries, per saber exactament a qui representa cada una d'aquestes organitzacions, per saber quins són els interlocutors reals, al marge del que pugui tenir dins cada sector, ja siguin promotors, ja siguin comercialitzadors, ja siguin curadors dels productes agroalimentaris, però per saber exactament quina és la representació de cada una d'aquestes organitzacions professionals agràries.

Nosaltres creim que vostès no volen aquesta participació i la prova és que el Consell Agrari de les Illes Balears en quatre anys s'ha reunit tres vegades. Nosaltres entenem que allà dins el sector exposa les seves problemàtiques i fa les seves crítiques, crítiques que el Govern ha de saber assumir i ha de saber reconduir i posar solucions al que aquests sectors demanden, i en lloc d'açò el que es fa és no reunir el Consell Agrari i per tant no poder sentir aquestes crítiques. I nosaltres no veim que als pressuposts de l'any vinent es plantegin totes aquestes actuacions que fins ara li hem anunciat per millorar les explotacions, per millorar les qualitats de vida dels pagesos; veim que no es preveuen actuacions perquè els joves s'incorporin al camp i fins i tot vàrem veure al debat de política general que el President de la Comunitat Autònoma presentava una situació idíl·lica de

l'agricultura, les coses van raonablement bé al sector oví, van bastant malament en el porcí, les perspectives de xotets no són dolentes i la situació de la ramaderia lletera no ha empitjorat i continuam defensant els pagesos davant Madrid i davant Brussel·les. Nosaltres creim que era una manera de tirar pilotes fora, que la conselleria, amb els pressuposts que té el Govern balear, amb els pressuposts que té destinats a aquest sector pot fer alguna cosa més que defensar-lo davant Madrid o davant Brussel·les, tot i que no sabem qui defensa millor el sector agrícola de les nostres Illes, perquè vostè a la compareixença de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts va reconèixer que en el tema de l'oli ens anava molt millor la proposta que es feia pel Comissari Fisher als productors d'oli de les Illes Balears, molt millor que la postura que fins ara havia defensat el Ministeri d'Agricultura espanyol. Per tant, es deia per part del President que tots els problemes que té l'agricultura vénen de Brussel·les o de Madrid i que davant aquests els defensarem. Nosaltres creim que justificava d'alguna manera la poca actuació que es feia des del seu Govern, per altra part nosaltres no sabem quan el Govern balear ha anat a Brussel·les a defensar el camp de les Illes i en quines qüestions concretes la defensat.

Per açò nosaltres li demanam què s'ha fet des de la conselleria, què es preveu des de la conselleria perquè els joves s'incorporin al sector agrícola? Què es fa, ara es parlava també de la incorporació de la dona al món del treball, en el camp hi ha un problema afegit i és que les dones moltes vegades fan una feina sense Seguretat Social, sense remuneració fins i tot, què es fa per solucionar aquests problemes? Per tant, creim que la visió bucòlica de l'agricultura que es té des del Govern, dels entranyables xotets, nosaltres creim que no és realment aquesta visió que s'hauria de tenir, sembla que és més una visió pensada per als turistes que veuen un camp on es poden passejar i fer-se fotos amb els xotets, sinó que el que els pagesos volen és que aquests xotets siguin rendibles i se'n pugui treure un benefici per millorar les seves qualitats de vida. I sembla que la política va molt més destinada a què la sortida de l'agricultura és transformar o impulsar el sector terciari dins el camp que no pas la rendibilitat d'aquestes finques. Nosaltres creim que els pagesos pocs beneficis en treuran d'aquesta incorporació del sector terciari dins el camp de les Illes, ans el contrari l'únic que s'hi trobaran seran moltes molèsties.

Pel que fa al tema de pesca, hem vist que els pressuposts de la Direcció General de Pesca i Cultius Marins el primer que li hem de dir és que faci desaparèixer l'empresa pública Seamas. Una empresa que el seu principal objectiu és el projecte des Carnatge a Palma, un projecte que avui demati s'ha aprovat una esmena del nostre grup parlamentari a la Conselleria de Medi Ambient per impulsar aquest projecte i per tant de qualque manera ha quedat desplaçat de la seva conselleria a la Conselleria de Medi Ambient, una raó més

per demanar la supressió d'aquesta empresa pública; i sobretot si tenim en compte que més del 80% d'aquesta empresa són despeses de personal i que a la memòria, i ja li vàrem dir a la comissió, d'aquesta empresa, vostès diuen: *que con el fin de no mantener al personal ocioso éste colabora con la Dirección General de Pesca de la Conselleria de Agricultura*. És a dir, vostès mateixos reconeixen que no hi ha prou volum o no hi ha suficient volum de feina per donar treball a tots els empleats d'aquesta empresa i el que fan és donar-los feina a través de la Conselleria d'Agricultura, perquè el personal no estigui avorrit. I si a més li afegim que avui dematí li hem llevat el seu projecte estrella i l'hem passat a la Conselleria de Medi Ambient, el projecte estrella de Seamasa, és evident que a aquesta empresa pública no li ha quedat res.

Pel que fa a pesca també ens ha sorprès que es va anunciar la creació de reserves marines, una per a cada illa, als mitjans de comunicació, i quan hem anat a la realitat pressupostària no ho hem vist plasmat ni amb números, ni a la memòria. Nosaltres creim que aquesta és una mesura important per al futur de la pesca de les nostres Illes i que, per tant, s'hauria de contemplar alguna iniciativa i alguna partida als pressuposts.

Pel que fa a l'empresa Semilla ja li vàrem demanar també, és una esmena reiterada al llarg dels anys, que nosaltres entenem que no té sentit aquesta empresa pública i que perfectament els seus objectius es poden fer des de la pròpia conselleria; i sobretot ens vàrem alarmar quan vostès mateixos a la memòria d'aquesta empresa afirmaven que havia d'actuar com una empresa de risc. Nosaltres creim que el Govern ja participa, ja promociona prou empreses de risc per tenir-ne una altra dins la Conselleria d'Agricultura.

A la compareixença també ja li vàrem dir, pel que fa a comerç, que a la conselleria el Pla Procomerç per subvencionar equipaments comercials comunitaris, era un suplement o era un increment del Pla Mirall perquè afectava obres que podien ser subvencionades pels dos plans, pel Pla Procomerç i pel Pla Mirall. I nosaltres entenem que el Pla Mirall no necessita més esforços financers, no es necessiten més plans que vagin en la mateixa línia del Pla Mirall i per tant el Procomerç s'hauria de dedicar a altres qüestions, a altres prioritats més importants dels equipaments comercials.

Pel que fa a indústria, també, dir-li, ja se li va dir a la comissió, que tota la política industrial del Govern queda reflectida al capítol 7 de la conselleria, que es destina a subvencions a empreses privades; i en el debat anterior ja li han parlat de la política de la sobrassada que penja, que el primer que arriba se'n du un bon tall i el darrer se'n du el cordó i n'hi ha que no els toca ni el cordó. En aquest camp passa exactament el mateix, que és promouen aquests plans Proindústria i hi ha una sèrie d'ajuts que a un moment determinat es dicta una resolució que diu que s'han acabat els ajuts i que no hi haurà més subvencions. I exactament

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí, Sr. President. Per altra part, pel que fa a promoció industrial, que es fa a través de l'Institut de Desenvolupament Industrial, nosaltres també li hem dit a altres pressuposts que creiem que Fires i Congressos de Balears també hauria d'estar dins la seva conselleria, i sobretot quan es fa promoció industrial. Però en aquest camp li volem dir que en el camp dels productes agroalimentaris, en la promoció de productes agroalimentaris a les Illes Balears hi ha, no li diré un caos, però una barreja d'etiquetes de diferents productes que nosaltres creim que més tost n'hi ha massa, i que equiparen productes de qualitats diferents i de qualque manera el consumidor percep que podrien ser iguals, i m'explicaré. Als productes agroalimentaris se'ls pot posar, a part de la marca de l'empresa, l'etiqueta de la denominació d'origen, si és un producte de Balears, de qualitat controlada, si és un producte de Menorca se li pot posar producte de Menorca, a més se li pot posar, si no se li vol posar producte de Menorca se li pot posar eterna mediterrània; nosaltres entenem que açò és un desgavell i que hi ha uns productes, com pugui ser la denominació d'origen que han de passar uns controls de qualitat molt rigorosos i que hi ha altres productes com la de Menorca, que no mereixen aquests controls de qualitat, o ser productes de Balears que no mereixen tampoc aquests controls de qualitat que se'ls exigeix a les denominacions d'origen. Per tant, la promoció d'aquests productes agroalimentaris no pot ser la mateixa per a un producte que rep uns controls de qualitats molt importants, uns controls de textura, de sabor, i un altre que l'únic que té és que s'ha sembrat o que ha estat produït a les nostres Illes. I fins i tot hi ha productes que empren les matèries primeres de Balears, com puguin ser les de denominació d'origen i d'altres productes que també són promocionats amb altres etiquetes que les matèries primeres no són o no surten de Balears. I per tant, açò implica una confusió al consumidor i nosaltres entenem que va en perjudici dels qui tenen denominació d'origen de les Illes, que sí que segueixen uns criteris de qualitat i uns controls de qualitat molt importants.

I per acabar, ja li vàrem dir a la comissió que la germana pobre de la seva conselleria era l'artesania. Vostè em va dir que l'havia pujada un 60%, perquè havien passat de 10 a 16 milions de pessetes, però és que a més aquest sector té problemes afegits i és que en els plans del Govern només troba entrebancs per accedir a determinades subvencions. L'any 97 no es varen donar subvencions específiques d'artesania i es va dir que entrarien dins el Pla Produir, en el Proagro, Procomerç, Proindústria, i finalment va sortir el Proartesania, però, curiosament, quan va sortir, no, va sortir la normativa per subvencionar els artesans, però quan va

sortir aquesta normativa ja s'havia dit que s'havien acabat les subvencions al Pla Produir, i que l'únic que subvencionava als artesans era la participació a la Fira Balear i a una altra fira que es fa a Eivissa, açò l'any 87. Però a l'any 88 les exigències que es fan als artesans per subvencionar-los la infraestructura o per subvencionar les subvencions que se'ls donen, se'ls exigeix el mínim que s'exigeix als industrials. Nosaltres creim que un artesà que moltes vegades és un treballador per compte pròpia i que no treballadors al seu càrrec, no se li pot exigir el mateix, que és una inversió mínima de 2 milions de pessetes, que s'exigeix a un industrial, que és de suposar que té treballadors al seu càrrec i que té una infraestructura més important.

I per tot açò, i agrair la benevolència del President, presentam aquesta esmena a la totalitat de la seva conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Es manté l'esmena 5664, secció 20; 5666, SP 03; 5665, SP 04; i 5667, SP 05, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar-les, té la paraula la Sra. Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La desorientació, el desconcert, la perplexitat reina sobre el present de la pagesia, Sr. Conseller. Quant al futur, vet aquí que encara no està globalment dissenyat, no s'ha discutit, no s'ha parlat, no s'ha fet res. El gran debat que era menester sobre aquestes qüestions no ha passat mai de la mera formulació mecànica d'aquest propòsit, expressat a la memòria de l'any passat, dels pressuposts 98, i oblidat als actuals. I li ho repetesc, ignoram per què aquest famós debat no va esdevenir, no ha esdevingut, una idea seriosament contemplada. Ho tenim tot, encara diuen.

Més de 850 pagesos han deixat l'activitat agrària aquests dos últims anys. Comptem amb una xarxa de delegacions comarcals totalment obsoletes. Es produeixen unes vendes importantíssimes de quota lletera. En plena crisi del porquí. Manca diagnòsi de la indústria. No hi ha inspeccions suficients en els comerços. Manca promoció dels llocs de feina. Manca un viure a l'illa amb un pes més a important a la indústria, Menorca. Els sindicats pagesos diuen que no volen pagesos jardineros, per això demanen que les subvencions vagin directament als pagesos. Agricultura, comerç i indústria, sectors econòmics importantíssims per al desenvolupament sostenible, com presentava fa pocs dies un reconegut professor de la Universitat de les Illes Balears; i aquí, a les Illes són els que presenten uns creixements més baixos, sinó reducció. I li he de repetir, Sr. Conseller, perquè res a canviat, l'agricultura, la ramaderia estan en vies de desaparició, ja li deia l'any passat. La indústria tradicional en fase de destrucció del teixit industrial i el comerç amb clara de pes a l'economia balear.

No ho tenim tot, no ho tenim tot, són uns pressuposts repetitius. De l'exposició de motius encara no hem pogut trobar una sola línia per justificar una reflexió, una mirada cap al futur. Compleixin almanco les promeses. El pla de pesca, tan anunciat. Els *clusters*, senyors diputats, senyores diputades d'Eivissa, de Menorca, què saben quins són els *clusters* ja anunciats l'any passat? La llei de cambres agràries, totes les comunitats la tenen, totes. Es Carnatge, n'hem parlat; un parc que no aixeca cap deia fa uns pocs dies un titular. Paraules, paraules, Sr. Conseller.

Deixem els entranyables xotets, i ja li deia el representant que m'ha precedit, deixem els entranyables xotets del Sr. President d'aquesta Comunitat, deixem o el deixarem nosaltres els pros: els Proagros, Proindústria, Procomerç, Proalfa. I anem a estimular la innovació, la recerca de fórmules per donar rendibilitat a la nostra agricultura, al nostre comerç, a la nostra indústria; comencem amb plans de qualitat, d'agricultura ecològica, de ramaderia extensiva, de gestió de la petita empresa familiar, plans de viabilitat, no per arruïnar als pagesos, als petits comerciants, als petits industrials. Cursos de formació, foment de l'agricultura de qualitat que permeti increments de rendes; creació d'un banc de terres per als joves pagesos, per a la seva incorporació; fomentem la importància de la dona en el sector; racionalitzem l'ús de l'aigua i, sobretot, allò que sempre ens han promès, les transferències d'agricultura i d'artesanía als consells insulars, que fa poques hores han analitzat, no sé si d'aquí s'ha traduït amb uns acords, s'ha analitzat crec al Consell de Govern fa unes hores aquesta transferència.

Hi ha exemples Sr. Conseller on sense una filosofia general es fan marranades notables, i això es comentava fa uns pocs dies a un escrit del passat mes d'octubre un conegut escriptor illenc, marranades notables, deia, com l'assecadora d'alfals, perquè no correspon a les necessitats reals, s'ha muntat per rebre subvencions de la Unió Europea. Seria més important finalitzar les obres per a la reutilització de les aigües de Campos, això ho demanava el mateix ple de la corporació de dia 14 de gener del 94 o es recollia ben clarament al Reial Decret, apunti, 2399/83, que declarava d'interès nacional la zona regable amb aigües depurades de Campos i Ses Salines.

Hem d'evitar aquesta alternativa urbanitzadora de Campos que es feia esment a un debat de fa poques setmanes, debat de la decadència de la pagesia de Campos. L'objectiu vertader del Proalfa és un objectiu pervers, no es tracta d'ajudar al sector agrari, sinó de generar feina per a Ibabsa i d'aquesta manera justificar el manteniment d'una plantilla sobredimensionada, d'una plantilla inadequada on hi sobren estómacs agraiats. Ibabsa és com Semilla, con Seamasa, són agències de col·locació d'"enxufats" del Govern, és una manera de pagar favors i mantenir funcionaris al servei del PP a càrrec dels pressuposts del Govern. Per això demanam la supressió d'aquestes empreses, res no justifica el seu manteniment i perfectament aquestes activitats poden ser assumides per les diferents direccions generals o pels mateixos consells insulars.

No podem dir que continuam igual, perquè estam cada dia pitjor. El temps, quan no hi ha projectes, quan no hi ha idees, ho empitjora tot. Hem tengut quinze anys, quinze anys de Cañellas, de fotos cada cinc minuts, mig any, mig any per canviar-ho tot. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Govern, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Comerç, Indústria. Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Normalment, quan es preparen uns pressuposts es procura fer-ho tenint en compte les dades de la realitat i es mira en el carrer, es mira la realitat que tenim econòmica i social, i a partir d'aquí, s'elaboren uns pressuposts. Evidentment, també, les crítiques que s'han de fer a aquests pressuposts, que són lògiques, se suposa que també han de venir d'aquesta contemplació d'aquestes dades de la realitat i tractar de fer veure les diferències o les divergències que hi hagi amb la realitat. Clar, les dades que teníem a l'hora de fer els pressuposts, i entre elles, evidentment, i aquest és el procés que hem seguit a la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, són unes dades que, fins i tot, podem veure-les amb les dades de conjuntura, no les que publica el Govern, que poden ser sospitoses pels senyors de l'oposició, que poden considerar-les i no voler entendre-les, però sí les de la Cambra de Comerç, o d'Hispalink, o d'un professor de la Universitat, que expliquen quina és la situació, què passa amb l'agricultura, què passa amb el comerç o què passa amb la indústria. I jo estic veient o he sentit aquí que, o no parlam de la nostra comunitat autònoma o no saben què passa a la nostra comunitat. M'explic.

La visió que jo he pogut percebre de la intervenció dels dos portaveus, primordialment del darrer, és una visió completament catastrofista, completament negativa i pessimista, ens esfondram. Home, una cosa és el desig i l'altra, la realitat. Hi ha una visió negra, he recollit paraules, no les he pogut agafar totes desgraciadament d'algun dels portaveus, desorientació, no s'ha fet res, i tal vegada sí que no sabem que s'ha fet alguna cosa, però una cosa és que no se n'hagin temut i l'altra cosa és que no s'hagi fet. Una cosa és que tenguí els ulls clucs, perquè la veritat és que no hi ha pitjor cec que qui no vol veure, Sra. Amer, que no voler tocar, no voler acceptar la realitat. Partir dient que no hi ha res, que ha anat tan malament, precisament l'any que hem aconseguit passar d'una tendència negativa en el PIB d'agricultura a una tendència positiva, i quan els tècnics, no jo, no el conseller d'Agricultura que per a vostè pot ser sospitós, sinó quan els tècnics li diuen que el l'any que ve, gràcies a Déu, també funcionarà, escolti'm alguna cosa haurem fet.

Jo no m'atribuesc la responsabilitat d'haver-ho fet tot, que perquè avui pugui i els índexs siguin bons, siguin positius, i pugui la indústria i tenguem assegurats, almenys per a un parell d'anys, aquests creixements, moderats, efectivament, fins ara eren negatius; que tenguem la tendència de comerç que també puja, moderadament, sí, però fins ara era negatiu; i que pugui l'agricultura que feia anys que no pujava, això significa que alguna cosa haurem fet, significa que el Govern alguna cosa haurà fet. Que ens els darrers anys ens critiquen que cada dia treim pros, i plans, i que cada dia treim coses, i ara resulta que no s'ha fet res, Bonjesús!, jo ja no sé què li he de dir.

Voldria, a pesar d'aquesta visió tan negra que vostès han fet, repassar, si puc comentar-los, les preguntes o les indicacions, algunes amb bon to, les altres, quasi quasi la consciència que no deien coses ben dites, els feia posar més nerviosos, intentaré explicar-ho o correspondre el millor que sàpiga.

Pel que fa a les transferències d'agricultura que tant el portaveu del PSM com el del Grup Socialista ho preguntaven, efectivament avui s'han tractat a Consell de Govern, possiblement tinguin entrada, bé, seguiran el procediment legal, i jo esper que es puguin tractar dins el Parlament i que puguin ser aprovades al Parlament abans que s'acabi la legislatura, possiblement pel gener es convoqui la CTI, en fi, jo crec que podran comprovar que aquestes transferències, serà criticable o no serà criticable la llei, això és a part, van endavant.

Parlava el Sr. Bosco de buscar millorar la producció, millorar que participin ..., miri, jo crec que a través de les diverses ajudes que es dirigeixen, tant a través de (...) com del Decret 204, que és el decret de millores agràries que, per cert, és exclusiu per als pagesos a temps principal, hi ha unes ajudes, Sr. Bosco, i això voldria que els quedàs clar, no és que tothom tenguí les mateixes ajudes, no, hi ha una sèrie d'ajudes que són únicament i exclusivament per als pagesos a temps principal i dins aquestes hi van les ajudes per a joves que, per cert, enguany dins aquest decret, de 100 i busques d'expedients que s'han tramitat, 56 eren per a joves agricultors. Bé, idò, jo crec que avui en dia parlam, crec que no només hem de dur les ajudes a parlar de producció, la política que s'ha dut a moltes administracions, ha estat sempre una política productivista, mentre que, d'alguna manera important, es deixava la política de comercialització, és a dir, saber, una vegada que tenim una producció evidentment de qualitat, perquè, si no, avui no podem anar enlloc, i supòs que amb això estarem d'acord tots, s'ha de buscar una comercialització. Bé, amb aquests dos darrers anys, crec que tot el que és promoció com potenciar la comercialització en aquesta comunitat, no s'havia fet tant mai, a vostè li pot semblar poc i li assegure

que a mi també, perquè m'agradaria que s'hagués fet molt més, però sense la participació, com diu vostè molt bé, sense la participació del sector i el sector no és només parlar d'associacions, és que llavors, a l'hora de la veritat quan dius, molt bé, anem a dissenyar un pla, o anem a dissenyar una filosofia o anem a dissenyar una conducta, llavors dius, bé, quants se n'hi apuntes, i no en troba tants, no. Aleshores és convèncer aquesta gent, als particulars, això costa i això es fa amb temps, i moltes vegades amb exemples. Per això, moltes vegades el que es busca i el que s'ha de fer, des del meu humil punt de vista, és intentar buscar tres o quatre empreses dins el sector que es puguin llançar de veritat i que arrosseguin les altres. I això es fa amb anys, amb temps, canviar una tendència dins l'agricultura, cregui'm que costa, el que passa és que una vegada que es pren el camí, crec que ja és molt més difícil d'aturar.

Eleccions sindicals. Miri, les cambres agràries no són eleccions sindicals, entre d'altres raons, perquè la llei bàsica que és la nacional o la de l'Estat espanyol, que parla de cambres agràries, prohibeix precisament entre les funcions de les cambres agràries, que desenvolupin accions sindicals. Si em demana eleccions sindicals, miri, parli amb el conseller de Treball, si volen eleccions a cambres agràries, no són eleccions sindicals, que quedi clar, perquè de vegades la intenció que hi pot haver de cara a aquestes eleccions poden ser equivocades. Aclarida aquesta circumstància, home, a mi em sembla que el lògic, i acabam el text ara del projecte de llei de cambres agràries de Balears, crec que el lògic, abans de parlar d'eleccions és fer una llei de cambres agràries de Balears que satisfaci les necessitats de les nostres illes. La meua idea, en principi, li puc avançar dos trets d'aquest projecte de llei que jo crec que abans de dur-lo al Parlament, la meua obligació seria lliurar-lo a la cambra agrària vigent, a la Cambra Agrària Interinsular i després també passar-ho a informació de les respectives associacions o organitzacions; però jo crec que al final el que hem de buscar és que hi hagi tres cambres agràries, una per a cada illa, que a més el programa del Partit Popular contempla que s'han de transferir als consells insulars les competències sobre cambres agràries, i que llavors hi hagi un organisme, pot ser una cambra agrària o un altre tipus d'organisme que pugui coordinar, en cas que sigui necessari, la funció d'aquestes cambres agràries. Ara, no oblidí, perquè no ens hem de confondre, que l'elecció permet saber la representativitat, però la funció de les cambres agràries, si vostè torna a agafar la llei, li diu que simplement és una funció consultiva, i res més, i li diré que amb el projecte nostre, a la conselleria se li ha ocorregut proposar-li funcions d'intermediació entre els conflictes que hi pugui haver entre els pagesos o en el món agrari, per donar-li una funció que faci que valgui la pena que hi hagi cambra agrària, perquè, si no, no tenen una funció forta, excepte, això sí que és important, la de representativitat o de representació del sector, a través de les eleccions.

Vostè em deia que en el debat de política general, el president va fer una visió idíl·lica de l'agricultura, jo crec que no, i crec que de vegades aquí dalt s'utilitzen expressions que, si em permet, són llicències expressives, com fa un moment hi ha hagut, perquè jo no crec que es diguin de veritat les coses que s'han dit fa una estona, abans que jo parlàs, i pot dir vostè xotets estimadets o pot dir el que li doni la gana, sense que això signifiqui, a part que vostè pot tenir l'opinió particular que li sembli millor, sense que això vulgui dir una visió idíl·lica. L'agricultura té problemes, com tenen problemes altres sectors econòmics, però és que a més de tenir aquests problemes, en aquests moments s'hi treballa, i fort, i negar el contrari és negar la feina, no només la que fa el Govern, sinó la feina que fan tots els pagesos d'arreu de les nostres illes i que cada dia, amb el seu esforç i amb l'ajuda nostra, en la mesura possible, han aconseguit que el PIB hagi deixat de ser negatiu per remuntar.

En el tema de l'oli, voldria que sapigués bé de què parlam. Efectivament, jo he dit que la competència o l'aposta del Sr. Fischer beneficiava Balears, i el ministeri va acceptar la contrària, no per perjudicar Balears, crec que és una cosa una miqueta forta, vostè sap que el ministeri va demanar la postura contrària per defensar precisament una comunitat que no és del Partit Popular, per defensar Andalusia, primordialment, i bon dret tenen, i Balears, quan es va trobar que s'estava posant en joc l'economia agrària d'Andalusia, d'Extremadura o de Castella-La Manxa, que són les tres comunitats que viuen de l'oli, ens vàrem comprometre, i escrit està, que nosaltres acceptàvem les ajudes de producció, i demanàrem que llavors se'ns tengués un pla com es posa en funcionament ara, que és específic per a la nostra comunitat.

Simplement vull dir-li que la visió que vostè té que la introducció, i poca cosa més li diré ja, que diu del sector terciari, del turisme en el sector agrari, no li fa cap bé, són dues visions diferents. Jo crec que qualsevol cosa que permeti que els pagesos puguin treure un queviure més, puguin treure un rendiment a la finca, és bo, i crec que qualsevol cosa que es faci raonable i que es faci amb prudència, és bona. Si vostè em demana exageracions, no, però que el pagès tregui rendiment del turisme, en té tant de dret com l'hoteler, és el mateix dret, i si aquest senyor sap fer-li productes, que els sàpiga vendre i que li puguin interessar, o li sap donar un llit que li convengui, té el mateix dret, no té l'obligació, però ha de tenir aquesta possibilitat i ha de tenir aquest dret.

Respecte de Seamasa, em sap greu decebre'l, el tema d'Es carnatge i Seamasa, em sap greu però no l'han tret de la meua competència, el que passa és que tota l'àrea d'Es Carnatge, disculpi, és molt més gros que la concessió que té Seamasa. No ens equivoquem, supòs que devia ser el seu desig, i a mi em llevaria bastant feina, aquesta és la veritat, però el problema és que l'àrea d'Es Carnatge és molt més grossa, és ver que és interessant regenerar-ho, però, la concessió que té Seamasa, crec que val la pena esperar, ara que s'aprova el Pla General de Palma, a veure si es pot dur endavant. El compromís que tenc davant el Parlament és, i ho varem parlar en una comissió d'economia, que si aquest projecte es pot dur endavant, privatitzar o vendre Seamasa perquè es pugui fer aquest projecte i, si no, dissoldre Seamasa, aquest és el compromís que tenim, i cregui'm que si es pot fer el projecte, crec que és un projecte que, efectivament, s'instal·la a Mallorca, però crec que pot beneficiar, com a oferta complementària i com a interès, perquè no només hi ha parc, hi ha un institut d'investigació marina, crec que també ens podem beneficiar totes les illes de la comunitat autònoma, i crec que val la pena esperar uns mesos per saber si dissolem Seamasa o no.

Miri, del Pla Procomerç ha dit vostè poca cosa, simplement que no havíem de contribuir a ajudar els ajuntaments, si els ho diu vostè i el creuen, perfecte, jo retir les ajudes. I el mateix en la indústria, mai no hem tret un decret o una ordre que diguem que se'ns han acabat les subvencions, que s'han acabat els sous i que ja no es donen més ajudes, ni una, ni una vegada, i li diré que si miren les dades trobaran que a final d'any, i ara ho hem tancat fa poc, hem hagut d'incrementar les partides pressupostàries per cobrir totes les ajudes que la gent, tenint dret, complint els requisits legals, tenien dret.

Respecte de la promoció de productes alimentaris, li diré que, deia que hi havia una barreja d'etiquetes que feia por, en totes les que ha relacionat, li dic que és ver, però miri, l'etiqueta de qualitat controlada, fa vuit o nou mesos que s'ha tret la publicació, ja s'ha publicat el decret on s'anul·lava i es prohibia aquesta denominació, i el Govern balear en té dues, una que és la respectiva denominació d'origen que es dona, i l'altra, la de producte balear. Cap més, el Govern balear no n'ha creat cap més, i, per tant, no n'ha regulat cap més. I li diré més, l'etiqueta o la denominació de producte balear, en aquest moment establim i es publicarà el seu reglament, i cregui'm que no és una qüestió de caprici que qualsevol persona que tenguí alguna cosa sembrada o alguna cosa produïda aquí, pugui aferrar el paper, l'exigència serà empresa per empresa, i cercant un nivell o aplicant un nivell de credibilitat. Perquè té raó, el que no podem fer és posar 300.000 etiquetes, posar 300.000 històries, i a l'hora de promocionar, que un consumidor, no només d'aquí, sinó de fora, no sàpiga de què parlem. Aquesta serà o aquesta és la política que volem dur endavant, per una banda, el que és en producte agroalimentari la denominació d'origen o la producció geogràfica, perquè sap que hi ha les dues qualificacions, i la pròpia de Balears, com a producte de Balears que no només agafarà promoció de productes o empararà productes agroalimentaris, sinó qualsevol producte fet o produït a Balears, però evidentment en base a uns barems de qualitat i a unes exigències que l'equiparin a una denominació o a uns productes de denominació d'origen, perquè, sinó, el que feim és perjudicar en lloc de beneficiar.

I en artesanía, també li dic, diu que no s'han donat ajudes, enguany hem obert crec que són 27 expedients, amb uns 50 milions, li parl de memòria, però amb uns 50 milions de pessetes de subvenció.

Em queden poques coses, perquè de les coses que ha parlat la Sra. Amer, moltes ja han estat contestades, i crec que no val la pena repetir-les.

Parla de venda massiva de quota lletera, què vol que li digui, oblida el decret de juliol, amb el qual el Govern ha aconseguit ser l'única comunitat d'Espanya on hi ha una limitació, que si es passa l'1'5% de quota lletera ja no se'n pot vendre més. Efectivament, i supòs que això és el que l'ha preocupat, s'han publicat als mitjans de comunicació que a Menorca i a alguns llocs s'ha fet venda de quota forta. Bé, el que ha passat ha estat que han vengut una sèrie de senyors a comprar quota a les Illes, tant és a una com a una altra, i se n'han anat convençuts que compraven, però han de demanar l'autorització a Madrid, i l'autorització de Madrid, primer, necessita de l'informe previ de la Comunitat Autònoma, crec que ho podrà entendre.

Després em parla que efectivament per il·lustrar aquesta baixada tan grossa de l'agricultura, 850 pagesos han deixat de treballar, el que no diu és que amb la mateixa informació li deien que hi havia un munt d'empreses que s'estan creant, i un dels objectius, i n'hem parlat moltes vegades, un dels objectius, precisament, de la Conselleria d'Agricultura és incentivar l'agrupació dels pagesos, que s'estigui treballant amb empresa, sigui cooperativa, sigui SAT, sigui SL, sigui societat anònima, home!, les coses a mitges, què vol que li digui, no crec que sigui el procediment.

I, efectivament, hi ha crisi de porquí, per cert, la crisi de porquí, del porc de Mallorca no n'hi ha hagut, el porc negre de Mallorca manté els preus, possiblement perquè podem oferir un producte diferenciat, dels productes nacionals i del porc blanc, per entendre'ns, sap que s'han pres una sèrie de mesures a nivell nacional, i sap que s'han de prendre, que el Govern no pot prendre ni pot donar ajudes sense consentiment de la Unió Europea perquè altera el mercat.

Ja no li parl del que em deia que l'agricultura es troba en vies de desaparició, perquè, en fi, com deia, li hauré de dir la frase ja famosa de *estos muertos gozan de muy buena salud*, em fa por, perquè jo crec que al final el que li ha passat, ara que veig la seva expressió, el que li ha passat és que li han fet un escrit que ha hagut de llegir, que ha hagut de dir algunes coses que, la veritat, dir que l'objectiu vertader d'Ibabsa és un objectiu pervers perquè el que busca Proalfa no és ajudar el pagès, vagi i digui-ho a les cents de persones que hi havia a Sant Jordi el dia que varen sentir que se'ls ajudava i que se'ls ajudarà perquè puguin continuar treballant i sembrar alfals i que tendran tot l'alfals comprat i garantit. Fa un moment em demanaven garanties de mercat, aquí les tenen, digui als pagesos de Campos que el Govern ho fa malament i que vostè el que vol és que no deixin de sembrar l'alfals a Campos i que no els fa (...), a veure què li diuen, perquè se'n podria dur una sorpresa molt grossa.

Jo el que li deia, Sra. Amer, és que vostè ha fet la intervenció o li han fet la intervenció, perquè no és del seu tarannà dir el que ha dit avui aquí dalt, però sí que li han fet dir una sèrie de coses que ni vostè mateixa creu ni coneix, vostè ha entrat avui amb els ulls clucs en aquesta sala. És trist veure que ni tan sols ha estat capaç de conèixer un projecte bo, que la gent, cregui que no l'he inventat jo, me l'han demanat, precisament els pagesos de Campos i els pagesos de Sant Jordi, jo esper en la rèplica poder-li aclarir els dubtes que li puguin quedar, perquè sense cap dubte la proposta que vostès fan, en sis mesos, si el camp és el que vostè diu, que Déu ens ajudi.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de rèplica, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Vostè ens diu les dades del producte interior brut del camp, però no és menys cert que el camp té una sèrie de problemes, que s'han d'afrontar i un dels problemes més importants és la seva comercialització. En aquests moments, i concretament en el tema del formatge, es produeix el formatge en l'hivern i s'ha de vendre a l'estiu, i tothom sap que l'estocatge d'aquests productes és, no diré la mort, però sí una situació molt delicada per a qualsevol empresa que té una inversió molt important i la té aturada, esperant que arribi l'època de l'estiu per poder-la vendre.

Miri, el 90% dels consumidors de les Illes Balears coneixen i aprecien el nostre formatge, per tant, el consum a les Illes Balears de formatge amb denominació d'origen, en aquest cas de Menorca, està saturat, no n'hi haurà més, per tant s'han de cercar nous mercats i a més en aquests moments es crea una competència interna a Mallorca, que també anirà minvant aquest mercat que fins ara tenia el formatge de Menorca. Per tant, s'han de cercar nous mercats si s'ha de fer una promoció d'aquests productes, amb una determinada línia, amb un fil conductor i no amb actuacions aïllades. No pot ser que es promocióni un determinat producte a Catalunya o a un altre lloc, i després no hi hagi xarxa de distribució d'aquest producte i es vengui d'una manera molt puntual, i això, vostè sap molt bé que passa. Per tant, nosaltres entenem que l'administració té una feina de liderar aquestes qüestions, no pot ser que en aquests moments hi hagi set, o vuit, o nou comercialitzadors d'un mateix producte, que evidentment amb aquesta atomització l'únic que es fa és anar en contra mateixa de la pròpia comercialització, i vostè ha fet referència a com és el sector de caparrut, a les dificultats que hi ha d'organitzar-lo i de tirar endavant projectes conjunts, però nosaltres entenem que aquesta és la feina de l'administració, no només donar subvencions sinó mentalitzar i liderar aquest sector perquè faci feina conjunta, perquè obri vertaderes xarxes de comercialització del seu producte, perquè si ens els quedam tots aquí, és evident que saturam el mercat.

Quan li parlem d'eleccions, ja siguin sindicals o siguin a cambres agràries, el que volem és que vostè, el Govern balear, tengui un interlocutor representatiu del sector agrari de les Illes Balears que, en aquests moments no hi és, en aquests moments totes les organitzacions professionals agràries són tractades per igual, evidentment nosaltres veim com al consell agrari de Menorca moltes d'aquestes, i suposam, no sé exactament la representació que hi pugui haver dins el de Balears, però veim que moltes d'aquestes organitzacions, els seus portaveus són els propietaris o els senyors del lloc i que, en pocs casos, apareixen els treballadors o els pagesos. Nosaltres voldríem, tal vegada la representació democràtica d'aquest sector ha de ser així, però voldríem que es confirmés amb el principi democràtic d'una persona, un vot.

Del turisme rural. Miri, Sr. Conseller, nosaltres és que estam bastant en contra del turisme rural, perquè amb els decrets que ha fet el Govern, tot i que amb els temes d'agroturisme hi ha d'haver explotació agrària, però no s'obliga que el beneficiari d'aquest negoci d'agroturisme sigui el pagès, ni tan sols en el cas de Menorca, sigui la Societat Rural Menorquina que és formada pel pagès i el propietari, moltes vegades dins la finca entra una tercera empresa que evidentment tot el benefici va a favor del propietari de la terra, a favor del senyor, i que al pagès només li toquen les molèsties. I una anècdota ... sí, les molèsties. Miri, hi ha un restaurant de Ciutadella, que es troba a un primer pis, per entrar al restaurant han de passar entre el menjador i els estudis del pobre pagès. Per tant, nosaltres entenem que en aquest cas li toquen totes les molèsties i que de benefici no en treu ni un, perquè aquest restaurant està gestionat per una tercera empresa, com a la majoria de llocs. Per tant, l'agroturisme no és un benefici per al pagès, pot ser un benefici per als propietaris que en poden treure una renda més, de la seva terra, però en cap cas o en molts pocs casos, les vegades que més es dona és quan el pagès i el propietari són la mateixa persona, però en el cas que la propietat de la terra sigui d'un, i el pagès o el treballador sigui un altre, és evident que les rendes de turisme rural o d'agroturisme no afecten de cap de les maneres o en comptades excepcions als pagesos.

Quan parlem d'etiquetes. La promoció que es pugui fer d'un producte balear i d'un producte amb denominació d'origen, nosaltres tenim la impressió que és la mateixa, i un, en aquests moments, almanco, estam a l'espera de veure el reglament de la denominació de producte balear, se li exigeixen una sèrie de controls, de qualitat, de textura, d'olor, de sabor, que l'altre, possiblement, almanco en aquests moments no té. I, per tant, nosaltres entenem que de cap de les maneres es pot fer la mateixa promoció d'un producte que d'un altre, que l'Institut de Desenvolupament Industrial, a l'hora de promocionar aquests productes, ha de tenir en compte totes aquestes exigències que es fan als productes agroalimentaris que tenen denominació d'origen i que fins i tot se'ls hauria de fer una promoció diferenciada, perquè aquests tenen en aquests moments, estan obligats que les matèries primeres siguin produïdes a les nostres illes, i l'altra, encara no sabem quines exigències hi haurà.

A més, vostè, quan s'ha referit a la crisi del porquí i ha dit que a Mallorca, al porc negre mallorquí no li ha afectat aquesta crisi, nosaltres creim que això és molt important i, per tant, ens ha de fer veure que la promoció dels nostres productes, d'un producte diferenciat que moltes vegades no és per a majories, sinó per a minories que volen aquests productes, necessiten una promoció també diferenciada, no és el mateix la promoció que es pugui fer de la sobrassada mallorquina feta amb porc negre de Mallorca que la sobrassada que es pugui fer amb porcs comprats de la península i, per tant, beneficia molt més al sector agrari de Mallorca, en aquest cas, i de les Illes Balears en el seu conjunt, quan la matèria primera dels productes agroalimentaris són també de les nostres illes, que si ens trobam amb un productor que l'únic que fa és comprar a la península la matèria primera i en aquest cas la carn del porc.

Per tant, són qüestions que nosaltres creim que la conselleria no hi incideix o hi incideix molt poc i que hauria de corregir, i per açò...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí, i per açò mantenim l'esmena a la totalitat. Quan parlava, i acab, Sr. President, quan parlava d'ajuts als artesans nosaltres no deim que durant l'any 98 no hi hagi hagut aquests ajuts, sinó que entenem que la normativa que vostès tenen sobre aquesta qüestió, la inversió que s'exigeixi a un artesà no pot ser la mateixa que a un industrial; perquè li he dit, un artesà és un treballador moltes vegades per compte pròpia que quan s'ha comprat un forn, si fa ceràmica, ja ha fet la inversió d'un o dos anys, i mai no arriba als 2 milions de pessetes que se li exigeixen als industrials. Per tant, és una qüestió que amb els ajuts als artesans, tot i que n'hi pot haver que tinguin un volum de negoci, d'actuació, que sí poden arribar als 2 milions de pessetes, però que la majoria d'artesans no arriben a aquestes quantitats d'inversió per poder accedir a les ajudes del Govern. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sra. Amer, té vostè la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Conseller, i a més, ara que tenim un altre membre del Govern en aquesta cambra, entenc que hem d'evitar aquest gran triomfalisme de les xifres de creixement del PIB, i si hem d'insistir en aquests altres sectors és precisament perquè des del Grup Parlamentari Socialista entenem que amb polítiques d'ajuts, de millora d'aquests sectors agrari, pesquer, comerç i la indústria, anam cap a polítiques més sostenibles.

Entenc que aquesta, i no me'n puc estar de dir-ho en aquesta cambra, política de grans inversions públiques en el moment de més creixement de la inversió privada, això sortirà a l'anecdolari de l'estudi dins les universitats, aquesta política de grans inversions, aquesta política antikeinesiana, és que no em puc estar de comentar aquest fet, Sr. Conseller. Clar que pujaran els sectors agrari, pesquer, industrial i comerç, perquè ha de baixar necessàriament la construcció, és que aquest ritme no és sostenible; aquest ritme d'increment de la construcció, per iniciativa privada, però és que a més s'hi afegeix la iniciativa pública no és sostenible, Sr. Conseller.

Quota lletera. Amb el que li hem demanat s'ha donat compte fins on hem arribat, vostè ha plantejat què farem a partir d'ara per controlar aquest venda-quota, però no m'ha de contestat mai els milions de quilos de quota lletera que s'han venut i per tant la crisi d'aquestes explotacions ramaderes.

La crisi del porquí, el porc negre, d'acord Sr. Conseller. Si des del Grup Socialista hem parlat d'un tema, el foment de la qualitat, el foment de la imatge, i el porc negre és el que s'ha de mantenir.

En vies de desaparició el sector, ho diuen vostès, Sr. Conseller, l'avanç de les directrius d'ordenació del territori, les miri, avanç, diagnosi, en parlen vostès mateixos, les llegeixi.

I a Campos el que em preocupa, Sr. Conseller, és que el debat que hi va haver fa uns dies, és que l'alternativa que es planteja és la urbanització; això no és sostenible, això és el que més em preocupa.

En realitat, i ja vull acabar perquè ja és molt tard, són els pros, aquests pros màrqueting, aquest pro foto, i de nerviosisme res, Sr. Conseller, el nerviosisme jo l'entenc perfectament, és de vostès, ja ho farem tot nosaltres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, per tancar aquesta qüestió, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Sí, Sr. President. A veure, començarem pel Sr. Gomila. Miri, clar, al final ha sortit, a vostè el que li preocupa és la comercialització del formatge. Bé, anem a veure, parlarem una miqueta del formatge de Maó. Home, un sector a Menorca, ningú ha posat límit mai a la producció de formatge, mai; i clar, no fa gaire temps presumien, i sortia com a bona notícia, i crec que sí que és ver, que s'havien batut tots els records de producció de formatge i que es venia a una velocitat forta; clar, si resulta que tothom es preocupa de fer formatge, però no es preocupa de a qui es ven, llavors és quan ens hem de començar a preocupar. I el problema que jo veig dins el sector, és que la gent doncs fa el millor formatge del món, però llavors resulta que no té el millor venedor. I aquí, de vegades miri que estam oferint ajudes per a promoció, per sortir als mercats, per sortir a fires, per sortir a l'estranger, perquè s'agrupin, perquè els petits assecadors o els petits curadors no poden tot sols fer aquestes operacions, se'ls han ofert ajudes i les tenen. I de fet, ja en aquest moment, jo conec ja algunes empreses que s'ajunten i algunes altres que ofereixen o treuen a mercats de fora. Nosaltres hem sortit totes les vegades que hem promoció a l'estranger, hem duit productes alimentaris i evidentment els que van davant són els productes amb denominació d'origen, vi, sobrassada, formatge, etc. I és evident, s'ha de fer una labor continuada; per això a Alemanya ja és la tercera vegada que hi anam, i als altres llocs on pensam que hi ha el mercat estranger on més coneixen i on més sortida li podem donar, i per aquí aquest és el camí que s'ha de seguir.

Respecte a cambres agràries. Ah, per cert, deia, feim aquesta promoció i no hi ha xarxa de distribuïdors; no voldrà que jo encara me'n vagi a contractar, jo vull ser l'agent de vendes dels pagesos, dels comerciants i dels industrials, però home, fins al punt de jo contractar quan (...) a la conselleria, no, això és evident; de contractar amb les botigues o amb els agents comercials de cada país o de cada província o de cada ciutat, home, no; nosaltres el que feim és posar la plataforma, un lloc on puguin exposar els seus productes. I no només ho feim des de comerç, o sigui des de l'oficina de promoció comercial, a través de l'IDI; també quan la Conselleria de Turisme surt fora, surt a les fires, fa promoció de productes de Balears, i també serveix per a aquest tipus d'accions, i ho hem fet dins la península, a Valladolid, ho hem fet a Astúries i ha anat molt bé. I el problema efectiu, el problema que ens trobam és que llavors resulta que a tothom li agraden els productes nostres, el formatge va ser un èxit tant a Valladolid com a Astúries, ah, però, llavors resulta que no hi ha ningú allà que sàpiga fer un contracte amb una agència o amb un supermercat que pugui abastir doncs aquella ciutat. I això, a poc a poc, escolti fa dos anys que hi estam treballant i jo supòs que dins dos anys més ja es començaran a veure resultats; i a poc a poc jo estic convençut que això funcionarà, és a dir que això no té volta de fulla.

Les cambres agràries. Jo estic d'acord, l'explicació que li he donat de què no hi ha relacions, és això; però si em parla dels problemes que tenen vostès entre les associacions, que resulta que no hi van els pagesos i que hi van uns senyors, és a dir, hi ha un règim electoral, que supòs que tot és democràtic a totes les associacions de Balears, i que per tant, escolti'm els representants són els que són perquè han estat elegits. Llavors, ens agradaran o no ens agradaran, que això ja és una altra qüestió.

Turisme rural. Jo li deia que el turisme rural en si beneficia el pagès, clar, vostè entén el pagès com la persona empleada treballant, jo entenc el pagès com la persona en total, propietari, pagès, tot; al món rural no li fa cap mal i crec que el pagès té dret a treure rendiment del turista igual que un hotelier, ho he dit abans i ho torn a dir. Ara, vostè el que em planteja és un tema particular, no em diu, no em parla del fons, és a dir, del benefici que aquest tipus d'explotació, que aquest tipus de feina o que aquest sector econòmic pugui representar, em parla de problemes legals entre el propietari i l'arrendatari o el soci de la Societat Rural Menorquina i que és un problema d'acord de voluntats; i que possiblement faci falta regular-ho, això és un tema diferent. Però que em digui que és dolent perquè no hi ha persones que es posin d'acord en un cas concret, home, no, em pareix que és exagerat.

Les etiquetes, doncs, el mateix, ja le he dit, nosaltres feim la promoció, la denominació d'origen es distingeix, el que no faré una promoció a Barcelona, per exemple, per denominació d'origen i al cap d'un mes tornar-hi amb coses que no són de denominació d'origen; jo tenc uns pressuposts que els he de defensar, que a vostès els pareix que ja els duim prou malament, com perquè encara faci dues vegades el mateix. Això ha de pensar que no pot ser, el que sí s'ha de fer és tenir les coses ben clares i quan tu presentes una etiqueta que queda ben clar que és una cosa i l'altra. I fins ara es fa, perquè si no s'incompliria la llei.

El que em diu dels artesans, doncs miraré la normativa i veurem si ens podem adaptar.

Respecte al que deia la portaveu del Partit Socialista. Miri, jo si crec que alguna persona no és triomfalista som jo, vull dir no he anat mai per endavant tirant campanes al vol, he procurat ser prudent. Però també és cert que els resultats estan allà i jo no me'ls he inventat i no he utilitzat ni un sol moment les dades del Govern, perquè no puguin dir que són dades interessades, no; dades d'institucions que no són del Govern i estan allà. I em diu vostè: sí, ara pujaran perquè baixa la construcció. Miri, l'agricultura ha pujat i pujarà en un moment que la construcció ha pujat bastant, i això és així i no té volta de fulla, i jo crec que vostè hauria d'estar contenta, com a portaveu d'agricultura del PSOE, que l'agricultura pujàs, tot i que pugi la construcció, i quan baixi la construcció, si segueix pujant l'agricultura, haurem d'estar contents. Ara, no em vengui a excusar-se en això. Efectivament, es fan grans inversions, però se'n record quan es varen aprovar els plans, quan començarem a fer aquestes inversions encara no hi havia l'estirada econòmica que hi ha hagut aquest darrer any. Això és cert, el Pla Mirall va començar a treballar abans d'enguany, i això també s'ha de reconèixer.

Quota lletera. Miri, quan es va aprovar aquest pro, que vostè tant rebutja, que és el Proagro, i fa dos anys, una de les condicions que havien d'acceptar els pagesos, si volien rebre aquestes ajudes, era el compromís d'exercir, de treballar de pagès durant cinc anys i sobretot no vendre quota fora. Això, jo crec haver-ho explicat diverses vegades aquí, vull dir, ho saben, vol dir que el Govern; i a més, hem creat un banc de quotes; per què serveix? Per ajudar, per assessorar a tothom que vol vendre quota que la vengui dins la nostra Comunitat, que la vengui dins les Illes i vagi a fora i això és així. I des de fa tres anys cap aquí, la venda de quota ha baixat, per aquestes limitacions que es posen, i gràcies a Déu, hem aconseguit, després d'un any de negociacions amb la resta de comunitats autònomes i amb Madrid, que ens deixin posar un límit a partir del qual no es pugui vendre. Crec que en aquest s'està aturant la quota. Però miri, no sé si li hauria de dir, però crec que val la pena de vegades no parlar massa d'aquestes coses o no fer, no teoritzar massa sobre aquesta gran crisi que significa venda-quota; perquè, sap una cosa? En aquest moment tenim atribuïts uns 104 milions de quilos de quota i s'han declarat 97 milions, Sra. Amer. Sap el que significa? Que en papers ens sobra. Sap el que significa? Que això, parlar-ne massa no ens pot fer molt bé, perquè ens poden dir aleshores que aquestes limitacions que hem posat i aquestes barreres que hem posat per defensar aquesta quota, doncs, tal vegada l'hem de llevar. Per tant, en fi, de vegades s'ha de pensar molt bé un el que diu, que podria ser que en lloc de fer bé, fes mal.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Tot d'una Sr. President. Bé, Campos, miri, jo som conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria i a més sap que tenc pesca, vull dir, tenc moltíssima feina; haver de discutir d'urbanisme, com vostè comprendrà ja surt, no de la meua capacitat, però sí de les meves competències. I ho deixarem estar, ara, que efectivament jo li diré que n'havia parlat abans amb l'alcalde de Campos, quan em va dir, bé, abans del debat em va dir: és cert o no que el Govern defensa el projecte de dur l'aigua depurada a Campos? I li vaig dir que sí i que ho podia dir públicament, perquè és cert. I el Govern defensa aquest projecte com defensa molts d'altres projectes, que són, precisament, la reutilització de les aigües depurades en ús agrari, en ús agrícola. Ara, aquest projecte s'ha d'aprovar a Madrid, o millor dit, aquest projecte està fet, aquest projecte el que té és manca de finançació. Molt bé, mentrestant, què feim? Creuar-nos de braços, estar tranquil•lets i asseguts esperant que ens vengui la finançació o cercar una mesura que permeti que el ramader de Campos tenguí un alfals en condicions, que no cremi la terra i que pugui seguir rendint amb les seves finques? Jo crec que aquesta postura és la més correcta i és el que hem estat fent, per una banda intentar cercar finançació per a aquest i d'altres projectes de reutilització d'aigua depurada, i mentrestant donar una sortida als pagesos de Campos.

I això és tot, President, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I passam al darrer debat, debat número 19, de globalitat, agrupació de resta d'esmenes del debat número 18, secció 20. Per part del Grup Parlamentari Mixt hi ha presentada l'esmena 5255, i en no trobar-se present cap membre a la sala, decau. Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, esmena 5507, 5509, 5541, 5508. Sra. Margalida Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sí, Sr. President. Són en total quatre esmenes, una d'elles dedicada a tots aquests temes que ara parlaven en el debat a la totalitat, incentivar els contractes en el sector rural i agrari, que nosaltres hi destinariem 200 milions de pessetes. Altres dues que són a la totalitat del programa Proindústria i Procomerç, perquè consideram que són dos programes que no han servit per a la creació d'ocupació, sinó exclusivament per a la subvenció als empresaris. I finalment, una esmena que és la transferència de les competències d'artesanía als consells insulars, que suposam que després d'haver conegut aquesta notícia del Consell de Govern d'avui, se suposa que serà l'esmena acceptada per part del Govern. Per tant, només això, i són quatre esmenes molt senzilles que evidentment sintetitzen la nostra posició respecte al conjunt de la conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, demanaria un poc de silenci. S'havia anunciat la votació a les nou, cosa que és ara; queden a veure dues agrupacions d'esmenes, per tant, anunciar a les senyores i senyors diputats que la votació es farà immediatament en haver acabat aquest debat, que es preveu àgil i molt breu.

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que són la 5147, 5148, 5149, 5150, 5152, 5326, 5143, 5144, 5142, 5153, 5154, 5139, 5155, 5156, 5157, 5158, 5159, 5160, 5161, 5162, 5163, 5164, 5140, 5151, 5165, 5166, 5167, 5168, 5169, 5170, 5171, 5172, 5173, 5138, 5174, 5175, 5176, 5146 i 5177. Per defensar aquestes esmenes, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí, gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè amb el debat anterior totes aquestes esmenes fan referència a propostes que o bé s'han anunciat que feia la conselleria o bé són alternatives a les que fa o són per incrementar partides que creim insuficients, i totes elles van destinades a millorar les infraestructures del camp de Menorca, a la promoció i a la comercialització dels productes agroalimentaris, a la millora de la qualitat de vida dels pagesos, que d'una vegada per totes el Govern balear convoqui les eleccions a cambres agràries; a ajudar als propietaris de propietats rústiques que estiguin incloses a parcs naturals; a millorar el sector del reguiu, a impulsar el reg de les finques amb aigües depurades. I com que la majoria de qüestions ja han sortit al debat de l'esmena a la totalitat, no els esmentarem una per una i les donaríem totes per defensades. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gomila. Per part del Grup Parlamentari Socialista s'han presentat les esmenes 5671, 5672, 5742, 5668, 5669, 5670, 5842, 5674, 5676, 5683, 5732, 5681, 5691, 5682, 5677, 5679, 5680, 5673, 5675, 5692, 5678, 5684, 5686, 5847, 5685, 5687, 5688, 5693, 5736, 5694, 5871, 5737, 5735, 5698 i 5876. Sra. García Querol, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Estic encantada de tenir tant de públic en aquest debat, gràcies al timbre. Volia dir-li, tal vegada pels pròxims pressupostos hauríem de començar per la secció 20 i així no seríem sempre els últims en intervenir. Al pressupost de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat 35 esmenes nostre i 44 n'hi ha dels altres, a les quals el nostre grup donarà suport a totes, totes van en el mateix sentit.

Vull insistir en què la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria és una repartidora, a pesar del que ha dit el conseller i en aquest sentit també s'han presentat les nostres esmenes a la seva conselleria i als programes de la seva conselleria. Vostè ha dit fa un moment, contestant al portaveu, que si manquen doblers en posam més i per doblers que no falti; i això, Sr. Conseller, com he dit abans, no és fer política, això no és fer política, fer política és determinar les prioritats i vostès no les tenen determinades, sempre són els mateixos. I Sr. Conseller, vostè tampoc no contesta les preguntes, perquè quan diu que no ho sabem, no les contesta; tampoc no contesta les preguntes per escrit.

Pel que fa, no les contesta, i estan reiterades per escrit i no les contesta. Pel que fa a l'agricultura presentam esmenes per incrementar els recursos i per plasmar el que vostè mateix va presentar al pla de xoc del sector lleter, per incrementar, per fer, per posar en marxa el banc de quotes lleteres; per posar en marxa energies alternatives a l'electrificació rural; per posar en marxa també, racionalització de l'ús i consum d'aigua i d'ús d'aigües depurades.

Camins rurals, increments per a camins rurals a totes les Illes, quan els anys anteriors queden recursos sense utilitzar. Oficines de finestra única per a l'agricultura, per a la indústria, per al comerç d'aquesta comunitat. Millora dels habitatges rurals. Estudi de capacitat, vostè ho diu però després no posa els doblers, fa un moment ho deia i després no posa prou doblers; increment dels recursos per a l'estudi de la capacitat productiva per a mercats potencials i per a promoció de productes i recursos per a reserves marines i esculls de protecció, entre moltes d'altres.

Vull fer referència concisa a agricultura i a artesania, que es manté el seu pressupost un any rera l'altra i que no s'ha tramitat cap programa específic, i que incrementi la producció que, a més significa també, en tot aquest àmbit, un increment d'autoocupació i per tant també de més gent ocupada.

Pel que fa a la indústria i al comerç, ho faré junt perquè ja no tenim temps i els diputats estan tots molts cansats i jo més,

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci per favor, segur que acabarem més prest.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Coincidim quasi amb les esmenes que han presentat altres grups, el pressupost d'enguany és igual al del 97 pel que fa a promoció industrial, és a dir, 1.400 milions. Tot o la gran majoria van a subvencions i aquestes subvencions no van lligades a llocs de feina, no van lligades als llocs de feina. Vostè, el conseller ens va dir en comissió, que s'havien creat 600 llocs de feina gràcies al Proagro, Proindústria i Procomerç, plans inexistents; la Sra. Rosa Estaràs li pot repetir les paraules d'ahir, si no hi ha diagnosi no hi ha pla, i vostè no la té la diagnosi, no hi ha pla; per tant, ni Proagro ni Proindústria, ni Procomerç. I no es tenen en compte ni noves iniciatives que creïn ocupació, noves, que no existeixin; ni iniciatives encaminades a l'autoocupació, ni noves formes empresarials; sinó, per què no ens ha dit mai quin increment, no que s'ha mantengut, quin increment d'ocupació hi ha hagut després de tants anys de subvencionar la indústria i el comerç d'aquesta Comunitat Autònoma amb les mans lliures i amb la, torn a repetir, la política de la sobrassada? Ara vostè diu, si falta sobrassada no passin cap pena que després en tornarem a treure una altra, però el primer que arribi se'n durà el tros més gros.

He de dir que el conseller delegat d'agricultura a Menorca va contestar a comissió que les subvencions d'agricultura que es torbaven en donar-se és perquè ja no entraven, perquè s'havia acabat la partida. Jo vaig ser la primera que vaig demanar, com és possible que no es vegin primer totes les subvencions i després es determini qui té subvencions i per a què? Doncs, perquè no, perquè aquí el que arriba talla i agafa.

Hi ha dues esmenes específiques a omplir de contingut el que era el pacte per a l'ocupació i ara només són propostes sindicals que s'ha fet al Govern, dues esmenes. I una esmena més a la qual vull fer referència, perquè amb el famós pla 10, amb el famós pla 10 el Consell Insular de Menorca farà el negoci del segle; el Consell Insular de Menorca del PP, farà, governat pel PP, farà el negoci del segle a costa del Govern balear, i per tant, vull que quedi constància aquí que una responsabilitat del conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria, una responsabilitat del Govern balear la pagarà el Consell Insular de Menorca que rebrà 135 milions de pessetes en 10 anys, els pagarà l'any 99, i per fer això, demanarà un crèdit a 15 anys que ens costarà uns quants milions més de pessetes, amb interessos. I per tant, aquesta esmena també volia que quedàs constància en aquesta cambra que, gràcies a la gestió del PP a totes les Illes i també a la gestió conformista del PP del consell insular, haurem de pagar una competència, des del consell, que és de la Comunitat Autònoma. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per acabar el debat i fixar la posició per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Soler, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup votarà a favor l'esmena 5139 del Grup Parlamentari PSM, relativa a ubicació de dos dipòsits de nitrogen líquid a Menorca. Votarem a favor la 5842 del Grup Parlamentari Socialista, que fa referència a adequar la confluència entre l'oferta i demanda pel que respecta al sector agrari productiu de l'illa de Formentera. Votarem a favor la 5682 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dur endavant un estudi per a tractament biològic de fems de les explotacions ramaderes. Votarem a favor la 5673 del Grup Parlamentari Socialista, relativa al premi Aliments de Balears. I l'esmena 5693, també del Grup Parlamentari Socialista, la votarem a favor, si es transaccionà per 100 milions de pessetes.

La resta de les esmenes les votarem en contra per reiteratives i redundants. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Demanaria, Sr. Soler, per favor, que em passàs les esmenes, les que hagin de votar a favor. La transacció aquesta que presenten al Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sr. President. Ha fet esment a l'esmena de l'illa de Formentera, a l'estudi del Llacunat, Aliments de Balears; però, Sr. Soler, li demanaria per favor aquesta darrera esmena que ha dit, que demanava una transacció, no he pogut entendre a quina es referia.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sí, que la quantia, en lloc de 20 milions fos de 7.

LA SRA. AMER I RIERA:

La mateixa d'Aliments de Balears?

EL SR. SOLER I CLADERA:

No.

LA SRA. AMER I RIERA:

Quina?

EL SR. SOLER I CLADERA:

La darrera.

LA SRA. AMER I RIERA:

Quina és la darrera, això li demanava, quina és la darrera?

EL SR. SOLER I CLADERA:

La 5842, no, 5693. La té el Sr. President.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sí, sí, gràcies, són acceptades. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 14, de globalitat, agrupació resta d'esmenes del debat número 13, secció 17 i 86, secció 87, Serveis Ferroviaris de Mallorca. En primer lloc votarem les esmenes 5225 i 5128 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Es poden donar aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

Passam a votar les esmenes 5869, 5729, 5870 i 5663 del Grup Parlamentari Socialista. Es poden donar aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

Anam a votar la resta d'esmenes. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Votació de les esmenes corresponents al debat número 15, de totalitat, secció 18, Conselleria de Sanitat i Consum; secció 74, Servei Balear de Salut; secció 89, Gestió Sanitària de Mallorca. Esmenes presentades pels Grups Parlamentaris Esquerra Unida, PSM-Entesa Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a votar l'esmena del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida que ha estat transaccionada amb 25 milions i ha estat afectada, tal com s'ha indicat en el debat, que és la 5544. Es pot donar aprovada per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

L'esmena 6278 ha decaigut per indicació del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM que accepta aquesta que hem votat ara. I passam a votar l'afectació que fa amb la transacció l'esmena 5280 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Es pot donar aprovada per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

Passam a votar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista 5621, que també és una afectació. Es pot donar aprovada per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

Passam a votar la resta d'esmenes d'aquest debat. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Votació de les esmenes corresponents al debat número 17, de totalitat i de globalitat, secció 19, Conselleria de Treball i Formació, anam a votar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista 5113, 5121, 5109, 5111, 5114 i 5115. Es poden donar aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

Anam a votar la resta d'esmenes. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades la resta d'esmenes.

Votació de les esmenes corresponents al debat número 18, de totalitat, secció 20, Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria; secció 88, Institut Balear de Desenvolupament Industrial; 03, Institut de Biologia Animal de Balears; 04, Serveis de Millora Agrària; 05, Serveis d'Aqüicultura Marina.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a votar conjuntament l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista 5193, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista 5139 i les esmenes 5842, 5682, 5673 i 5693, que ha estat transaccionada amb 7 milions de pessetes i ha estat acceptada. Es pot donar aprovat per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

Votació de la resta d'esmenes. Vots a favor de les esmenes, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Exceptuant que hi hagi indicació en contra, passàrem a votar ara la secció 02, Parlament de les Illes Balears.

Vots a favor, es volen posar drets?

Repetim, votam ja el pressupost quant a les seves seccions.

Vots a favor de la secció 02, Parlament de les Illes Balears, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 49; cap en contra; 10 abstencions. Queda aprovada la secció 02.

Secció 03, secció 04, podem votar conjuntament aquestes seccions? Secció 03, Sindicatura de Comptes; secció 04, Consell Consultiu de les Illes Balears; aquestes dues conjuntament.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 31; cap en contra; 28 abstencions. Queden aprovades aquestes seccions.

Votarem, en funció de com ha anat el debat i a la vista de com han anat les votacions, aquesta Presidència interpreta que hem de votar separatament la secció 17, Conselleria de Foment, després votarem la resta.

Vots a favor de la Conselleria de Foment, de la secció 17, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 31; en contra, 26; 2 abstencions. Queda aprovada la secció 17, Conselleria de Foment.

La resta de seccions es poden votar totes conjuntament, volen alguna secció per separat? Anam a votar idè la secció 11, Presidència; secció 12, Conselleria de Turisme; secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Esports; secció 14, Conselleria d'Economia i Hisenda; secció 15, Conselleria de Medi Ambient i Ordenació del Territori; secció 16, Conselleria de Funció Pública; secció 18, Conselleria de Sanitat i Consum; secció 19, Conselleria de Treball i Formació; secció 20, Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria; secció 31, Serveis Comuns, despeses diverses; secció 32, Ens territorials; secció 34, Deute públic; secció 36, Serveis Comuns, despeses de personal; secció 71, Entitat Autònoma Institut d'Estudis Balears; secció 74, Entitat Autònoma Servei Balear de la Salut; secció 75, Institut Balear d'Afers Socials.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 31; en contra, 28; cap abstenció. Queden aprovades totes aquestes seccions.

Passarem a continuació, a la votació dels pressuposts dels ens de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i de les societats anònimes públiques de la Comunitat Autònoma. Podrem votar conjuntament? Secció 81, Institut Balear de Promoció del Turisme; secció 82, Centre Balears Europa; secció 83, Institut Balear de l'Aigua i de l'Energia; secció 84, Institut Balear de Sanejament; secció 85, Institut Balear de la Natura; secció 86, Institut Balear de l'Habitatge; secció 87, Serveis Ferroviaris de Mallorca; secció 88, Institut Balear de Desenvolupament Industrial, i secció 89, Gestió Sanitària de Mallorca.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

En contra?

Abstencions? Vots a favor, 31; en contra, 28; cap abstenció. Queden aprovades aquestes seccions.

Societats anònimes públiques de la Comunitat Autònoma: Fires i Congressos, Parc de Desenvolupament, Institut de Biologia; 01, Fires i Congressos; 02, Parc de Desenvolupament; 03, Institut de Biologia Animal de Balears; 04, Serveis de Millora Agrària; 05, Serveis d'Aqüicultura Marina.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 31; en contra, 28; cap abstenció. Queden aprovades aquestes societats anònimes públiques de la Comunitat Autònoma.

Finalment, en aplicació de l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia i de l'article 134.4 del Reglament d'aquesta cambra, procedim ara a la votació computada de forma separada dels parlamentaris elegits per illes.

Així, passarem a votar els pressuposts generals per a les Illes Balears, any 1999, per un total a l'estat d'ingressos i despeses de 134.424.315.525 pessetes. Així mateix, sotmetem a votació també els pressuposts per a l'exercici 1999 dels ens de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, els estats de despeses i ingressos dels quals s'eleva globalment a 28.967.400.261 pessetes. També passarem a votar els pressuposts de les societats anònimes públiques de la Comunitat Autònoma per a l'any 1999, l'estat de despeses i d'ingressos de les quals s'eleva globalment a 2.556.607.743 pessetes.

Per tant, procedirem a la votació separada per Illes.

Illa de Menorca, illa de Menorca, vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Vots a favor, 7; en contra, 6; cap abstenció.

Illa d'Eivissa i Formentera, vots a favor? Poden seure.

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 8; en contra, 5; cap abstenció.

Illa de Mallorca, vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

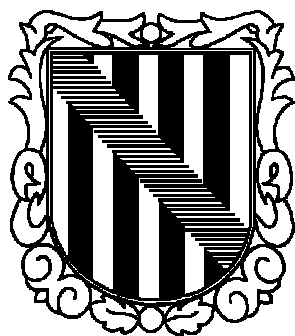
Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Vots a favor, 16; en contra, 17; cap abstenció.

Aquesta Presidència, en conseqüència, entén que s'acompleix la majoria necessària i per tant queda aprovada la Llei de Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 1999.

Amb el desig que passin tots un bon Nadal i no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

(Aplaudiments).

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma